

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 95

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 26 de setembre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 10798/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a condicions d'inici del nou curs escolar... 5089
  - 2) **RGE núm. 11716/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a gerent de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera... 5090
  - 3) **RGE núm. 10817/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa al transport públic escolar a Menorca... 5091
  - 4) **RGE núm. 10818/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del Pla d'infraestructures educatives a les Pitiüses... 5092
  - 5) **RGE núm. 10808/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a política de carreteres... 5094
  - 6) **RGE núm. 10810/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a regulació del tot inclòs... 5095
-

- 7) **RGE núm. 10812/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a tuteles de l'ib-salut.. 5096
- 8) **RGE núm. 10815/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de l'Oficina Anticorrupció.. 5097
- 9) **RGE núm. 10819/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la vaga de la Fundació BIT.. 5099
- 10) **RGE núm. 11720/17**, presentada, en substitució de la RGE núm. 10820/17, per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desnonaments a l'IBAVI. (**Decaiguda**).. 5107
- 11) **RGE núm. 10816/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de la consellera de Salut.. 5101
- 12) **RGE núm. 11715/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a declaracions de la presidenta del Govern de les Illes Balears.. 5102
- 13) **RGE núm. 10809/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a incompliment del codi de bones pràctiques dels cotxes de lloguer.. 5103
- 14) **RGE núm. 10806/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Comissió d'igualtat de gènere.. 5104
- 15) **RGE núm. 10821/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a garanties del compliment del compliment de la legalitat a les Illes Balears.. 5106
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 10137/17**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar 2017-2018... . 5108
- III. MOCIÓ RGE núm. 10670/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de neteja de torrents, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9574/17.. 5112
- IV. Debat de les esmenes a la totalitat**, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 7657/17, d'urbanisme de les Illes Balears, **RGE núm. 10325/17**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, i **RGE núm. 10549/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular... 5121
-

EL SR. PRESIDENT:

Diputats, passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui, que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 10798/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a condicions d'inici del nou curs escolar.

Passam a la primera pregunta, RGE núm. 10798/17, relativa a condicions d'inici del nou curs escolar, que formula el diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller. En ocasió del començament de curs s'ha fet pública l'actualització de les principals magnituds del sistema: nombre d'estudiants, nombre de professors, ràtios, inversions realitzades, etc. Una valoració justa que crec que es pot fer és que en el que duem de legislatura s'ha corregit la deriva catastròfica que duia el sistema durant la legislatura anterior. Evidentment queda molt per avançar, però s'han redreçat molts aspectes que havien quedat malmesos després de la legislatura "educafòbica" del PP.

Crec, i crec que és just reconèixer-ho, que cada començament de curs ha estat millor que l'anterior; està clar que això és resultat d'una planificació dels mesos anteriors, i supòs i esper que a la conselleria ja pensen en quins són els reptes per afrontar properament, i és per aquest motiu que li deman si considera que les condicions actuals són les adequades i quins són els reptes que es marquen de cara als propers cursos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Diputats, diputades, membres de la cambra. Sr. Castells, moltes gràcies per la seva pregunta.

Miri, un dels objectius que ens vàrem plantejar quan vàrem entrar a la conselleria era una qüestió que és bàsica, i és aconseguir la normalitat de les escoles. Això que és un objectiu tan bàsic era molt complicat, molt complicat perquè, com vostè ha dit, la legislatura passada no només hi va haver unes polítiques de retallades, que també; no només hi va haver unes polítiques de retallades de drets sociolaborals, d'inversions educatives, sinó que sobretot hi va haver una deriva des del punt de vista de la manca de diàleg i d'intentar que de qualque manera el nostre sistema escolar quedàs reduït a un problema purament polític i lingüístic.

Crec que en aquests moments la Conselleria d'Educació té clar quins són els seus objectius. En primer lloc, volem durant aquests dos anys que resten consolidar tot allò que hem anat fent aquests dos anys: hem incrementat el nombre de professors, hem tornat els drets sociolaborals al professorat de la pública i la concertada, hem fet inversions educatives per més de 26 milions d'euros, i de qualque manera aquestes eren les qüestions que volem consolidar. Quins objectius tenim? Els objectius passen, una vegada que hem aconseguit aquesta normalitat, que hem intentat que realment en els centres escolars hi hagués debat pedagògic per millorar els resultats educatius, els nostres reptes passen bàsicament per dos eixos: un, intentar a través de les mesures legals possibles establir el nostre sistema escolar, i això passa per oposicions, passa per intentar que el professor sigui de manco interins, i passa també per intentar de qualque manera que els centres tinguin aquells recursos i condicions necessaris per abordar els reptes de futur.

I la segona cosa que ens (...) com a reptes de futur és avançar en l'autonomia dels centres. Estam treballant en el tema de perfilar places de cara al professorat, i pensam que aquests moments estam en condicions que els centres comencin a fer rendició de comptes de les inversions que hem fet des de la Conselleria d'Educació. Hem cercat la màxima complicitat, hem cercat la màxima confiança, i en això estam.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

És evident que els reptes són molts i es fa difícil millorar tots els aspectes alhora perquè qualsevol millora significativa comporta una gran quantitat de recursos. Per aquest motiu, i en la línia del que ja vostè m'ha dit, o en línies concordants, voldria insistir-li en la necessitat d'un instrument que pot projectar tot aquest esforç pressupostari cap a una millora global del sistema. Aquest instrument no és altre que la Llei educativa, que crec que tant necessitam. La Llei educativa és un instrument que ens pot permetre avançar en alguns dels aspectes que vostè ha dit, i concretament pens en tres exemples molt concrets: d'una banda, el model de direcció de centres; d'una altra banda, la definició d'una carrera professional dels docents; i, en tercer lloc, la possibilitat de flexibilitzar les formes d'assolir els continguts del currículum incentivant la innovació educativa.

Sense llei educativa cap d'aquestes tres coses que he dit no es pot fer, i en canvi amb llei educativa aquestes tres coses es podrien fer, explotant al màxim les esclertes que ens deixa la llei estatal. Podem gastar molts doblers a millorar els centres, a pagar millors els docents, i això s'ha de fer, però si no incidim en l'ànima del sistema potser els resultats no lluiran com seria d'esperar. Per molt que invertim en el hardware -els edificis, el nombre de professors-, si no invertim també en el software, és a dir, en com treballen tots aquests recursos, els resultats no seran els desitjats.

Fa uns mesos vostè mateix aquí, a una pregunta oral que li vaig fer, em va dir que ja començaven a treballar en una possible llei educativa. En el mateix sentit el nostre grup

parlamentari va arribar a un acord d'estabilitat amb el Govern per tal que el Govern presentés un projecte de llei dins el 2018. Entenc que el debat que es vol fer en el Parlament al voltant del pacte educatiu seria, tal com vostè mateix va dir, paral·lel a aquest esforç. Per tant la pregunta que li faig ara, que és un dubte que hi ha a la comunitat educativa és: s'està treballant en la Llei educativa?, i, sobretot, amb quin calendari vostè considera que aquesta llei hauria d'entrar al Parlament?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. Castells. Jo sempre he pensat que les lleis són necessàries però no és una condició necessària per canviar moltes coses, és a dir, hi ha qüestions de micro política educativa que són molt importants. En qualsevol cas nosaltres tenim clars dos elements: un, necessitam que a nivell estatal el pacte educatiu avanci, i tenim els nostres dubtes del que s'està avançant; dos, volem que el pacte educatiu de les Illes Balears es faci dins el Parlament, un pacte polític, perquè hi ha hagut un pacte social; i tres, al mateix temps la Conselleria d'Educació està treballant, començarà a treballar d'una forma clara perquè l'any 18 puguem presentar en aquest Parlament de les Illes Balears un projecte de llei educativa que vagi en les línies que vostè ha plantejat.

Necessitam una llei educativa, però necessitam altres coses. No pensem que amb una llei canviem tot el sistema. És una condició necessària...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

...(...) molts elements (...).

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.2) Pregunta RGE núm. 11716/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a gerent de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 11716/17, presentada en substitució de la RGE núm. 10807/17, relativa a gerent de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors i senyores diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra i resta de públic aquí present.

Després de la dimissió del doctor Balanzat es va nomenar la doctora Carmen Santos, que té experiència en el sector i en direcció. Des de Podem trobem que la Sra. Santos no disposa de la formació suficient per exercir la doble funció de gerent d'àrea i gerent de gerència hospitalària. Entenem que podria ser cobert aquest tipus de perfil amb una convocatòria oberta i transparent per despolititzar les decisions, i trobem que la Sra. Santos no disposa d'aquest perfil, ni polític ni tècnic. Per això li demanem, Sra. Consellera, si té la nova gerent de l'ASEF la formació en gestió hospitalària per desenvolupar amb professionalitat el seu càrrec.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots i a totes. Evidentment li he de contestar que sí, sense cap dubte, sense cap mena de dubte. És una persona la nova gerent que coneix en profunditat d'àrea d'Eivissa i Formentera tant des del vessant d'atenció primària com del vessant hospitalari. Es va formar com a metgessa especialista a Eivissa, fa vint anys que fa feina a l'àrea d'Eivissa i des de 2003 ha ocupat diferents càrrecs; essent coordinadora del centre de salut de Sant Antoni ha estat subdirectora de tota l'àrea des de 2010 fins a 2011, que és directora de l'àrea d'atenció primària i està ubicada a l'hospital i coneix perfectament tots els projectes que es desenvolupen a l'àrea d'Eivissa i Formentera.

És llicenciada en medicina i cirurgia. És especialista, com li he dit. Té nombroses publicacions en congressos, en jornades, assistència, docència, i el que és més important: és un moment de grans reptes per a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, reptes de salut com el repte de l'atenció a la cronicitat, el desenvolupament de les estratègies de salut mental, etc., i pensam que per tot això és la personal ideal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera. Hem registrat el currículum de la Sra. Santos i no disposa de formació en gestió hospitalària. És fonamental aquesta formació per desenvolupar aquest càrrec. És una situació que no ens agrada, i no confiem. Se'ns va demanar confiança en

l'anterior nomenament i li vam dir que no disposava d'aquesta capacitat i així ha estat.

Li recordem que als acords de governabilitat vàrem quedar els partits que vàrem signar el pacte d'informar amb antelació dels nomenaments d'alts càrrecs, i en aquest nomenament des de Podem ens volem desvincular d'aquest nomenament. Li demanem que hi hagi responsabilitat per part del Govern, que hi hagi un canvi de dinàmica i serem al seu costat si ho fa, i l'objectiu és aquest, millorar la qualitat de la salut com a servei públic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Baixin el to de veu, per favor.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Com sap perfectament, Sr. Martínez, vaig informar del nomenament d'aquesta persona amb antelació. Pensam que és una persona que coneix perfectament l'àrea de salut, com li dic, fa... des de l'any 2010 està ubicada a l'hospital de Can Misses i ara al nou hospital està ubicada allà, pertany al comitè de direcció de l'hospital per la qual cosa coneix perfectament tots els projectes de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera.

Estic totalment en desacord que l'anterior gerent no ha fet, jo pens que ha fet una excel·lent feina i crec que no es pot banalitzar d'aquesta manera ni el currículum de les persones ni la vàlua de les persones, perquè es nomenen en funció d'uns criteris que són molt clars. No parlam de criteris polítics, el que és més important és estar d'acord amb els projectes, per suposat, però sobretot tenir la capacitat de dur-los endavant. Esper que aquesta tasca es pugui demostrar perquè, com li deia, tenim grans reptes, el repte de l'atenció a la cronicitat és vital, hem acostat molts de serveis a la població a l'àrea d'Eivissa i de Formentera, hem introduït nous serveis, hem millorat i continuarem millorant sense cap dubte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 10817/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa al transport públic escolar a Menorca.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 10817/17, relativa al transport públic escolar a Menorca, que formula la diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, president, bon dia a tothom. La Conselleria d'Educació facilita el transport escolar a tres diferents nuclis de població o poblacions disseminades per desplaçar l'alumnat als centres públics. En el cas d'Alaior, existeix un transport escolar amb connexions diàries d'anada i tornada entre l'Alaior i Cala en Porter que trasllada als alumnes del Mestre Duran, del Doctor Comas i de l'Institut Josep Miquel Guàrdia, però que els alumnes del Col·legi La Salle no se'n poden beneficiar pel simple fet d'anar a una escola concertada, tot i que aquest servei de bus té vint places buides i que no suposaria cap cost addicional per part de la conselleria ja que parlariem d'uns cinc o sis alumnes que l'utilitzarien.

Per tant, Sr. Conseller, quina valoració fa respecte del transport públic escolar a Menorca? Creu que és just?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President, moltes gràcies. Sra. Diputada, sí, faig una valoració positiva, li diré per què, hem entrat una convocatòria on hi ha més places per a transport adaptat.

Respecte del que vostè em demana de transport escolar per a un centre concertat és que la legislació actual no ho permet i l'ordre és de 2005, sap qui governava el 2005? Vostès, vostès governaven. Per tant, el que jo no faré...

(Remor de veus)

... el que jo no faré serà canviar una... no serà incomplir una norma, jo som constitucionalista, per tant...

(Remor de veus)

... jo he de respectar la legalitat...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

... i com que respectam la legalitat no la vull dur a terme.

En segon lloc, si jo començ a concertar per a nins de centres concertats, per què uns i no uns altres? Per què uns i no uns altres? Els centres docents públics tenen, tenim l'obligació de fer aquest transport escolar i ho fem, la resta és una qüestió que no entra dins la legalitat i ho torn a repetir, tampoc no està contractat per dur a terme el transport l'ensenyament no obligatori, formació professional i batxillerat.

Per tant, primer de tot seria intentar que aquest transport arribàs a aquests nivells educatius i cada centre concertat té el seu servei de transport. Per què uns sí i uns altres no? M'ho pot dir? De qualque manera, per tant, el que li vull dir, nosaltres complim la legalitat, si vostè creu que jo no la vull complir va equivocada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, president. Sí, Sr. Conseller, la llei diu que el transport escolar és només per a centres públics, però què em diu dels gestos polítics? Fa dos anys que vostès governen, per què no ho canvia?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, per favor.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Parlam de cinc o sis alumnes que a dia d'avui van en transport regular amb una persona que els acompanya tant a l'anada com a la tornada, quan hi ha la possibilitat que ho puguin fer en un transport públic on hi ha vint places buides i que no suposa cap cost addicional per a la Conselleria d'Educació. Vostè troba que no pot ser que, a més a més, aquesta escola, La Salle, es troba a cent metres del Doctor Comas?

Jo la veritat, podria entendre que la conselleria no volgués fer aquesta mesura, però... perquè podria presentar un augment en el pressupost, però aquest cas no es així, no parlem d'un augment de pressupost, no suposa cap cost addicional de la Conselleria d'Educació. És que aquests pares no tenen dret perquè els seus fills van a una concertada, quan una part dels seus impostos que ells paguen van destinats al pressupost de la Conselleria d'Educació? I què em diu de la moció aprovada per tota la corporació municipal d'Alaior a favor que es prenguessin mesures per facilitar el transport a aquelles famílies, independentment de si es tractés d'un centre públic o concertat entre els quals hi ha PSOE, MÉS...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, per favor.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

... entre d'altres coses?

Sr. Conseller, és una qüestió de voluntat política i és a les seves mans que sigui una realitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Diputada, Sra. Diputada, el transport i la convocatòria que hem fet és per a transport a centres docents públics. Jo no em vull saltar la llei perquè a més...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Em deixa parlar? Em deixa parlar?

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Guardin silenci.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Jo no modificaré una norma que pugui implicar que tots els centres concertats tinguin dret al transport escolar perquè això suposaria un increment increïble del pressupost en tema de transport. I aquesta no és la prioritat de la Conselleria d'Educació.

Sra. Margaret Mercadal, si vostè creu que és una qüestió de voluntat política, per què no ho varen fer vostès la passada legislatura? Per què no varen canviar la legislació? Era a les seves mans, les varen canviar totes les legislacions, varen fer un TIL, un tal i un tul, si varen fer el que varen voler.

Per tant, jo li dic, nosaltres el que no farem serà no aplicar la llei, l'aplicarem i de qualque manera tal com està feta. Nosaltres no podem assumir una responsabilitat que no és la nostra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 10818/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del Pla d'infraestructures educatives a les Pitiüses.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 10818/17, relativa a ampliació del Pla d'infraestructures educatives a les Pitiüses, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president. Diputats i diputades. Aules massificades per la manca d'infraestructures, una situació preocupant i d'emergència que no ha agafat a ningú per sorpresa perquè ja

es venia advertint per sindicats, pel món educatiu i pel nostre partit. El curs 2015-2016 vàrem començar amb 16 alumnes sense escolaritzar per la manca urgent d'un centre a Cala de Bou, que és al Pla d'infraestructures, però ja s'ha anunciat que no hi serà fins el 2020. Curs 2017-2018, 450 alumnes més, 3 aules modulars, ràtios de 29. Aquest curs 2 aules modulars més, 27 ja a les Pitiüses. Crec que aquest pla d'infraestructures no respon a les necessitats de les Pitiüses i deixa de banda infraestructures molt urgents que no poden esperar fins al 2019, com l'IES a Eivissa.

Davant d'aquesta realitat, Sr. Conseller, té previst la Conselleria d'Educació ampliar el Pla d'infraestructura de les Pitiüses? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramon. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President. Senyors diputats i diputades. Sra. Sara Ramón, en aquests moments aplicam el Pla d'infraestructures educatives que, per cert, no hi havia la legislatura passada. L'únic pla d'infraestructures que existeix és el nostre, el nostre, i a més s'aplica d'una forma progressiva, hem d'aplicar el pla en funció de tenir uns solars i ho fem. L'Ajuntament de Sant Josep ja ha donat a la Conselleria d'Educació el solar necessari per construir un centre, hem presentat el projecte bàsic de centre educatiu, hem signat el conveni. Per tant, treballam en aquest sentit.

Que també treballam en altres coses? Sí, hem fet aquest estiu reformes per més de 800.000 euros, treballam per al proper curs dur a terme altres reformes a centres escolars, hem d'ampliar el centre de Sant Carles, que hi treballam; de l'Ajuntament de Santa Eulària que necessitàvem un solar, encara no tenim cap solar i, per altra banda, també treballam en l'ampliació de l'Isidor Macabich.

Per tant, intentam d'acord amb els recursos que tenim, d'acord amb les possibilitats de construcció un procés progressiu d'ampliar les aules per tal que les Pitiüses tinguin la resposta educativa necessària per fer una escolarització en condicions. Nosaltres hi treballam i no són paraules, són fets i progressivament donam resposta a aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Aquest pla d'infraestructures, Sr. Conseller, ha demostrat ser totalment insuficient, un pla d'infraestructures que va néixer amb l'únic objectiu d'aconterar als seus socis, que ni li permet complir l'acord marc firmat amb els sindicats ni el seu compromís de baixar aules modulars, com es veu. Una gestió nefasta durant aquest estiu amb obres en marxa a l'inici de curs, amb aules modulars instal·lades que no donaven seguretat als pares i patis esportius que estan tancats per mal estat. Moltes

excuses, Sr. Conseller, moltes excuses per tancar la seva ineficàcia.

En primer lloc, el primer any no hi havia temps de planificar, el segon any era un reflex de les xifres del turisme, ara la culpa torna ser del Partit Popular, i com a solució vostè afirma que seguirà posant aules modulars mentre no hi hagi altres centres, això és el que ha dit a Eivissa, fins i tot ha parlat de calar un centre completament d'aules modulars, que no és la primera volta i té raó, dos n'hi havia en la passada legislatura que va llevar el Partit Popular.

Les Pitiüses tenen un dèficit històric i això és molt repetitiu, però per desgràcia és així, com també són així les falsedats que han anat dient aquests dies, que el Partit Popular va inaugurar la passada legislatura: 2 CEIP, Sa Bodega, Sant Antoni, IES Sa Serra, ampliació de l'IES Santa Eulària, ampliació de Santa Gertrudis, va llevar dos centres complets d'aules modulars.

El que sí és veritat, Sr. Conseller, és que vostès fins ara simplement han anat a inaugurar plànols en període electoral. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Sara Ramón, és evident que el Pla d'infraestructures està complint el seu procés progressiu, moltes coses que vostès varen inaugurar no les varen programar vostès, no les varen començar vostès, les varen començar el segon pacte de progrés, però és igual, no passa res, el que nosaltres volem és millorar les condicions d'escolarització i ens és igual realment si ho fa el Partit Popular, si ho fa el pacte de progrés o si ho fa qui sigui.

Aquest és el nostre objectiu, i nosaltres des d'aquesta perspectiva no estam inaugurant plànols com vostè diu, ni en campanya electoral, estam fent treballs per tal que realment les pitiüses tinguin la resposta educativa necessària.

Sant Josep és un centre de dues línies, hi ha hagut una col·laboració estricta entre l'ajuntament i la Conselleria d'Educació, tot té el seu procés perquè els solars tinguin les condicions adequades, estam així, estam intentant que això es dugui a terme igual que al centre CEIP de Formentera, el CEIP de Formentera que en aquests moments estam esperant el solar que... properament ens possibilitarà la construcció d'un CEIP, ja estam treballant en el projecte definitiu.

Per tant, Sra. Sara Ramón, estam treballant i estam treballant d'una forma progressiva i durant aquesta legislatura llevarem aules modulars perquè volem que les condicions d'escolarització siguin les òptimes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 10808/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a política de carreteres.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 10808/17, relativa a política de carreteres, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Me hubiera gustado ver la voluntad política del Partido Popular cuando estaba gobernando en educación y también en carreteras, porque ahora volvemos a hablar otra vez sobre las autopistas de Ibiza, una voluntad política que tenían que haber mostrado hace diez años y no lo hicieron y lo único que hicieron fue favorecer este robo, este atraco que supuso a la comunidad de las Islas Baleares la construcción de las mismas.

El 23 de mayo, Sr. Conseller, este parlament le hizo un mandato mediante aprobación de una moción en la que somos conscientes que se le encargó bastante faena, faena que viene derivada de la gestión de la Sra. Cabrer, cuando era consellera de Carreteras. Se cometieron unas ilegalidades, se cometieron unas negligencias en las realizaciones de los contratos y ahora estamos pagando todos los ciudadanos los patos, y como consecuencia de esas actuaciones y de las conclusiones de la Comisión de investigación de las autopistas de Ibiza se llegó a unas conclusiones también después o a un acuerdo aquí en el Parlament que le encargaban distintas cosas. Por ejemplo que... pagasen las expropiaciones o que hiciese efectivo el Govern las expropiaciones, que adecuase los puntos de conteo de vehículos a la realidad, que antes del 2018 se retiren las tierras..., antes de julio del 2018 se retiren las tierras de todas las fincas de Fiesta Hoteles y también que se reequilibren económicamente los contratos.

Nos gustaría saber, Sr. Conseller, cómo va la acción de gobierno respecto a estos mandatos teniendo en cuenta y siendo conscientes de que han pasado cinco meses desde aquel acuerdo, pero entendemos que hay que ir mirando a ver qué es lo que se va realizando.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, una herència enverinada, hi coincidim totalment, amb tot el que açò suposa.

Li respondré un poc de manera telegràfica les preguntes que vostè m'ha formulat. La primera fa referència al pagament de les expropiacions, li he de dir que fins a la data d'avui el Govern ha pagat ja 36,4 milions d'euros en expropiacions, que en aquests moments li queden per pagar 656.000 euros i esperam que es pugui fer raonablement prest, i que, així i tot, encara queden 2 milions d'euros més pendents de resolució judicial, que haurem d'estar a l'espera que es produeixi per a després en tot cas fer l'abonament que s'acabi dictant en sentència.

Respecte de l'adequació dels punts de comptatge li he de dir que se n'ha instal·lat un ja a la zona de Sant Rafel, però que -com sap vostè també- estam pendents de sentència del Suprem respecte a l'expedient de lesivitat i serà a partir d'aquest expedient de lesivitat en tot cas mentre no es resolgui, que difícilment podrem modificar el contracte perquè varen tancar, varen saber tancar bé el contracte quan era per beneficiar l'empresa.

Respecte del fet de fer efectiu la retirada de les terres dipositades li he de dir que hem exigit la retirada de les terres via incident d'execució de sentència de les finques 56 i 59, que són propietat de Fiesta Hotels, aquesta van per via... aquesta, que s'ha fet evidentment per via judicial, està pendent de resolució i la concessionària ja n'està assabentada.

I finalment respecte del reequilibri econòmic dels contractes de la concessionària els he de dir que s'ha presentat davant el jutge una proposta de reequilibri com a conseqüència de les sentències ja existents, una proposta que té en compte les sentències, però, per altra banda, també la revisió a la baixa dels beneficis de la concessionària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, gràcies, Sr. President. Respecto a las expropiaciones, ya que nos ha dado los números tan ciertos, era por sí podríamos saber qué cantidad de afectados o afectadas, personas, se ven, respecto a esos expedientes, a esas faltas de pago todavía por distintas causas o procesos judiciales o expedientes administrativos.

Respecto a las tierras queremos recordarle que no sólo se trata de esos dos terrenos, sino que del resto también de terrenos que tiene Fiesta Hoteles que es el mandato de este *parlament* hacia este gobierno y es un mandato que es necesario que se cumpla para restituir la dignidad de todo un pueblo de Ibiza, *pedra a pedra es fa paret* y así podremos construir o reconstruir la dignidad de Ibiza, restituirla al pueblo de Ibiza.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morras. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Crec que no hi ha dubte de la feina que fem, és una feina complexíssima, molt complicada, els plecs de condicions, els contractes estaven tancats i ben tancats també amb l'ambigüitat necessària com per permetre que tinguem les mans fermades a l'hora de poder fer canvis amb millora de la defensa de l'interès general, que és el que estam fent feina per suposat.

En qualsevol cas de les preguntes que vostè em demanava les persones exactes no les tenc ara, sé la quantitat, no les persones, però no tindrè inconvenient a poder-li-ho fer saber. I després hem actuat a les finques on hi ha sentència judicial, és cert que n'hi ha algunes més on es varen dipositar les terres, on s'ha donat la raó a l'altra banda en tot cas i malauradament no tenim capacitat per poder forçar obligatòriament, eh?, obligatòriament, aquesta reposició i per tant, tenim un problema fruit una vegada més d'un contracte molt mal signat, deliberadament mal signat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 10810/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a regulació del tot inclòs.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 10810/17, relativa a regulació del tot inclòs, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. El nostre aparell de votació no funciona ni el micròfon, ara m'he posat al lloc de Jaume Font, no perquè li vulgui prendre la cadira, sinó perquè en aquest moment funciona, però a l'hora de fer les votacions del projecte de llei, de l'esmena a la totalitat haurem de menester que funcioni.

Bé, fet aquest aclariment,...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

... hem presentat una pregunta al conseller de Turisme sobre el tot inclòs. El setembre del 2015 el conseller de Turisme feia una compareixença de previsió de feina de la legislatura i

explicava que tenia previst tirar endavant una llei que regulàs el tot inclòs i explicava a la comissió corresponent que el tot inclòs desequilibrava la nostra economia, que no hi havia interès pel nou govern d'incentivar el tot inclòs, i que hi havia preocupació pel tot inclòs relacionat amb el consum d'alcohol i amb els problemes de turisme incívic que aquest estiu hem viscut.

L'any 2016, el Grup Parlamentari d'El Pi va presentar una moció en què instava el Govern, i es va aprovar, que instava el Govern que abans de final de 2016 s'hagués plantejat la regulació del tot inclòs, que l'hagués elaborada el Govern, i molt recentment a una comissió de Turisme vàrem demanar que abans de la temporada 2018 existís aquesta regulació, perquè la temporada 2018 serà la darrera temporada turística d'aquesta legislatura, i aquest govern tan compromès amb el tot inclòs entenim que havia de tenir una regulació sobre aquesta qüestió. La sorpresa és que els grups parlamentaris de MÉS i el Grup Parlamentari del PSOE ens varen votar en contra, no Podemos, però sí MÉS i el PSOE, varen votar en contra que la temporada 2018 existís aquesta regulació, i volíem saber quina valoració fa d'aquest fet, que vostès mateixos renunciïn que el 2018, la darrera temporada seva, estigui regulat el tot inclòs.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Disculpin l'errada tècnica, ja l'estan solucionant. Té la paraula el Sr. Vicepresident Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. President. Sr. Melià, el Govern segueix tenint el mateix objectiu; sobre el que no hi va haver acord, pel que m'han explicat a mi, va ser en el termini rígid que vostès volien posar. El Govern ja està treballant en la regulació del tot inclòs. A més, per una banda, volem evitar les actituds incíviques que es produeixen per l'excés de consum d'alcohol i, per l'altra, també una qüestió important que per a nosaltres serà la protecció dels menors, i en aquesta línia, per tant, treballam. I li puc dir, a més, que estam revisant la Llei turística no només pel tema del tot inclòs; li vull recordar que hem parlat d'introduir més requisits socials i laborals, criteris de qualitat, producte local, i altres activitats a més del tot inclòs com *beach clubs*, *party boats*, etc., i que tot això, tot això, s'ha de consensuar amb consells insulars, amb ajuntaments i amb el sector: patronal, sindicats, etc.

Per tant esperam al llarg d'enguany poder tenir l'avantprojecte, en el pròxim període de sessions poder tenir el projecte de llei, i si tot anàs bé evidentment que estigués aprovada aquesta llei abans de la pròxima temporada turística, però una cosa són els *tempus* que nosaltres voldríem i, l'altra, la realitat de tot el debat que es produeix, i per això hi ha hagut aquesta discrepància, no acceptant vostès, per cert, la transacció que se'ls va oferir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, president. No acceptarem la transacció que se'ns va oferir perquè és una presa de pèl, perquè vostès no hauran estat capaços durant quatre anys de regular el tot inclòs, i aquesta és la realitat. De les seves temporades turístiques no n'hi haurà cap que hagi tengut la regulació del seu govern sobre el tot inclòs. Els terminis són rígids; allò que és rígid és que les legislatures duren quatre anys, i que vostès acabaran i no hauran tengut temps ni capacitat de fer aquesta regulació del tot inclòs.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 10812/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a tuteles de l'ib-salut.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 10812/17, relativa a tuteles de l'ib-salut, que formula la diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom.* Sra. Consellera, en el Hospital Psiquiátrico hay pacientes que debido a sus diferentes patologías están incapacitados judicialmente para administrar su patrimonio, haciéndose cargo empleados públicos del ib-salut en numerosas ocasiones de las tutelas de los mismos. De ahí mi pregunta: ¿qué controles realiza el ib-salut sobre la gestión de las tutelas que realiza su personal a los pacientes del Psiquiátrico?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Li he de dir que el 85% dels pacients ingressats a l'Hospital Psiquiàtric són tutelats per familiars o per fundacions, com Aldaba o Demà; només un 15% dels pacients, aproximadament uns 20 en aquests moments, són tutelats per l'Hospital Psiquiàtric. El responsable del pacient tutelat és el cap de servei de Psiquiatria, la figura del cap de servei, no la persona en si; és a dir, que quan ell deixar de ser-ho, l'actual, passa al següent, i sempre està tutelat..., bé, el procés evidentment és duit a terme per l'assessoria jurídica de l'Hospital de Son Espases.

La direcció de l'Hospital Psiquiàtric i els equips terapèutics formats per professionals tant de la medicina com de la teràpia ocupacional, de l'infermeria, treballadors socials, psicòlegs i terapeutes, fan un seguiment personal de cada pacient, i en relació amb la tutela aquests equips compleixen estrictament les funcions que marquen els jutges en cada un dels casos. La funció principal és vetllar pels interessos de les persones, promoure la seva recuperació, les seves capacitats, i una millor reinserció social. Per facilitar-la, si es pot, es procura que aquesta persona vagi a una residència, a ser possible de la tercera edat, per estar més a prop de la seva família.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Seijas.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Miri, Sr. Melià, vostè demanava tota una sèrie de coses en aquesta moció, en aquesta proposició no de llei. Demanava que hi hagués un espai de trobada i posada en comú per garantir un turisme cívic; el Govern està fent aquest espai amb majoristes de viatges, amb hotelers, amb el sector de l'oci, amb ajuntaments de Palma, de Calvià i de Sant Antoni; amb Policia Nacional i Guàrdia Civil i amb policies locals... Aquest espai de trobada s'ha fet. De fet hem fet per primera vegada inspeccions, inspeccions conjuntes a Calvià, conjuntes amb la Policia Local de Calvià, 132 inspeccions, 103 inspeccions, perdó; i amb l'Ajuntament de Palma, amb la Policia Local de Palma, el Govern 132 inspeccions conjuntes, precisament en aquesta línia. I li puc dir, a més, que el dia després d'una d'aquestes reunions de coordinació, l'endemà un conegut i important local d'oci, molt conegut, que tenia un *happy hour* de cerveses a S'Arenal, Platja de Palma, va decidir abandonar-lo, ja no el du a terme. Per tant ja tenim efectes, ja tenim efectes.

I li vull recordar també la proposta que hem fet arribar tant a Brussel·les com a Madrid de la prohibició de beure a aeroports i a vols, cosa que ha tengut bastant repercussió a nivell internacional, però, com sap, no depèn de nosaltres. I li vull recordar també les campanyes d'inspecció...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident, se li ha acabat el temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

...que es varen fer l'estiu passat en el tot inclòs...

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Consellera. Me consta, con documentación que acredita todas las afirmaciones que voy a hacer a continuación, que una vez más la realidad es diferente a lo que usted dice aquí en esta sede. Se están dando altas a pacientes del Psiquiátrico sometidos a tutela para enviarlos a una residencia, pero siempre a una residencia en particular, a pacientes que tienen una economía saneada. Me llamó especialmente la atención, de toda la documentación que se ha puesto a mi disposición, la atención, el caso de un paciente que entabló amistad con otra persona, con otra señora del Psiquiátrico, y los dos han sido dados de alta a la vez; los dos tienen diferentes tutores, y el tutor del señor es como usted bien dice el jefe de servicio, y ha decidido pagar la residencia de su tutelado y la de la señora también, con el dinero de su tutelado. Se le ha comunicado que es diferente el tutor que tiene la señora un mes después de darle el alta, y se le ha comunicado que está en esta residencia, a la que van habitualmente todos los que tienen una situación económica saneada, para... bueno, que se le había dado de alta hacía un mes y que estaba en esta residencia que con su dinero no puede pagar pero que se la estaba pagando, digamos, su novio actual, ¿no?

Viendo esta anomalía este tutor lo ha puesto en conocimiento del juez, del juez que lleva la incapacitación, y estamos esperando respuesta de esta situación. A mí esto no me parece normal. También la diligencia que tienen estos trabajadores, que incluso llevan a los pacientes, cuando les dan el alta, los llevan directamente a la residencia...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Entonces me gustaría que...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Como se puede imaginar en casos concretos, si usted me pregunta concretamente por un caso, le responderé con la información que pueda tener. Si desconozco el caso difícilmente le podré dar respuesta. Lo que sí le puedo decir es que cada una de las actuaciones son revisadas por el fiscal, por la Fiscalía, y ese es el procedimiento habitual.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Si no, mire, a ver mentira no, yo le digo lo que es...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., bueno. Yo lo que no le puedo negar es que durante mucho tiempo se haya podido, por parte de las instituciones públicas, tener algo abandonada la salud mental, no digo en este tema, digo en muchos otros, de inversión y de mantenimiento de estructuras, de proyectos, etc., pero si algo ha demostrado este gobierno es que tiene una apuesta clara por la salud mental, con una inversión prevista de 4 millones de euros, para poner nuevas unidades, para acercar servicios a la población, creando servicios de proximidad comunitarios, facilitando la reinserción social, evitando el estigma y teniendo 160 profesionales en estos momentos motivados e implicados, trabajando en el tema por y para los pacientes y la salud mental de esta comunidad autónoma.

Y así, Sra. Diputada, lo seguiremos haciendo. Cualquier otro caso que usted considere, llévelo directamente dónde crea usted que tiene que llevarlo.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 10815/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de l'Oficina Anticorrupció.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 10815/17, relativa a creació de l'Oficina Anticorrupció, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Presidencia, en noviembre de 2016, esta cámara aprobó la Ley de creación de la Oficina contra la corrupción, una ley que el Partido Popular creyó que debería ser informada por el Consell Consultiu, pero que ustedes lo impidieron, alegando urgencia en su entrada en vigor. Y dicho sea de paso, nos acusaron de intentar retrasar la aplicación de la ley, bajo el recurso de acudir al Consultiu.

Pues bien, muchas prisas en aprobar la ley, pero ha pasado casi un año y seguimos sin Oficina Anticorrupción. Por lo tanto, la pregunta es la siguiente: ¿cómo valora la Sra. Consellera de Presidencia que aún no se haya puesto en marcha la Oficina Anticorrupción?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra. Consellera, Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Gómez, com vostè molt bé diu, es va aprovar en aquest parlament, el mes de novembre de l'any passat, la Llei 16/2016, de creació de l'Oficina Anticorrupció, després de set mesos que hagués estat aprovat pel Consell de Govern. I com vostè molt bé sap, aquesta Oficina Anticorrupció que preveu la llei no té una dependència jeràrquica, perquè així ho vàrem voler políticament per part d'aquest govern.

I com vostè també molt bé sap, perquè, com que es va aprovar el novembre, supòs que no ha oblidat el contingut de la llei, el que la llei diu és que serà el Parlament qui nomenarà el seu director i qui desenvoluparà el seu funcionament a través d'un reglament.

Per tant, el Govern va fer i ha fet la seva feina, des d'abril de l'any, creant pel Consell de Govern, aprovant pel Consell de Govern el projecte de llei, que posteriorment es va aprovar aquí en el Parlament en el mes de novembre; posant una partida pressupostària en els pressuposts de l'any 2017, i ara es troba pendent del seu desenvolupament que s'ha d'aprovar en aquesta cambra, a instància dels grups parlamentaris.

I tenc plena confiança que així ho faran els grups parlamentaris, inclòs el seu.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Lo que dice la ley lo sabemos, pero usted forma parte de la mayoría parlamentaria y además es la que tiene la responsabilidad de las relaciones entre el Govern i el Parlament, considero que algo más nos podría haber dicho, podría decir a los ciudadanos.

Lo que sucede, Sra. Consellera, es que ustedes no quieren hablar de la Oficina Anticorrupción y no quieren hablar de la Oficina Anticorrupción porque no quieren ponerla en marcha, porque saben que si la ponen en marcha va a investigar algunos casos graves que os afectan. La ley es clara...

(Remor de veus)

... y si ponen en marcha la Oficina Anticorrupción se deberán investigar las relaciones del Sr. Jarabo con su exproductora y los contratos con IB3.

(Remor de veus)

Y deberá investigar los alquileres fraudulentos que hacía y que no declaraba a la Hacienda pública. Y si la Oficina Anticorrupción se pone en marcha, sabe que deberá investigar los contratos que el Sr. Vicepresidente del Govern otorgó a dedo a su amigo y director de campaña electoral y a otros

miembros de MÉ.S. Y los ciudadanos deberían también conocer si el Sr. Garau, en agradecimiento de tanto contrato, fue generoso con el partido.

Y si la Oficina de Información se pone en marcha debería investigar todo lo relacionado con el piso millonario que la Sra. Armengol y su familia política querían comprar en una de las zonas más exclusivas de Palma.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Y los ciudadanos deberían conocer si hubo o no falsificación de documento mercantil a fin de simular solvencia económica delante de la caja de ahorros.

Son tres casos muy graves que afectan nada más y nada menos que a la presidenta del Govern, al vicepresidente del Govern y al líder del partido que da soporte externo al Govern.

Lo que sucede, Sra. Consellera, que estamos en lo de siempre, ustedes una cosa es lo que dicen que van a hacer y otra cosa muy distinta lo que hacen; es decir, doble discurso y doble...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez, Sr. Gómez se li ha acabat el temps.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Gómez, s'ha de tenir molt poca vergonya política perquè el mateix dia que el jutge els seu a vostès avui a la banqueta de nou, al Partit Popular, com a responsables civil en un cas, com és el d'Over Marketing, vengui aquí a donar lliçons que per què no posam en marxa una Oficina Anticorrupció, que, per cert, no van votar vostès (...) en aquesta llei, intentaven retardar-la, com li dic, s'ha de tenir molt poca vergonya política.

(Remor de veus)

I una altra cosa li diré, i no aniré tan endarrera amb els casos del Sr. Matas, perquè si no, no necessitariem una oficina, en necessitariem deu d'oficines per investigar tots els casos de corrupció que vostè varen deixar i han tacat aquesta comunitat

com no ha passat a altre indret, per això li dic que no aniré tan endarrera, el que sí li he de dir, Sr. Gómez, és que quan vostè era vicepresident d'un govern, del Govern del Sr. Bauzá, aquests grups parlamentaris, quan érem a l'oposició, els vàrem demanar que fessin alguna cosa i que no mirassin cap a una altra banda quan se'ls investigava sobre el finançament il·legal del Partit Popular, i vostès no varen fer res, ni amb oficina ni sense.

Per tant, m'hagués agradat que aquesta ànsia que tenen ara d'Oficina Anticorrupció, com a mínim l'haguessin posada o practicada en el seu partit la passada legislatura quan vostès tenien l'oportunitat.

I ara també tenen l'oportunitat de netejar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, Sra. Consellera, se li ha acabat el temps.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

... aquesta imatge i pagar el que deuen pel finançament il·legal del seu partit...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 10819/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la vaga de la Fundació BIT.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 10819/17, relativa a la vaga de la Fundació BIT, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, de vegades és complicat mantenir els arguments quan el que es diu no va acompanyat amb els fets, quan els fets no acompanyen les paraules, açò és el que li passa al Govern i concretament també dins la seva conselleria.

Dimarts passat li vaig posar de manifest quina era la situació a l'IDI, on la gerent actua d'una manera irresponsable i crec que de vegades un poc sectària, però el cert és que no és l'únic cas, també podem veure queixes de treballadors d'IB3 amb amenaces de vaga, es queixen de la precarietat laboral, de les males condicions amb les quals treballen o dels salaris.

És clar, la seva conselleria, a més, hauria de ser un exemple, i el que veiem és que d'exemple res de res.

Avui li demanam per un altre d'aquests fets, el que hauria de ser un exemple per part del Govern de resoldre situacions amb els treballadors d'aquesta comunitat autònoma en el cas

dels treballadors de la Fundació BIT, que anunciem aturades, que ja les fan, per exigir al Govern condicions laborals dignes.

Sr. Conseller, quina ha estat la seva actuació davant aquest conflicte dels treballadors de la Fundació BIT?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el Sr. Conseller, Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Tadeo, está claro que tener legitimación para hacer preguntas no significa tener legitimidad, y ustedes para hablar de derechos de los trabajadores no tienen legitimidad, ni credibilidad.

(Petita cridòria i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, guardin silenci, per favor!

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

En todo caso, en todo caso, se está trabajando en el reconocimiento...

(Remor de veus)

..., se está trabajando...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, esperi un moment. Guardin silenci, per favor, un poquet de respecte per l'orador.

(Remor de veus)

Senyores diputades i senyors diputats, guardin silenci.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Si no les gustan las preguntas, desde luego..., las respuestas...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

En todo caso, en todo caso, se está trabajando en el reconocimiento, se está trabajando en arreglar la situación heredada. La situación heredada, ya que ustedes no hicieron la

RPT, como decía la ley que ustedes mismos hicieron en el 2013, y que desde luego ha llevado a tener la situación que tenemos en el sector público instrumental, con los despidos que ustedes hicieron, con los recortes que hicieron ustedes y que ahora nosotros trabajamos en su reconocimiento.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, veo que cada semana, cuando se le hace una pregunta, pues bueno, siempre es tirar... la semana pasada fue el Palma Arena, ahora es tirar de la herencia y ponerse en un tono, pues no sé, a mí me gustaría saber si, como fue a manifestarse o a concentrarse con las camareras de piso, con las Kellys, también lo hará con los trabajadores de IB3 o con los trabajadores de la Fundación BIT.

Lo cierto es que hoy, cuando usted llegue a la conselleria, si no hoy, esta semana, probablemente se encontrará una sentencia, un auto, que le viene de un juzgado que le dice que el traslado de un trabajador del IDI es nulo, y es nulo porque la gerente no respetó los derechos de esos trabajadores, y usted la sigue manteniendo. Y esa es la realidad que tiene hoy en su conselleria, tiene trabajadores, cargos políticos que no respetan los derechos de los trabajadores, y esto usted hoy, cuando salga de aquí, probablemente a lo mejor se lo encontrará ya encima de la mesa, que la gerente le dirá: sí, no respeté los derechos del trabajador, ni siquiera comuniqué el traslado, una modificación sustancial de un contrato de trabajo, ni siquiera lo notificó al Comité de Empresa.

Esa es la realidad que usted tiene y que tiene este govern dentro de las empresas públicas con sus trabajadores. Lo que tiene que hacer es explicarle a la gerente del IDI los derechos de los trabajadores y después puede actuar cesando a la misma, a lo mejor así empezarán a funcionar mejor las empresas públicas, y lo que usted tiene que hacer con los trabajadores, que es mantener sus derechos.

Créame, créame que tiene un problema en el IDI, se lo he dicho, lo que tiene que hacer es cesar a la gerente.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

BIT y IDI tiene tres letras, pero la pregunta era sobre la Fundación BIT, en todo caso, podía preguntar sobre el IDI.

En todo caso, la diferencia fundamental, y nosotros desde luego respetamos cualquier situación y trabajamos en la mejora

de los derechos, pero sí que hay un antes y un después, y que hablen ustedes de empresas públicas, la verdad es para hacérselo mirar. Ustedes, durante la legislatura pasada, despidieron a más de 270 trabajadores públicos. El Sr. Bauzá y el Sr. Company, el Sr. Company o el Sr. Bauzá despidieron a más de 270 trabajadores, dejaron más de 13 millones de euros de coste de los despidos; una administración anoréxica y pisotearon los derechos de los trabajadores, despidos improcedentes obligando a pagar indemnizaciones multimillonarias.

El Sr. Company, que, por cierto, habla poco, me imagino, para no explicarlo, a lo mejor el micro también lo tiene estropeado hoy y se lo debería revisar el Sr. Presidente, despidió a más de 75 trabajadores, más de 75 trabajadores. Sr. Company, no se puede estar en misa y repicando, si quiere hable usted, hable usted, levante el micro, tiene una oportunidad, darle al botón, en misa y repicando, en misa o repicando.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Más de 75 trabajadores despedidos, más de 75 trabajadores despedidos por el Sr. Company, esa es la herencia del Partido Popular, esa es la herencia del Sr. Company, más de 75 trabajadores despedidos, más de 270 en el conjunto de la administración pública.

Y el Sr. Vidal, por ejemplo, está trabajando en recuperar a más de esos 47 trabajadores despedidos por el Sr. Company, esas son las formas de proceder entre un govern y otro govern, que está recuperando derechos y trabajando en esa situación.

En todo caso, seguiremos arreglando la situación de los trabajadores del sector público, seguiremos recuperando los trabajadores despedidos, mal despedidos por las sentencias que usted ahora no quiere recordar, y desde luego, lo que les pediría es que lean más de vez en cuando a Unamuno, que señalaba claramente que "a veces el silencio es la peor mentira".

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 11720...

Sí, Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sr. President. Demanaria si aquesta es pot passar al final del torn de preguntes, a veure si la Sra. Fernández té temps d'arribar.

EL SR. PRESIDENT:

Hi estau tots d'acord? La podem passar la darrera? Doncs la passam la darrera.

I.11) Pregunta RGE núm. 10816/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de la consellera de Salut.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 10816/17, relativa a gestió de la consellera de Salut, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 31 de desembre del 2016 va publicar la Llei 18/2016, de 29 de desembre, de pressuposts generals de les Illes Balears per a l'any 2017, en què la disposició addicional tretzena fa referència al règim d'exempció de guàrdies del personal estatutari sanitari d'atenció especialitzada del subgrup A1, major de 55 anys.

Aquesta disposició va ser recorreguda davant el Tribunal Constitucional per la Defensora del Poble, a instàncies de SIMEBAL, un recurs que va ser admès a tràmit, per acord del Ple d'aquest tribunal, amb escrit de data 9 de maig del 2017.

Per això, volem fer aquesta pregunta, ja que elaboram els nous pressuposts per a l'any que ve: Sra. Consellera, continuarà gestionant amb disposicions possiblement inconstitucionals?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera, Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sr. Diputat, crec que la pregunta és ampla. Crec que mai no s'ha gestionat amb més transparència en aquesta comunitat autònoma, li vaig explicar la setmana passada com es varen posar en marxa uns estatuts o com es varen aprovar, mitjançant decrets, seguint totes les passes, totes les vies.

També veig que han fet comentaris sobre la instrucció, pensava que podia anar per aquí la pregunta, no me l'ha feta per aquí, però ja que hi som li dic: o sigui, continuarem donant assistència sanitària a tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, malgrat els recursos de l'Estat, i donarem atenció apel·lant l'Estatut d'Autonomia, apel·lant la justícia social o el Tribunal de Drets Humans, si és necessari.

Gestionam per retre compte dels nostres compromisos i per aconseguir els compromisos que hem adquirit amb els ciutadans. Crec que si qualcú sap governar a cop de decret llei, sense consens i en contra dels ciutadans i dels professionals són vostès, Sr. Serra.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Bé, pensava que sabia a què em referia, perquè seria l'única amb possibilitat de ser inconstitucional, això vol dir que n'hi deu haver moltes altres fosques i possibles inconstitucionals, que no es preocupi que ja anirem cercant. Si només n'hi hagués hagut una, segurament l'hagués localitzada tot d'una.

I la base de la presumpta inconstitucionalitat és l'aplicació errònia d'una norma que no compleix les condicions que fan falta per ser inclosa dins els pressuposts i manipular, per majoria d'aquest parlament els acords d'una negociació sindical i modificar parcialment un pacte entre una administració sanitària i les organitzacions sindicals, de tal forma que la programació de mòduls d'activitat assistencial no constitueixi un dret i que la sol·licitud de realització d'aquests mòduls es puguin desestimar en funció del criteri subjectiu de les necessitats assistencials.

Ha creat vostè una situació confosa, fosca i possiblement inconstitucional, que, com a eina de gestió no li serveix més que per decidir de forma arbitrària quin metge especialista, major de 55 anys, compensarà o no amb mòduls el fet de fer guàrdies. És a dir, qui compensarà econòmicament el fet de deixar de cobrar guàrdies i qui no. I tot això en un moment de falta d'especialistes, d'augment de llistes d'espera a algunes àrees de salut i d'escasses mesures de fidelització.

Sra. Consellera, prou com per saber que la gestió es fa sobre una base normativa sòlida i de respecte als professionals que han dedicat tota la seva vida laboral al servei de la salut d'aquestes Illes.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. En relació amb aquest tema hi ha un acord sindical de modificació i es modificarà.

Ara sí que em permetré explicar què és gestionar de manera fosca. Gestionar de manera fosca és no contestar les preguntes parlamentàries, en la qual cosa vostès eren uns autèntics mestres; gestionar de manera fosca era no evitar les compareixences parlamentàries, jo en tenc una altra demà, a petició seva; gestionar de manera fosca és amagar informació a la població, amagant les llistes d'espera, no publicant-la cada tres mesos; gestionar de manera fosca és no publicar la memòria del Servei de Salut entre el 2011 i el 2015; gestionar de manera fosca és llevar el Defensor dels Usuaris per defensar

precisament els seus interessos; gestionar de manera fosca és treure persones al carrer, no fer inversions, no fer manteniment en els centres; gestionar de manera fosca és fer-ho a cop de decret llei, Sr. Diputat, crec que li he fet una bona definició.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Bé, abans de continuar amb la següent pregunta us avís que en acabar les preguntes de control del Govern, farem una miqueta de recés per mirar de resoldre els problemes tècnics dels escons els quals ens fallen ara mateix. D'acord?

I.12) Pregunta RGE núm. 11715/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a declaracions de la presidenta del Govern de les Illes Balears.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 11715/17, presentada en substitució del a RGE núm. 10811/17, relativa a declaracions de la presidenta del Govern de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. De Ciudadanos.

Presidenta, este septiembre, en el Parlament de Catalunya la Sra. Forcadell saltó a su antojo el Reglamento del Parlament, pisoteó la Comisión de Garantías Estatutarias y, en la culmen del desprecio a la democracia, al diálogo y a la libertad de expresión, cerró a cal y canto el Parlament, callando la boca a toda la oposición y con ello a todos los ciudadanos a los que representa.

Usted en esos momentos no abrió la boca para declarar que se estaba cruzando ninguna línea roja, ni siquiera, ya es triste, para defender a sus compañeros socialistas que hoy le recriminan sus posicionamientos según soplen los vientos. Sin embargo, no ha dudado en declarar que jueces y fiscales sí han cruzado una línea roja por actuar ante estos hechos gravísimos. ¿Nos puede explicar a qué línea roja se refiere?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Ballester. Començaré un poc abans la història perquè crec que comença un poc abans. Fa molts anys que persones com jo, entre moltes altres, a tot Espanya defensam que hi havia un conflicte polític i territorial a Catalunya i resulta que els conflictes polítics i territorials es resolen des de la política i l'arma més forta que té la política és

sens dubte el diàleg i la capacitat d'entendre el que pensa un i el que pensa l'altre, a asseure's, negociar i arribar a acords. Aquesta és la proposta que jo he defensat i defensaré sempre, l'acord, el consens i el diàleg.

Certament, Sra. Ballester, fa molts anys que a Catalunya es defensa una postura política. Des del Govern d'Espanya han estat incapaços de presentar una proposta política per a Catalunya i jo, Sra. Ballester, sempre he defensat que els acords s'han de fer dins la legalitat, sempre ho he defensat, ara, les lleis no són immutables, les lleis s'han d'adaptar a poder donar solucions als problemes reals i d'actualitat que tenen els ciutadans, i a Catalunya tenim un problema des de fa molts d'anys i el Govern d'Espanya i el Govern de Catalunya han insistit a no arribar a acords, i ara patim una conseqüència de crispació social enorme.

Davant aquest moment, Sra. Olga Ballester, es necessita seny i responsabilitat, i em sembla que les qüestions s'han de prendre amb mesura i qualsevol excés per part de les dues bandes no condueix a resoldre el conflicte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Presidenta, me parece altamente preocupante que usted no me haya contestado a la pregunta, por lo tanto, es decir, usted piensa que cuando un cargo público se salta las leyes la Fiscalía no tiene que actuar. Es decir, usted no cree en la igualdad de todos los ciudadanos ante la ley, presidenta, uno de los pilares de la democracia. Gravísimo.

Mire, usted habla de diálogo, un diálogo que ni su partido, el Partido Socialista, ni el Partido Popular ni los partidos que han gobernado Cataluña han practicado nunca, ni siquiera ante el clamor de los ciudadanos, lo único que han practicado ustedes, como todos los partidos, ha sido negociar intereses partidistas, tú me apoyas los presupuestos y yo hago la vista gorda a lo que estás haciendo en Cataluña con la educación, con los medios de comunicación o con las subvenciones.

Pero bueno, ya que usted ahora se sube al carro del diálogo, nos gustaría, Sra. Armengol, que nos aclarase si usted está con la ley o fuera de la ley, como ya se han declarado abiertamente sus socios de gobierno MÉS y Podemos, que miran con envidia lo que ocurre en Cataluña.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Ballester, no interpreti el que jo pens ni el que jo deix de pensar i no ho posi en boca seva. El que jo pens i el que deix de pensar...

(Alguns aplaudiments)

... deixi'm que ho explicaré jo, com he fet sempre, i jo sempre he explicat la meua postura davant Catalunya, davant el conflicte territorial que es vivia a Espanya, i sempre he explicat que aquest conflicte es resolía amb política i amb diàleg i amb capacitat d'entendre una qüestió que és bàsica, els ciutadans de Catalunya han dit clar que volen ser escoltats, el Govern d'Espanya ha posat entrebancs a aquest diàleg i a aquesta proposta política per a Catalunya. Jo on m'he trobat sempre, Sra. Ballester, i on seré sempre? En la defensa del diàleg, la defensa d'entendre que efectivament hi ha hagut qüestions que s'han fet malament pels dos costats, en la defensa d'entendre que la legalitat s'ha de complir, però les lleis hi són per ser canviades també, i l'Estat autonòmic ha arribat a una situació ja desesperant i necessitam una reforma potent de la Constitució Espanyola.

Per tant, sempre hem defensat que les normes s'han de canviar...

(Alguns aplaudiments)

... des del diàleg i hem d'adaptar la realitat al que es viu.

I Sra. Ballester, detenir servidors públics no em mereix una mesura proporcionada i no resol el problema, l'empitjora. I aquesta és la realitat que vivim a dia d'avui. O vostè creu que estam millor ara que fa sis anys? Estam pitjor, Sra. Ballester.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 10809/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a incompliment del codi de bones pràctiques dels cotxes de lloguer.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm. 10809/17, relativa a incompliment del codi de bones pràctiques dels cotxes de lloguer, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo venc a fer la nostra pregunta i quan hi ha això tenc el *subidón* i que ens encanta remenar l'olla a casa d'altre en lloc de tenir cura

que el nostre sofregit no es cremi, i el nostre es crema i ens preocupam de la resta. *Sigan, sigan, sigan*, així de clar.

(Remor de veus)

Ja, miri, en el mes de novembre de 2015 aquesta casa, aquest parlament, va aprovar una proposició no de llei del Partit Popular d'un tema que ens afecta a Balears, que n'hem parlat tot l'estiu, que és el carregament dels cotxes per les carreteres de les Illes Balears i que no podem circular, si hi caben o no hi caben. S'incompleix, després de dos anys i deu mesos, fer un estudi, on vostè fa més d'un any em va dir que s'ho agafaria ben seriosament.

Dit això, és vera que han posat en marxa un codi de bones pràctiques, també és sabut que aquest codi de bones pràctiques només l'han firmat una sèrie d'empreses, totes les quals són aquí, a les Illes Balears; les altres, que són aquestes que duen prop de 60.000 cotxes que no tenim controlats, no han signat el codi de bones pràctiques. El director general de Consum va dir que els ho faria firmar a les bones o a les males.

La nostra pregunta és clara, Sra. Presidenta: què pensen fer amb aquestes empreses de cotxes de lloguer que incompleixen el codi de bones pràctiques impulsat pel seu govern?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per una pregunta que és veritat que vostè ha tractat en diferents ocasions en aquest plenari, que no ens cansarem de contestar i tampoc no ens cansarem d'actuar des del Govern de les Illes Balears.

Aquest estudi que va anunciar el vicepresident està encomanat i està en marxa. He de recordar que aquest govern, entre moltes altres coses, perquè pensàvem que era una legislatura de recuperar drets i també, evidentment, de fer complir les normatives i per això havíem de tenir els instruments per fer-ho, hem retornat la Direcció General de Consum que va ser eliminada per part del govern anterior i, entre d'altres coses, aquesta direcció general de Consum vol, evidentment, atendre els drets dels consumidors de les Illes Balears i també dels turistes que ens visiten en tot el que fa referència als cotxes de lloguer. Per això s'ha inspirat aquest codi de bones pràctiques que evidentment, i és cert, vostè té raó, l'han firmat de forma voluntària algunes empreses, moltes d'aquestes, les que són més de caràcter local, que estan més implantades a aquesta terra, aquesta és una realitat, i seguirem fent feina perquè altres empreses s'afegeixin al codi de bones pràctiques.

Però de totes formes, quan una empresa incompleix aquest codi, el que fem des de la Direcció General de Consum és iniciar expedient sancionador a l'empresa i, una vegada

acreditat aquest incompliment, se la sancionará i se li prohibirà l'exhibició del distintiu d'aquesta empresa avalada per la direcció general, i les multes podrien ser de diferents criteris, les greus van de 4.000 fins a 40.000 i les molts greus de 40.000 fins a 600.000 euros. Aquest és el plantejament que hem fet des del codi de bones pràctiques impulsat per la Direcció General de Consum.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Volia dir El Pi, no el PP, que va presentar la proposició no de llei.

Dit això, Sra. Presidenta, jo crec que és bàsic actuar amb molta contundència, crec que fan molt més mal aquests cotxes incontrolats i que no paguen cap duro aquí que un ciutadà a Balears que intentava llogar una casa a vorera del mar, que ara no pot. Ho dic fort i clar. Ho dic perquè hi ha partits que els suporten a vostès, com Podemos, que quan es tracta de segons quines qüestions en fan bandera fins al final i quan hi ha empreses que, de forma il·legal, actuen a les Illes Balears, sense pagar un sol impost aquí, dient que no compliran el codi de bones pràctiques, vostès callen, callen, no els sent, no els sent! Amb la qual cosa, vostès, segons la conveniència que tenen, fan. I El Pi el que vol, com que va ser el primer que va presentar aquesta moció aquí, aquesta proposició no de llei, dia 25 de novembre del 2015, i on tots vostès varen votar a favor, que almenys abans que acabi la legislatura aquesta càrrega que tenim entre cotxes, que dieu que també hi ha massa turistes, és a dir, que hem de regular les coses, si podem regular el tot inclòs, la pregunta que ha fet avui el Sr. Melià, i no ho regulam; si podem regular els cotxes i no ho regulam; si podem regular que ho dúiem en el programa electoral, menys el PP, que volíem regular el lloguer de vacances i no el regulam, què hem fet aquesta legislatura perquè la gent no tenguí aquesta sensació de carregament?

Així de clar, això és el que la gent deia, Sr. Barceló, no se'n rigui, és la seva responsabilitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluç Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, això sí que no ho puc compartir, aquest govern ha treballat intensament per regular tot allò que estava enlaire i per acabar amb la llei de la selva, que aquí és el que habitava en temps del Partit Popular, el

lloguer de vacances està regulat per aquest parlament i s'aplica una regulació crec que prou estricta.

El tot inclòs està en procés de modificació en la Llei general turística.

I tot el que fa referència al que vostè em plantejava, que els lloguers, que els cotxes de lloguer no paguin impostos aquí, això és una normativa estatal. I ara em dóna peu a recordar que quan la idea dels senyors del Partit Popular de pujar uns impostos verds en aquesta comunitat autònoma, va fer que moltíssimes companyies de lloguer traslladassin la matriculació a municipis d'arreu d'Espanya i vàrem perdre, vàrem deixar d'ingressar devers 4 milions d'euros dels ajuntaments de les Illes Balears en matriculació.

Aquestes són les gran herències que ens ha deixat el Partit Popular, però bé, aquí hem d'anar a fer feina per retallar aquesta circumstàncies de desigualtat. I nosaltres amb aquest codi de bones pràctiques tenim algunes mesures positives, a part de les campanyes d'inspecció que li explicava, ja s'han vist millores, les reclamacions entorn de les males pràctiques als lloguers de cotxes han disminuït i les inspeccions han augmentat de forma exponencial des que nosaltres governam.

Per tant, qui fa acomplir la normativa a qui no l'acompleix és aquest govern d'esquerres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 10806/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Comissió d'igualtat de gènere.

Passam a la catorzena pregunta RGE núm. 10806/17, relativa a Comissió d'igualtat de gènere, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bon dia, presidenta, bon dia a tothom. L'article 20 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat entre dones i homes, proposa la creació de la Comissió d'igualtat de gènere com a òrgan encarregat de coordinar les polítiques i programes que duen a terme les administracions autonòmica, insulars i locals en matèria d'igualtat entre homes i dones.

El passat 15 de juny la Conselleria de Presidència va publicar al BOIB una resolució, de 6 de juny, per la qual se sotmetia a informació pública l'esborrany de projecte de decret pel qual s'estableixen les funcions i organització de la Comissió d'igualtat de gènere.

És precisament sobre la convocatòria d'aquesta comissió, que és absolutament cabdal per coordinar el treball interinstitucional, que li voldria demanar avui.

I ho faig, i ho fem des del nostre grup parlamentari perquè pensam que no és una qüestió fútil el fet d'haver estat a l'any 2016 a la capçalera de les comunitats autònomes coliderant un lideratge del qual només ens podem empegueir amb altres dues comunitats amb sis dones amb vides robades a mans dels assassins masculistes, coliderant, deia, aquest rànquing de violència masculista arran de l'Estat espanyol.

Llavors pensam que per la seva importància urgeix que aquest òrgan sigui convocat i encara sembla que no s'ha aprovat aquest decret i que tampoc no hi ha una data prevista per la convocatòria d'aquesta comissió. Veritablement pensam que és necessari que aquestes qüestions siguin conegudes, siguin públiques i que es facin el més aviat possible.

I per això li deman quan té pensat el Govern convocar la Comissió d'igualtat de gènere per garantir la necessària coordinació interinstitucional.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per demanar-me sobre un tema que és cabdal per aquesta comunitat autònoma i jo diria que per a tot el món, la igualtat entre homes i dones, no?, i és veritat, vostè recordava que hem estat capdavanters amb una llei d'igualtat valenta i que posa unes fites normatives en aquestes illes.

Li puc recordar que el pla anual normatiu que ha aprovat la Conselleria de Presidència per a l'any 2017 preveu l'aprovació d'aquest decret, que es troba en tramitació -com vostè explicava-, aquest decret ja ha acabat ara el període d'al·legacions, després l'hem de dur al Consell de Govern, una vegada que hagi anat al Consell Consultiu. Per tant, la nostra previsió és poder-lo aprovar el mes de desembre i que, per tant, es pugui constituir aquesta comissió que ve derivada de la llei d'igualtat que aprovarem al Parlament de les Illes Balears.

Però li vull dir, Sra. Camargo, perquè crec que és important, que se sàpiga que nosaltres som molt conscients de la realitat de desigualtats que existeixen a la nostra terra i dins aquesta la més gran, a la qual vostè feia referència, la violència de gènere. Per això durant tot aquest temps hem fet una feina intensa entre les diferents institucions, amb els ajuntaments, a Mallorca amb el Consell Insular de Mallorca, s'han creat espais de dones a Inca i a Manacor, i després el consell insular n'ha posat en marxa d'altres com a Sa Pobla i a Felanitx.

Impulsam les mesures de coordinació de violència de gènere amb ajuntaments i consells insulars, a principi de legislatura

només funcionava la de Calvià, i ara ja podem parlar que existeixen les de Felanitx, Eivissa, Pollença, Inca, Manacor i Son Servera, i, a més participam a la xarxa d'entitats que treballen en contra de la prostitució aquí a la ciutat de Palma i també a Calvià.

Als consells insulars hem fet 27 reunions conjuntes precisament per tractar aquests temes, dins el mateix govern reunions de caràcter transversal per implicar totes les conselleries en aquesta labor que és de tots i totes, amb la Delegació del Govern hem fet una sèrie de coordinació de polítiques de violència de gènere, la veritat és que només ens han convocat una vegada, i amb el Govern de l'Estat també hem participat a totes aquelles reunions a les quals ens ha convocat a través del Senat amb les conferències de presidents que varen fer.

En definitiva aquest govern no ha estat aturat per donar compliment a la Llei d'igualtat i efectivament aquest decret estarà aprovat dins l'any 2017.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sí, la pregunta era concreta i la resposta ho ha estat, llavors el mes de desembre tindrem finalment aquest decret.

També és important, a banda d'aquesta convocatòria, de la qual ja sabem la data, saber si finalment s'ha previst la transferència de competències en aquesta qüestió també, perquè és un dels altres temes que s'espera des de les altres institucions, a nivell insular i a nivell també local, saber exactament com serà el model que tindrem després d'aquesta transferència.

Llavors, a banda de tota la feina que s'ha desenvolupat, que evidentment hem de celebrar el fet que enguany encara no tinguem cap dona assassinada, cap vida robada a les nostres illes, hi ha altres qüestions que són més de caire tècnic, més de caire... potser de coordinació interinstitucional que depenen exactament que aquesta comissió es posi en marxa i que aquest decret s'aprovi, perquè la vida de les dones val molt i no ens podem empegueir un any més de no encapçalar precisament el contrari del que vàrem encapçalar l'any passat: ser la primera comunitat autònoma amb més casos de violència masculista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluç Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Camargo, li he de dir que les reunions per fer les transferències de competències als consells insulars van en bona línia i s'està negociant entre el Govern i els consells insulars per poder-les fer efectives el més ràpid possible.

Al decret que li explicava pel fet de donar compliment a la Comissió per a la igualtat de gènere també treballam en el decret per a la creació de l'Observatori per a la igualtat, que també marca la llei i, per tant, hem agrupat les dues qüestions per poder en la tramitació ser més ràpida i tenir més aviat els organismes que hem de tenir muntats per complir la Llei d'igualtat.

També li he de dir que evidentment la xacra de la violència de gènere és el que més ens preocupa i que hem tirat coses endavant i el Pacte contra les violències masclistes de les Illes Balears ha estat per exemple el referent en el qual ara treballa el País Valencià per donar... com a model per poder tirar-lo endavant allà. Vol dir que fem alguna cosa, però que no podem descansar perquè efectivament la desigualtat encara és molt gran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 10821/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a garanties del compliment del compliment de la legalitat a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quinzena pregunta RGE núm. 10821/17, relativa a garanties del compliment de la legalitat a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, esper que aquesta pregunta no incomodi cap grup parlamentari, creu, Sra. Presidenta, que el Govern està en aquests moments en condicions de garantir o d'exigir el compliment de la legalitat a les Illes Balears? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluç Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, gràcies que governa un govern que creu en els drets dels ciutadans, que creu en la llibertat i que creu en la democràcia, sí. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, "el camí mai no serà el de judicialitzar la política" des del tuit de la Conselleria de Cultura, de polititzar les institucions no en diuen res.

Biel Barceló: "el Govern de Rajoy està en contra dels drets fonamentals". Biel Barceló, "el referèndum de Catalunya és una qüestió de democràcia i de dret a decidir".

Què dirà el Sr. Barceló quan tengui algun propietari d'algun habitatge il·legal que li digui que té el dret a no pagar la seva sanció?

(Remor de veus)

Què dirà el Sr. Biel Barceló quan faci alguna inspecció en algun establiment turístic que no compleixi la legalitat i li digui que no vol acomplir la Llei Barceló?

"L'assalt a la Guàrdia Civil a la Generalitat és un cop d'estat", retuitejava el Sr. Vicenç Vidal, ara li demanava a Esporles democràcia, ara ja entenem idò que la democràcia a Esporles fins ara no devia estar garantida, i tal vegada això dóna resposta a l'ocupació de l'ANEI per part de la seva família, no es tracta de legalitat, es tracta de dret a decidir, Sra. Presidenta.

Per això també, amb quina legitimitat anirà el Sr. Gabriel Barceló a posar sancions que són de la seva competència?

"El camí de la responsabilitat és no sobrepassar línies vermelles i no fomentar ruptures socials. Fem una crida al diàleg, a fer política", deia el tuit oficial del Govern de les Illes Balears. Sobrepassar línies vermelles, es referia a no complir ordres judicials? M'imagín que el tuit del seu govern es devia referir al fet que ningú no pot incomplir la llei, perquè sense incompliment (...) no feia cap crida a la democràcia al marge de la llei, no?, el tuit oficial del seu govern, Sra. Presidenta. O deia vostè mateixa: "Les actuacions d'avui sobrepassen una línia vermella"; m'imagín que es referia als batles del seu mateix partit amenaçats fins i tot quan duen els fills a escola. Era aquesta línia vermella a què es referia vostè, Sra. Presidenta?, o es tracta d'alguna altra línia vermella?

I el més bo de tot. Deia el Sr. Gabriel Barceló, feia un retuit a algú que deia "el règim del 78 que representa el PSOE y el PP más rancio"; el seu propi soci, Sra. Presidenta, li diu rància. Tenint amics així, jo no sé què pensar.

L'ús que fan de les institucions és inconcebible. Jo li dic, Sra. Presidenta, que aquesta ruptura social que volen traslladar als carrers de les Illes Balears el Partit Popular no ho permetrà. Torni a la centralitat, deixi la deriva secessionista dels seus socis, i aquí hi trobarà el Partit Popular. Nosaltres també miram de reüll el que passa a Catalunya...

EL SR. PRESIDENT:

(Alguns aplaudiments)

Sra. Prohens...

M'agradaria que m'expliquin per què s'han dedicat a retallar drets bàsics de ciutadania...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

(Se sent un veu de fons inintel·ligible)

...però no amb enveja, com diuen alguns, sinó amb tristesa i preocupació...

...amb lleis que són fonamentals. La Constitució Espanyola...

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

Silenci.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

...i això aquí no permetrem que pa...

...que a vostès els encanta citar, però que no compleixen: el dret a l'habitatge, el dret a una sanitat universal..., totes aquestes qüestions que vostès han retallat i han infringit contra els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I, Sra. Prohens, no em puc resistir a dir-li que vostè em vengui a parlar aquí de si complim o no la legalitat el meu govern, quan hem tengut governs del Partit Popular...; avui el Sr. Matas torna a ser citat a declarar. Quan complien la legalitat?, amb el TIL?, amb el Palma Arena?, amb el metro? Amb què complien la legalitat, Sra. Prohens? Vostès com poden garantir això?, com poden garantir i com em poden exigir això vostès sense caure'ls la cara de vergonya?

EL SR. PRESIDENT:

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern. Té la paraula.

Però vol parlar de Catalunya?, jo no tenc cap problema. Sap què passa, Sra. Prohens?, que vostès han utilitzat Catalunya, com li deia al principi, per intentar guanyar eleccions. Han inculcat odi contra Catalunya; recorden la companya contra el referèndum de Catalunya?, tot això ho han fet vostès. Fa nou anys que governen a Espanya, fa nou anys que són incapaçs de cercar solucions polítiques. Jo som independentista?, no; estic amb el Govern català en la seva proposta?, no; ara, estic amb la proposta de cercar diàleg i consens, i de cercar una solució política per a Catalunya i per a tot Espanya. Els ciutadans se la mereixen. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. President. Que trist, Sra. Prohens, que per al Partit Popular i per a Ciutadans el tema de Catalunya només serveixi per intentar treure vots a la resta d'Espanya i que no siguin capaços d'entendre el problema i de cercar solucions, i jo li parlaré...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

... i ja que m'ha fet una pregunta molt àmplia i molt desvertebrada des del meu punt de vista, perquè supòs que no tenen posició sobre la majoria de les qüestions, li parlaré de lleis que s'estan incomplint i que m'agradaria que el Partit Popular digués alguna cosa, ja no el Sr. Company, que veig que només parla als mitings del Partit Popular i aquí és incapaç de donar la cara i explicar les posicions del Partit Popular en aquesta comunitat autònoma...

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 11720/17, presentada, en substitució de la RGE núm. 10820/17, per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desnonaments a l'IBAVI.

M'agradaria saber què pensen de l'incompliment de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que és llei orgànica i que mana al Govern d'Espanya fer unes inversions estatutàries que vostès, des que governen a Espanya, no compleixen amb els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

La pregunta RGE núm. 11720/17, de la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, decau per absència de la diputada.

(Alguns aplaudiments)

Fem un petit recés de dos minutets per intentar solucionar els problemes tècnics.

M'agradaria saber què pensen d'una llei que marca que el sistema de finançament autonòmic s'ha d'actualitzar cada cinc anys, i des que vostès governen no l'han actualitzat i priven dels drets educatius, socials i sanitaris que es mereixen els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Vagin guardant silenci.

II. Interpel·lació RGE núm. 10137/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar 2017-2018.

EL SR. PRESIDENT.

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 10137/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a l'inici del curs escolar.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, bon dia, Sr. Conseller d'Educació. Nosaltres des del Partit Popular li presentem avui aquesta interpel·lació perquè ens doni explicacions dels problemes que hi ha hagut a l'inici d'aquest curs escolar, un curs escolar que no ha estat normal, o almanco tot el normal que vostès ens volen fer creure.

Ha mancat planificació, tot i que vostès se suposa que tenen més dedicació ja que únicament du les àrees d'Educació i Universitat, no du les àrees d'Innovació o de Recerca o de Cultura que en altres governs amb cursos més o manco normals de planificació sí es duen, i un curs on se suposa que vostè té molts més recursos del que tenien altres legislatures, els governs del Partit Popular, almanco se suposa que tendran 1.050 milions d'euros més del que disposava el Partit Popular per dedicar a planificar una mica millor els cursos escolars.

Una interpel·lació on no s'ha planificat en absolut l'inici del curs a nivell d'infraestructures. Volem recordar que hi ha centres que encara estan en obres; centres on les zones d'infantil encara tenen els patis en obres i els nins no poden sortir a l'hora del pati; obres que no han finalitzat en els terminis prevists adequats; més barracons que mai, més barracons que mai, ha estat una de les frases més sentides en els darrers quinze dies, de fet tenen vostès 122 barracons, un 31% més que a l'any 2015, on se'n varen trobar vint noranta-tres i barracons fins i tot a mig instal·lar que varen començar el curs sense taules ni cadires. Ni dir res de la zona de Palma que no és que no tenguí barracó, és que falta una escola tota de barracons, pel que vostès varen donar a entendre, a l'inici, els primers dies d'inici del curs escolar.

A nivell d'organització, Sr. Conseller, també ens agradaria una mica d'explicació, de resposta en relació amb la situació que hem viscut, una setmana abans de començar el curs varen cridar a les escoles indicant que havien d'incrementar les ràtios a infantil i a primària almanco amb dos nins més per classe. Tenim aules de 27 nins en aules, aquests 27 nins, on n'hi ha tres que tenen necessitats especials, per la qual cosa les seves mitjanes són un engany. No ens poden vendre que hi ha mitjanes de 22 nins quan hi ha classes de 27 i 28 i fan aquesta mitjana amb les aules de 15 nins que hi ha pobles, on no hi ha més població infantil, per tant, les mitjanes la rebaixen. No és una mitjana real, això és una mitjana enganyosa.

A nivell de transport hem tengut problemes per la manca de recursos que han posat a disposició de les escoles, el transport

escolar ha estat insuficient i mal planificat. Hi ha zones, com la zona d'urbanitzacions properes a Palma que s'han deixat nins a les aturades perquè no hi cabien dins els autocars. Els autocars han hagut de fer dues voltes, dues rondes per recollir nins que arribaven a aquesta segona ronda tard a l'escola, i això també és una manca de planificació i una manca de recursos.

Tampoc no hi ha hagut el personal d'acompanyament que toca dins els autocars, per exemple per als nins de necessitats. I que dir de les retallades contínues que van eliminant la concertada curs rere curs, sobretot en les darreres setmanes quan els varen cridar per dir-los que els retallaven el personal de suport. Això no ho dic jo, ho diuen el personal i els directores de la concertada.

Ens sembla una vergonya, Sr. Conseller, que el conseller doni la culpa a les famílies nouvingudes. Vostè ha dit que la culpa de tot això és de la massificació, idè jo li diré, Sr. Conseller, que en el curs 2014 hi havia 164.665 alumnes, i enguany vostè anuncia 165.000 alumnes, si la diferència en quatre anys és aquesta és que vostè, evidentment, ha fet una mala planificació i dona la culpa a una massificació inexistente. Per tant, menteix i dona culpes als altres.

Si vostè, conseller, diu que hi ha barracons perquè fan més obres, jo li diré que l'any 2011... la legislatura 2011-2015 es varen fer 28,6 milions d'obres majors i menors, es varen deixar planificades del BEI, del Banc Europeu d'Inversions, 23,1, es varen deixar planificats 4,3 milions més d'un centre amb un plurianual a Formentera i es va deixar inclòs en el FEDER 8,1 milions d'euros més, però casualment amb un 30% menys de barracons. Per tant, no doni la culpa a les obres, doni la culpa a la mala planificació.

El gener del 2017, vàrem presentar una proposició no de llei als grups que donen suport al govern del qual vostè forma part demanant que se solucionàs el tema dels barracons, que es prioritzàs dins del Pla d'infraestructures i que s'inclouessin centres que vostè havia oblidat, per exemple municipis com Andratx, Estellencs, Inca, Mancor, Santanyí i alguns de Palma, i agilitar l'eliminació de barracons a Porreres, Montuïri, Marratxí o Santa Margalida. Molts de plans, però a l'hora de la veritat les solucions que se li proposen les voten en contra, Sr. Conseller. Sense dir res d'Eivissa, on hi ha d'inversió zero euros, per molt que digui vostè, zero euros.

Tot això amb unes dades escolars, Sr. Conseller, d'absentisme el 2016 de 18,46% a Eivissa, quan la mitjana és de 3,58%, i cap mesura per retallar aquesta situació; unes dades d'abandonament escolar de 26,8% quan l'abandonament dels estudis a nivell nacional és del 18%, i cap mesura per eliminar-ho; unes dades d'abandonament, li recordaré que la setmana passada vostè deia que havien arribat als 40%, no al 40, Sr. Conseller, al 32% i, a més, va ser en el segon pacte de progrés, quan a l'any 2014-2015 va baixar al 26,7%, cinc punts per sota del que tenien vostès, i estan ara estancats en el 27%, cap mesura per eliminar aquest abandonament; un fracàs escolar del més elevat d'Espanya i una situació de repetidors d'1 de cada 4 alumnes quan acaben la seva etapa educativa, cap mesura. Estam estancats en una situació d'absentisme, d'abandonament, de fracàs i de repetidors de les pitjors d'Espanya.

Ara això sí, més assessors docents que mai, ATE sí, els AD perquè jo li vull recordar que l'any 2011 hi havia 246 assessors, l'any 2014-15 varen quedar 181 i m'agradaria que em donàs explicacions de quants hi ha ara, perquè si vostès diuen que han augmentat el nombre de docents m'agradaria saber quants d'aquests docents han anat a suplir les places d'assessors docents que han passat a la conselleria.

Per una altra banda, quants dels docents que han incrementat vostès es deuen als desdoblaments de la LOMQE i són subvencionats pel ministeri, que això també estaria bé que vostè a l'hora d'explicar les mesures que adopta donàs explicació completa de tot el que s'ha trobat i de tot el que es fa.

Volem saber, Sr. Conseller, que és el responsable, volem saber quines explicacions ens dona de tot això i si no que assumeixi la seva responsabilitat. Vostès tenen 1.000 milions d'euros més de pressupost; s'han trobat una recuperació econòmica i l'estan malbaratant; incompleixen les promeses d'afegir 1.000 milions d'euros de pressupost a la Conselleria d'Educació cada any, pressupost rere pressupost, fins i tot amb les esmenes presentades per Podem que després no serveixen per a res perquè li voten a favor; incompleixen l'obligació moral i electoral que varen fer amb la gent de les Balears de destinar un 5% del PIB a l'educació, això és fals perquè la mateixa consellera d'Hisenda els ha dit que és impossible i que no ho compliran.

Així que, Sr. Conseller, m'agradaria que em donàs explicacions de totes aquestes dades, de tota aquesta situació conflictiva i d'aquest curs no normal que vostè ha començat. Si no, Sr. Conseller, ja es poden començar a llevar l'etiqueta del Govern de la gent, perquè no són el Govern de la gent sinó que són el Govern de les mentides.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sra. Riera, per aquesta il·luminació de la veritat que tant ens agrada sentir-la.

Miri, Sra. Riera, vostè a què va ser consellera de Funció Pública? A què va ser consellera d'Educació? A què va ser portaveu del Govern? A què va ser portaveu d'un govern que va dur l'educació de les Illes Balears a una situació inexplicable? I vostè, hi estava d'acord? Sofria en silenci? Era capaç de reaccionar davant la situació esperpèntica i dura que es va plantejar?

Sra. Riera, nosaltres sabem quina és la realitat de les Illes Balears, i vostè, de qualque manera, quan surt aquí dalt l'únic que diu són veritats a mitges, i no hi ha pitjor mentida que una

veritat a mitges, i vostè és especialista en veritats a mitges. Vostè fa unes setmanes va ser capaç a un tuit, una de les polítiques que més li agrada fer, tuits, va dir: "10 educadors socials a les Illes Balears, presa de pèl", presa de pèl. Com és possible aquest cinisme polític de dir presa de pèl quan vostès varen llevar tots els educadors socials que hi havia la passada legislatura del segon pacte de progrés?

(Alguns aplaudiments)

Sra. Riera, una mica de decència política. A mi m'interessa el debat polític de l'educació, m'interessa, però amb vostè és molt complicat fer un debat polític, perquè vostè en definitiva l'únic que diu és: "Vosaltres deis mentides, enganau la gent", realment sense evidències concretes.

Miri, jo li posaré de manifest una sèrie de qüestions que crec que és important constatar. Ha estat un inici de curs normal; ha estat un inici de curs normal amb incidències, sí; incidències a diferents centres, sí; i sap per què hi ha hagut incidències a diferents centres?, perquè nosaltres feim obres. Vostès no feien obres. Hem fet vuitanta obres aquest estiu. Quantes obres varen fer vostès? 12 milions d'euros per a inversions en els centres concrets. Algunes obres s'han allargat més del compte, sí, però sap què hem fet?, anar als centres escolars on hi havia problemes, ens hem reunit amb les APIMA, amb els directors de centres, per tal de donar la cara i cercar respostes. No ens amagam, vostès s'amagaven, vostès no sortien de la conselleria; nosaltres som capaços, quan hi ha un problema, de donar la cara. Ja pot fer així amb la cara perquè en definitiva quan varen sortir 100.000 persones al carrer segur que realment es varen amagar molt.

En qualsevol cas, Sra. Riera, li plantejaré una sèrie de qüestions. Vostè diu que no hem planificat i que tenc més temps per planificar perquè no tenc ni cultura ni recerca. Escolti, tampoc no tenc el personal; vostè tenia personal de recerca i de cultura. És que realment vostè tenia només el personal d'educació? Per tant... intenti fer les coses d'una forma seriosa. Enguany, 200 professors nous; hi ha 25 professors que s'incorporaran la setmana que ve a les escoles a causa del procés de la gent que arriba a les Illes Balears. No don la culpa a ningú, Sra. Riera, descriu una realitat. Som l'única comunitat autònoma d'Espanya en què realment s'està incrementant dia rere dia el nombre d'estudiants; enguany, 1.500, i s'han de col·locar, i s'han de col·locar d'una forma adequada, i per això varem fer aquest pla d'infraestructures que estam aplicant progressivament.

I sí, vostès a Palma varen deixar qualque solar?, ni un, i ara estam treballant amb l'Ajuntament de Palma per cercar un solar que doni resposta a les necessitats d'escolarització. Quin solar vostès varen tenir per dur a terme aquesta qüestió?, quants de solars hi havia? Vostès, quan diu que varen planificar quantitat de centres, on són?, és que no n'hi havia cap, de planificat! Vostè ha dit allò de Son Macià; per a Son Macià no hi havia ni projecte ni doblers! Haurien de veure realment el que deien l'APIMA i la comunitat educativa de Son Macià de vostès, del seu engany; això sí que era engany. Nosaltres varem entrar i varem solucionar el problema i hi ha una escola nova, i estam treballant per més escoles a les Illes Balears.

Per tant hi ha hagut més de 200 professors nous, dels quals més de 50 a Eivissa, més de 50 a Eivissa, i a més a més han estat en els centres així com tocava. I hem fet les substitucions, que n'hi ha hagut moltes, d'acord amb la normativa i d'una forma ràpida i accelerada, perquè volem que els centres comencin així com toca.

Per tant, Sra. Riera, hem fet una bona planificació, la continuarem fent, i quan hi ha un problema l'intentem resoldre i donam la cara.

Ja he dit que durant aquesta legislatura hem incrementat els professors en més de 800, i seguirem incrementant aquest curs i el curs vinent. Vostès com varen deixar la Inspecció educativa?, a zero; 10 inspectors educatius i amb una imatge nefasta perquè els varen utilitzar políticament i ideològica per a les seves dèries educatives. Actualment hi ha 25, 25..., escolti, de 10 a 25 nous inspectors que fan bàsicament no només un control de legalitat sinó fonamentalment una funció d'acompanyament educatiu.

ATE; vostè va presentar aquí una moció sobre el tema dels ATE; vostè sí que feia moltes paraules buides. Escolti, vostè va ser consellera de Funció Pública, i vostè sap que els ATE depenen de la Conselleria de Funció Pública, i nosaltres hem arribat a un acord amb la Conselleria de Funció Pública per tal no només d'incrementar, estam incrementant el nombre d'ATE i el seguirem incrementant, sinó que hem incrementat el nombre d'hores, el nombre d'hores i el nombre de mesos de contracte, per tal de donar una millor resposta concreta.

Atenció a la diversitat. Més de 160 professionals nous d'atenció a la diversitat. Vostès l'únic que varen fer va ser retallar. No només 160, sinó més orientadors que mai, més equips d'especialistes que mai, per donar resposta a un dels reptes del sistema escolar que és l'atenció de la diversitat.

Ajuts de menjador. Han començat amb normalitat. Vostè sap quins doblers tenia l'any 2015 d'ajuda a menjador?, 800.000 euros, 800.000 euros; sap què hi ha ara?, 2.100.000. Ajudes als infants de l'escola pública i de l'escola concertada que realment així ho necessiten. Retalls a l'escola concertada, dèries seves sobre enfrontar la conselleria i l'escola concertada. Parli realment amb l'escola concertada, amb els seus professors, i li diran la realitat. Que hi ha problemes? Clar que hi ha problemes; és que realment es pot concebre una situació educativa sense problemes?, no.

Ajudes de 0 a 3, han començat amb normalitat. Sap quin era el pressupost d'ajudes a l'escola infantil de 0 a 3 anys el 2015?, 0 euros, 0 euros; normalitat, deia vostè. Clar, vostès retallaven i no hi havia cap problema. En aquests moments tenim més de 3.000 euros per unitat a totes les escoles infantils, i esperam que vostès en els pressuposts de 2018 del Govern d'Espanya siguin capaços de posar alguna mesura perquè hi hagi doblers del Govern central per a les escoles de les Illes Balears i de tot l'Estat.

Ajut de llibres. Normalitat. Sap què era el que vostès donaven per a ajuts de llibres?, 10 euros; nosaltres hem arribat a més de 50 i creixem, perquè ens interessa la reutilització de

llibres de text com una forma de canviar pedagògicament molts de centres; estam en això.

Educadors socials, ja allò darrer. Presa de pèl. 10, i estam en l'objectiu de seguir incrementant el nombre d'educadors socials a tots... a la majoria de centres de les Illes Balears que ho necessiten; actualment hi ha educadors socials a Mallorca, a Menorca i a Eivissa. Vostès quants en tenien?, els preocupava realment?, o vostè creu que el fracàs escolar, o l'abandonament, o l'absentisme, es poden resoldre només a través de paraules? No, no, nosaltres estam treballant i des de la Inspecció estam intentant veure com podem disminuir tant la repeticició com el tema de l'absentisme escolar.

Formació. Hem incrementat el tema de la formació, més que mai. Hi ha 17.000 hores de formació, més uns 400 centres que fan formació en centres perquè això és la política que nosaltres volem. Vostès l'únic que varen fer de formació va ser fonamentalment tot el que feia referència a anglès, l'anglès, la seva dèria. I, per cert, ja parlam de l'anglès, li vull dir que ja que vostès tenen el mantra de dir que el problema del TIL és un problema d'aplicació, no, no, el problema del TIL no és un problema d'aplicació; també és un problema d'aplicació, però sobretot és un problema de concepció pedagògica, que realment frega l'absurd; és un plantejament provincià que vostès varen fer, i nosaltres hem fet un decret de llengües que dóna autonomia als centres, que possibilita que es pugui aplicar de forma progressiva d'acord amb els recursos i d'acord amb les possibilitats, i això és quelcom que vostès no saben fer, i en aquests moments estam treballant perquè realment les competències comunicatives en anglès, en català i en castellà millorin, i en anglès hem fet una aposta clara pel desdoblament de curs a secundària perquè hi hagi la millora en la competència oral.

El tema d'ATE i ATD. Escolti, nosaltres, ja que hem cercat uns nous locals, que vostès no ho varen fer, per a la Conselleria d'Educació, que suposa una modernització de la Conselleria d'Educació, una modernització de la Conselleria d'Educació perquè optimitzam recursos, cercam l'eficàcia, l'eficiència, etc., en aquest moment hem reduït el nombre d'ATD i AD; no només això, sinó que ara traurem una normativa perquè es faci d'una forma més transparent. Vostès varen fer cap normativa?, ni una. Nosaltres tenim menys ATE i ATD que vostès; per tant de qualque manera intentam fer més coses amb menys gent, tant a nivell de personal CAIB com a nivell de personal docent.

Per tant, Sra. Riera, li vull dir: un curs normal?, sí. Si amb nosaltres no és un curs normal, amb vostès què era?, com definiria els seus inicis de curs? Com definiria la seva política de quatre anys?, nefasta per al sistema escolar, que en pagam encara les conseqüències, de desconfiança. Centres dividits, claustrats dividits gràcies a la seva política, en què el que no interessava era la millora de l'educació, el que interessava eren les dèries ideològiques del Sr. Bauzá, de vostè i del Sr. Company, que en aquest moment tampoc ni hi és. Per tant, quina és realment la seva política educativa? La política educativa... El Sr. Company és el cap de l'oposició, és el cap de l'oposició, i hauria d'aprendre qualque cosa sobre el sistema educatiu perquè en definitiva durant els anys que va estar de conseller no va dir "aquesta boca és meua", com ara, i en temes d'educació hi havia moltes coses a dir.

Per tant, Sra. Riera, jo li dic que agraeisc les seves crítiques, de veritat les hi agraeisc sincerament. Pens que vostès van per un tipus d'oposició que jo els commino que segueixin, un tipus d'oposició no creïble, un tipus d'oposició que realment no va a la millora de l'educació i, torn a repetir, jo li torn a demanar, li torn a dir, la mà estesa per un pacte, per un acord, però a vostè els acords no li interessin, el que li interessa realment és la confrontació...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, vagi acabant.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

... és en definitiva, si jo en un moment vaig dir, vaig parlar del senyor *Apocalipsis* Camps, que fins i tot s'ho va prendre a *cachondeo*, jo a vostè li diré *Terminator* Riera, perquè en definitiva l'únic que va fer vostè és acabar amb una educació i sobretot l'educació pública.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller. Passam al torn de rèplica del grup autor de la interpel·lació. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Com sempre, Sr. Conseller, tan elegant i tan sincer en les seves respostes a una interpel·lació que li fa l'oposició, com sempre tan elegant i tan rigorós, però, com vostè ha dit, jo també he estat consellera de Funció Pública, d'Educació i de portaveu del Govern, i les mateixes dades, o almanco amb la mateixa veracitat que les pot tenir vostè, també les tenc jo, les tenc jo les mateixes dades d'educació. Per tant, li he de dir que precisament no em sembla que sigui per tirar coets que dels 166.000 alumnes, més de 30.000 en etapes educatives obligatòries, vostès hi destinin 10 educadors socials. Si aquestes són les seves millores digui'm el 0,000% que suposa això per cada nin.

Si vostè em diu que s'han fet tantes obres i per això un 30% més de barracons, no em digui que nosaltres no varem fer obres perquè jo li dic que també tenc les dades i li puc treure les més de 140 obres majors i menors que es varen fer a l'anterior legislatura amb menys de 90 barracons, amb menys d'un 30% de barracons del que tenen vostès.

I a mi el que em preocupa també, Sr. Conseller, és que no m'ha contestat la interpel·lació, vostè s'ha dedicat a tirar d'hemeroteca, d'aquelles dades que li interessaven, i no ens ha contestat ni quants docents han posat vostès que no es destinin a assessors, ni m'ha contestat quants docents han posat vostès que no venguin subvencionats pel ministeri, ni m'ha donat cap explicació sobre per què hi ha hagut tan mala planificació ni com solucionarà el tema dels barracons, de les ràtios, de la falta de patis i de les obres sense acabar.

Sr. Conseller, si vostè tira d'història, amb aquesta elegància que ha fet, jo també li puc dir que a nivell d'història podem rememorar la situació que tenia a l'equip directiu que a vostè l'acompanya en aquest camí de planificació que du a la seva conselleria, i també per ventura haurien de callar en silenci als seus escans o haurien de callar en silenci als seus despatxos, perquè, precisament, l'abril de l'any 2015, el seu director de Planificació, quan formava part de les entitats que defensaven precisament la comunitat educativa, dos mesos abans que vostè començàs a ser conseller va dir, en escrits que dirigia a la conselleria el Partit Popular, que un terç dels centres tenien deficiències i que podien afectar la seguretat de les persones i que un 40% de centres de secundària tenien més de 30 anys i no tenien pressupost i que hi havia problemes d'instal·lacions elèctriques de feia més de 20 anys, amb fusibles que botaven a diari i podien produir un incendi, els sistemes contraincendis tenien greus deficiències, inexistència d'escapes d'incendis, de mànigues d'aigua, falta d'obres d'inclusió, no hi havia aules UEECO o ascensors, aules petites per ràtios per faltaven instal·lacions esportives. Això és el que deia el seu equip de planificació meravellós que ara ha solucionat tots els problemes.

A mi m'agradaria saber, Sr. Conseller, si vostès callen en silenci que en dos mesos després han solucionat durant dos anys aquestes coses que denunciaven poc abans d'entrar en la conselleria o també ha de guardar silenci per l'equip que l'acompanya, bé per ventura perquè no té ningú per substituir-lo o bé per ventura perquè no té alguna cosa millor a fer. Ja li vaig dir al seu director general, o vostès enganen el conseller o el conseller s'assabenta i no vol fer res, que nosaltres no sabem què és el pitjor.

D'això sí que li diria per acabar, Sr. Conseller, que si vostès consideraven que era inacceptable la situació que hi havia l'abril de 2015 per perillosa i per incompetent, a mi m'agradaria saber què pensa vostè de la situació d'ara perquè aquesta incompetència i aquesta perillositat que vostès denunciaven s'ha incrementat no només amb els barracons sense ràtios sinó amb la mala gestió i mala planificació que fan de la seva conselleria.

Li record, Sr. Conseller, que aquest és el darrer curs, li falta un curs més per planificar i les famílies no tenen perquè patir aquesta mala incompetència seva durant el curs que funciona ara en marxa i el curs que li queda per planificar. Posi's les piles i solucioni aquests problemes perquè nosaltres continuarem, evidentment que continuarem fent oposició, només faltaria i farem tota l'oposició i tot el control que faci falta i farem totes les denúncies i tots els escrits i totes les publicacions de les dades errònies i equivocades que no beneficien la comunitat educativa que fan vostès, totes les que facin falta, però convendria que vostès també es posassin les piles perquè la comunitat educativa no ha de patir aquesta mala planificació i aquesta mala gestió que fan vostès des de la seva conselleria des de principis de legislatura. Esperam que rectificuin i no continuïn així l'any i mig que li queda.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula en torn de contrarèplica el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Riera. Gràcies, pels seus consells. No sé si realment ens hem de posar les piles, però és que no ens les hem llevades des que hem començat. No... bé, jo els demanaria un poc de seriositat i de rigor a l'hora de plantejar les seves iniciatives. Vostès tenen tot el dret, he dit que a nosaltres ens encanta l'oposició que fan, però ens encanta egoïstament, però com a conseller d'Educació li deman una actitud de pacte, en aquest món actual tan complex el que canvia les coses són les actituds i la seva actitud no ha canviat respecte de la legislatura passada, estan amb les mateixes propostes i plantejaments.

Però miri, jo, vostè diu que... jo no vull fer una guerra de xifres, no vull fer una guerra de xifres ni de dades. El director general, el Sr. Antoni Morante, un gran director general, per cert, vostè ja li va donar, ja li va donar una lliçó l'altre dia a la Comissió d'Educació amb el tema d'infraestructures, va posar les coses on tocava, el que passa és que a vostè tant li entra per una orella com li surt perquè a vostè, en definitiva, l'educació li interessa poc, poc. La Conselleria d'Educació té un equip compacte, coherent que, a més, estimam realment l'educació i la coneixem. Vostè ja sé que la coneix molt i es va notar la passada legislatura.

Nosaltres treballam des de moltes perspectives. Miri, ho he dit quan he contestat al Sr. Josep... ai, perdona...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -lapsus, un lapsus... sí, m'ha fugit el conill, perdona, Josep Castells, perdona-, que nosaltres el que volíem quan vàrem començar la legislatura era cercar la normalitat. Vostè sap com estaven els centres escolars? Vostè creu que amb aquesta situació -deixi'm parlar- que amb aquesta situació es podia fer una feina pedagògica adequada? No. Per tant, nosaltres volem fer, posar els centres en les millors condicions i ho fem progressivament per recuperar el debat pedagògic que és necessari i per fer projectes que siguin eficaços, projectes que volem que siguin avaluats, sense avaluació no és possible millorar l'educació i nosaltres des de l'IAQSE començam a avaluar les altres mesures i les posarem a la seva disposició sense enganys.

Miri, una altra cosa que nosaltres constata, i que és conseqüència també, en fi, de la seva política o no, ja no sé si és la seva política, és la quantitat de professors interins que tenim a les nostres escoles, un element inacceptable des del punt de vista de l'estabilitat dels centres i dels projectes educatius que tinguin continuïtat. Tenim més d'un 35% de professors interins. Què hem de fer amb aquests professors interins? Vostès varen guardar cap plaça? Ni una.

Moltes comunitats autònomes governades pel seu partit varen fer oposicions, vostès ni oposicions, i vostè va ser consellera de Funció Pública i d'Educació. Ni varen guardar

places ni varen ser capaços de planificar res. Nosaltres no només farem, hem començat a fer oposicions sinó que en farem durant tota la legislatura i una mica més, més de 3.000 places d'oposicions per intentar estabilitzar el nostre sistema escolar perquè sense estabilitat primer política, i l'estam aconseguint, i després educativa i després dels professionals només així serà possible que hi hagi una millora real de l'educació, una millora que no serà d'aquest conseller, d'aquesta conselleria, serà de tots, i d'això n'hem de ser conscients. A les Illes Balears per raons polítiques mai no hi ha hagut una política de continuïtat, el primer pacte de progrés va ser el que va estrenar les competències, després hi va haver el Partit Popular, segon pacte de progrés, Partit Popular i ara pacte de progrés. Necessitam una línia de continuïtat pedagògica i pensam que en aquest sentit de l'estabilitat dels centres anam cap a la millora real de l'educació.

Jo li he dit moltes vegades, hi ha molt de camí a fer en temes d'educació, som conscients. La realitat educativa de (...) no se soluciona en dos anys sinó hi ha demagògia pura, ni en dos anys ni en quatre. Som conscient que vostès no ho podien arreglar en quatre anys, però el problema és que vostès no només no ho varen arreglar sinó que el varen desarreglar profundament. Jo l'únic que li deman és que si volem entre tots per a la millora de l'educació a les Illes Balears, per a la millora de l'economia, de la cohesió social i familiar s'apunten a la idea del pacte polític per l'educació, és bo per a tothom, fins i tot és bo per a vostès, però si vostès, que han de fer oposició, sí que han de fer oposició, però li deman que d'alguna manera tengui una actitud diferent a l'hora d'abordar la realitat que tenim a les Illes Balears.

L'educació a les Illes Balears no és conseqüència d'una legislatura, és conseqüència de molt de temps i jo l'únic que li dic és que nosaltres estam en la línia d'intentar millorar el nostre sistema educatiu, no només de cara als docents de la comunitat educativa, sobretot de cara al futur d'aquesta comunitat autònoma, un futur en què l'educació i el coneixement han de jugar un paper important.

Si vostès es volen apuntar al carro de la millora seran benvinguts, si volen seguir amb aquesta oposició *destroyer* que fan també seran benvinguts, però en això des d'una perspectiva negativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 10670/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de neteja de torrents, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9574/17.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 10670/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de neteja de torrents, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9574/17.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Aquesta moció deriva de la interpel·lació que fa uns dies vaig dirigir al conseller de Medi Ambient i consta de dos punts: “el Parlament de les Illes Balears constata la improvisació, deixadesa i la manca de planificació en la manera d’actuar per part de la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca pel que fa a la neteja de torrents”, i segon, “el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes perquè elabori un pla de manteniment adequat als torrents i que per tant incrementi per a l’exercici 2018 la partida pressupostària dedicada a la neteja de torrents, atès que els 2.400 milions que es destinen per als dos anys, 2017 i 2018, a l’actual concurs en tramitació resulta del tot insuficient i tan sols recull un terç dels torrents que existeixen a les Illes”.

Pel que fa al primer punt hem de manifestar que la situació descrita és inqüestionable, així són moltes les denúncies aparegudes als mitjans de comunicació i és molt llarg el llistat de torrents on s’ha intervingut. Continuem igual si no pitjor que fa quinze dies, i no és una impressió nostra, sinó que ho podem veure en les imatges i fotodenúncies que s’han anat publicant als mitjans de comunicació i també a les xarxes socials.

Fa quinze dies que vaig demanar al Sr. Conseller *Torrente* si pensaven activar el procés per començar la neteja dels torrents. Era una pregunta de les fàcils, tan sols havia de contestar sí o no, però el conseller no va respondre així com caldria esperar, ara això sí, com és costum en ell no es va fer gaire enfora del guió, no es va apartar ni un mil·límetre del discurs de conveniència que empen tots els membres del Govern, que, per cert, no hi ha ningú... ah, sí, un, un, només n’hi ha un..., que l’agafen quan...

(Remor de veus)

... que empen tots els membres del Govern quan els agafen en fals, que és: no hem fet el que es quan... no hem fet el que esperava que fessin, recepta d’ingredients invariables, donar la culpa de tot el que passa als anterior governants.

El que passa és que de tant abusar d’aquests recursos i maniobres de distracció no s’han adonat que el temps córrer i que ja han transcorregut dos anys des que van accedir al Govern i que més enllà de les paraules i el joc de maquillar la realitat no estan demostrant cap eficiència a l’hora de trobar solucions.

Dos anys de Govern, però hi ha tres estius en què el conseller *Torrente* no fa si no ensopegar una vegada i una altra en la mateixa pedra, tanta deu ser la confusió en què es maneja el conseller que no va ser capaç de respondre si netejaria o no els torrents.

A falta de resposta, a falta d’intervenció el que sí hem fet és seguir les notícies i resulta que ens trobem que a Palma l’empresa EMAYA ha hagut d’actuar on no arribaven les decisions del Govern per evitar mals majors, sí, en vista de

l’èxit i l’agilitat que demostra la Conselleria de Medi Ambient l’Ajuntament de Palma va haver d’activar EMAYA perquè fes la feina, per evitar desgràcies personals i materials, per tractar d’evitar també les possibles indemnitzacions que poguessin reclamar els ciutadans en cas d’indemnitzacions i desbordaments del curs de les aigües.

També vaig preguntar al conseller *Torrente* sobre els torrents en l’espera d’intervenció i al concurs la resposta va ser que s’han fet cinc lots: tres lots a Mallorca, un a Menorca i a Eivissa, però no va dir quins, tan sols sabem si és que ens podem fiar...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...tan sols ens podem fiar,... -ara ha arribat el conseller *Torrente*-, que es farà feina d’acord amb tres criteris: seguretat per a les persones, feina sistemàtica i planificació.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci. Guardin silenci, per favor

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

El conseller va dir que s’esforçaria per fer una planificació, planificació -i ho dic textualment, eh?-, “planificació que hem de fer perquè si no tendríem 200 milions de peticions”, varen ser les seves paraules textuales.

Per tant, d’aquí que el segon punt sigui precisament una planificació dels torrents a netejar perquè al plec de prescripcions tècniques tampoc no apareix res, parlen tan sols de cinc lots. I crec que després de tanta i tanta insistència per part del conseller de la planificació: hem de fer, farem, fariem, no hauria de presentar cap problema que m’acceptessin aquesta moció que tan sols aspira que es faci d’una vegada per totes una intervenció necessària i amb una dotació pressupostària suficient.

Acceptin una moció que apunta unes mancances que el mateix conseller va reconèixer en la seva compareixença.

I el segon argument en el qual vull insistir és que el mateix conseller diu que és necessari fer l’actuació i és en aquest punt que, a causa de la bona predisposició, pensem que no han de tenir gaire inconvenient a incrementar la partida pressupostària a destinar per a aquesta neteja.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Passam a les intervencions dels grups parlamentaris... -silenci, per favor-, passam a les intervencions dels grups parlamentaris que han presentat conjuntament l’esmena [RGE núm. 11744/17](#).

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President, bon dia a totes i a tots, Sra. Sugrañes, no puc deixar... és que m'ha vengut al cap, fer com a un rodolí, no?, conseller *Torrente*, Company *ausente*, de tot, eh?, però bé...

(*Alguns aplaudiments*)

... aquí som, no es preocupi, ja supòs que vostès (...) tenen assumit, nosaltres ja ho tenim assumit, vull dir que... no es preocupi.

Escoltant i llegint la moció del Partit Popular i de la Sra. Sugrañes i també aquesta intervenció he pensat que vostè no hi era o devia estar... no sé si jugava a Candy Crush, què feia o..., però no va escoltar el Sr. Conseller durant la seva interpel·lació, això és el que jo pens. Es veu que en aquesta cambra és necessari fer com a les escoletes, repetir i repetir les coses perquè s'entenguin.

Breument, de 2015 a 2017, 123 quilòmetres netejats; 2017, 43 actuacions, 14 municipis, 30 quilòmetres en menys d'un any, en menys d'un any els mateixos que el Sr. Company va netejar al 2014; al l'octubre del 2017 es tornaran a fer actuacions de neteja amb un contracte plurianual; s'han identificat punts de risc, s'ha fet feina als punts més conflictius i s'ha, diguem..., fer una planifi... per precisament als punts més conflictius que es varen detectar a les inundacions i a les pluges de 2016 i gener de 2017, i sabem que permetrà condicionar un mínim de (...) per cent de la xarxa de torrents cada any, una roda que no s'ha d'aturar a partir d'ara.

Això és el que els demanam quan fem... en aquesta esmena que nosaltres li hem fet, a aquesta moció, perquè realment el que vostès feien era... com aquests... no?, quan te miren el cor que fas baixet, baixet... *puuuu* pugen, *buuuu*... no, nosaltres volem una freqüència, diguem, harmònica que és el que tocaria ser perquè creim que aquesta... si volen ser honests amb la ciutadania han de veure la realitat per sobre de les fòbies i les campanyes partidistes en un tema tan important per a les Illes com és aquest tema.

La realitat és que el conseller Vidal ha millorat la neteja de torrents i ha invertit la inèrcia a la baixa que duia el conseller Company ampliant pressupost, quilòmetres de neteja i aplicant criteris tècnics.

Des de MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Partit Socialista Espanyol, Podemos proposam una esmena a la seva moció, una proposta que volem que sigui en to positiu perquè creim que hem de prioritzar aquest tema que tractam, en primer lloc per totes les raons matemàtiques que li he exposat al principi de la meva intervenció.

El que ha fet aquest govern, en primer lloc, i creim que ho hem de deixar en aquesta cambra clar, és revertir aquesta inèrcia negativa de la legislatura anterior. Els proposam que ens posem d'acord en uns criteris de neteja, conservació i manteniment de torrents, en primer lloc minimització del risc per a les persones, conservació d'ecosistemes aquàtics, vegetació de ribera, a vostè això li pot sonar a una cosa sabuda,

però li puc assegurar que no sempre les neteges i manteniments de torrents s'han fet amb aquests criteris, i la majoria de vegades que ho ha fet el Partit Popular no ho ha fet amb aquests criteris. Per tant, creiem important que aquests criteris s'aprovin en aquesta cambra.

En segon lloc, donam suport unànime d'aquesta cambra a les mesures previstes en el Pla de gestió del risc d'inundacions, que preveu 1,8 milions d'euros a l'any, un programa que vostès varen iniciar, vull dir, varen iniciar la seva aprovació, que, per qüestions de canvi de govern, nosaltres vàrem acabar, però que no vàrem fer cap modificació a la proposta que ja hi havia de l'anterior legislatura. I és evident, sempre que sigui possible i hi hagi disponibilitat pressupostària, doncs és clar que s'ha d'incrementar aquest pressupost. Però esperam, a la vegada, que vostès estiguin d'acord amb aquesta proposta perquè són vostès que la varen proposar, per tant, ens cridaria molt l'atenció que ara vostès votassin en contra d'una proposta que va fer el conseller Company, quan era al seu càrrec.

També els demanam que des del PP no tinguin por del Sr. Rajoy, no tinguin por, que donin suport a aquest govern en acomplir les obligacions estatutàries i, en aquest cas, en signar un conveni per a la neteja i millora dels torrents existents. Fins al 2014 hi havia un conveni que va permetre netejar 270 quilòmetres, signat precisament per un conseller de MÉS per Mallorca. L'esforç actual de neteja de torrents és amb recursos propis i reclamam que es vegi compensat amb el retorn just dels impostos que pagam tots els illencs, sí, ho reclamam.

Ens alarmen declaracions com hem sentit, o jo vaig sentir, del Sr. Company, arran de la visita turística del Sr. Rajoy, perquè hem de dir que és turística, perquè no es va dignar a veure ningú, a rebre ningú d'aquest govern, per tant hem de dir que és turística, "si Balears millora el seu finançament s'hauran de llevar milions a les altres comunitats"; em preocupa, perquè si vostès és això que pensen, en el Partit Popular pensen això, realment creuen que els illencs llevam doblers a altres comunitats si poguéssim millorar un finançament injust?

Creuen just que les ajudes als ajuntaments per les inundacions que va prometre l'Estat espanyol encara no hagin arribat? També ho creuen just?

Jo crec que el Sr. Company ha suspès, ha suspès perquè no reconeix l'esforç del treball dels illencs i de les illenques i aquest maltractament per l'Estat espanyol quan no reconeix més sobirania fiscal i un finançament just. Aquestes declaracions els han d'averonyir.

Senyors del PP, vostès, en el 2013, només varen netejar 2,3 quilòmetres, varen interrompre una roda que s'havia millorat molt amb aquest conveni, però s'ho varen gastar tot en el 2012 i no varen ser capaços de renovar aquest conveni amb el ministeri el qual, a més, era del seu mateix color polític. Està ben clar que de l'Estat espanyol, governat pel PP, i la seva relació amb el PP de Balears, només els utilitzen com a tertulians provincians, com les visites clandestines del Sr. Company al ministeri, com les deslleialtats en informació institucional, només els utilitzen per a això, perquè per a res més, no arriba ni un euro aquí, només els utilitzen per a això.

Res més no han aconseguit, ni ara, Sr. Company, que és president del Partit Popular a Balears, ni quan era conseller, jo diria que ha fracassat.

Per concloure, les rieres d'aigua no les aturen ni les lleis ni l'urbanisme a la carta. Hem fet front amb coratge i recursos a una sequera, recursos propis, una sequera, i tornam estar en prealerta, ja ho va advertir aquí el Sr. Conseller. Tenim zones inundables, però també tenim moltes infraestructures mal fetes, supòs que si es donen per al·ludits jo ho entendre perfectament, i que aquestes infraestructures mal fetes augmenten el risc d'inundacions.

Les frases del tipus "*ha llovido más de lo normal*", citades pel Sr. Company el 2011, mostren que sigui qui sigui que hi hagi en el Govern l'aigua reclamarà el seu pas al seu camí; necessitam governs que prioritzin això enfront de declaracions demagògiques i partidistes, com aquesta moció que vostè ha presentat.

Nosaltres aquí li proposam una esmena, una esmena que realment recull el que vostès varen proposar i crec que reconeix també la necessitat que aquesta comunitat autònoma es vegi compensada dels seus impostos que paga, realment amb unes inversions estatutàries dignes. Per tant, que vostès no tinguin por del Sr. Rajoy i avui demanin aquí que el ministeri torni a signar un conveni per fer neteja de carreteres amb aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Limones.

LA SRA. LIMONES I COSTA:

Muchas gracias, Sr. President. Buenos días, señores diputados y diputadas. Mantener los torrentes en buen estado de conservación es una gestión en la que todos estamos de acuerdo; que toda gestión es mejorable es evidente y un ejemplo de que toda gestión es mejorable es la que ha realizado este govern frente a la que realizó el Partido Popular en cuestión de limpieza de torrentes.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ya les recordó el Sr. Conseller, Vicenç Vidal, en la interpelación cuáles eran los datos, y yo les volveré a recordar cuáles son estos datos. En los dos últimos año de legislatura del Sr. Company, gestionó la limpieza de 36,6 kilómetros de torrente, mientras que en los dos primeros años de esta legislatura se ha actuado ya en 95 kilómetros. Es evidente que la gestión ha mejorado mucho, puesto que el porcentaje de actuaciones en estos dos primeros años respecto a los dos últimos años en los que gestionó el Partido Popular ha

aumentado en un 44,3%; se han limpiado 58,4 kilómetros más en estos dos primeros años que en los dos últimos del Sr. Company.

Me traslado ahora a la isla de Eivissa, mi isla, para seguir poniéndole ejemplos de cómo se mejora una gestión. En todos los municipios de la isla de Eivissa se ha aumentado el número de kilómetros en los que se ha actuado, en los dos últimos años del Partido Popular se intervino en 1,75 kilómetros de torrentes en toda la isla, en lo que llevamos de govern se ha actuado en 23,53 kilómetros.

Me traslado ahora al municipio de Santa Eulària, que es muy crítico con la gestión en torrentes de este govern, para ponerle otro ejemplo de cómo la gestión en torrentes ha mejorado con este govern. Sra. Sugrañes, ¿sabe en cuántos kilómetros se realizaron actuaciones en los torrentes de Santa Eulària en los dos últimos años de la gestión del Partido Popular? ¿Sabe en cuántos kilómetros de torrentes de Santa Eulària se realizaron actuaciones en el 2013? En ninguno. ¿Sabe en cuántos kilómetros de torrentes de Santa Eulària se realizaron actuaciones en el 2014? En cero kilómetros.

En los años 2015 y 2016, con la gestión de este govern, se han limpiado ya 14,56 kilómetros de torrentes en Santa Eulària, prácticamente los mismos que hicieron ustedes en toda la anterior legislatura, porque, como ya he dicho, no hicieron nada en los dos últimos años con respecto a este tema.

Plantean ustedes, en el número 1 de la moción, que constatemos la improvisación, dejadez y falta de planificación en la manera de actuar por parte de la Conselleria de Medi Ambient en limpieza de torrentes, pero no hay mayor improvisación, dejadez y falta de planificación que la de no hacer nada, que es lo que hicieron ustedes, por ejemplo, en Santa Eulària y en toda la isla de Eivissa en los dos últimos años de gestión.

Podríamos decir, en alusión a la referencia que ha hecho usted al conseller, que ustedes con el Sr. Company tenían al conseller no torrente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La actual conselleria está siguiendo unas líneas de actuación continuas en esta materia y ha aumentado en el presupuesto y en el número de actuaciones con respecto a las actuaciones que hacían en la legislatura anterior ustedes con su gestión. Durante este 2017 ya se han realizado 43 actuaciones en 14 municipios diferentes, priorizando en aquellas zonas que suponen mayor riesgo de inundación y, por tanto, mayor riesgo para las personas, actuaciones que siguen el criterio de los técnicos para conseguir mantener el equilibrio ecológico y la riqueza paisajística de nuestras islas, criterios técnicos que se marcan como objetivos minimizar el riesgo de las personas y la conservación de los ecosistemas.

Pensamos que no es necesario elaborar un plan de mantenimiento adecuado a los torrentes de nuestras islas, como plantean ustedes en el segundo punto, porque esta planificación ya existe, la conselleria sigue una línea política de actuaciones constantes y progresivas, aumentando las zonas y los

quilómetros de actuación, año tras año, unas líneas de actuación que siguen los consejos de los técnicos y que siguen una planificación a medio y largo plazo para poder mantener un ritmo de limpieza coherente y destinar los recursos de manera sostenible año tras año, priorizando actuaciones en aquellos puntos negros o zonas que pueden conllevar más riesgo para la seguridad de las personas.

Además de esto, la conselleria ha aumentado el presupuesto dedicado a estas tareas año tras año también, y lo ha hecho con fondos propios, porque los convenios de colaboración que se consiguieron con el ministerio durante la gestión del anterior *pacte de govern* se perdieron en la pasada legislatura con la gestión del Sr. Company, al frente de esta conselleria, y a día de hoy, pese a las insistencias de la Conselleria de Medi Ambient, no se han podido recuperar por la negativa del Gobierno del Partido Popular en Madrid.

Aún así, como ya he comentado, la conselleria ha aumentado el presupuesto relativo a la gestión de limpieza y conservación de los torrentes y esperamos que siga siendo así en el futuro, si la estabilidad presupuestaria lo permite y si las prioridades de actuaciones de la conselleria no se encuentran con algún tema urgente e inesperado que conlleve otras prioridades para la conselleria.

Con la entrada del nuevo contrato que se espera esté en marcha dentro de poco tiempo, se espera mejorar los datos y aumentar el número de actuaciones, de manera que, según la planificación que se tiene prevista, se podrá condicionar el 10% de la red de torrentes cada año, mejorando el ritmo de limpieza y consiguiendo, en una planificación de actuaciones a diez años vista, haber realizado actuaciones de mejora en el cien por cien de la red de torrentes de nuestras islas.

La gestión del actual govern ha mejorado mucho la conservación y el estado de los torrentes, en número de actuaciones, en quilómetros donde se han hecho intervenciones y en el presupuesto destinado a estas actuaciones respecto a la anterior legislatura donde gobernaban ustedes. Por tanto, nosotros estaremos de acuerdo, si aceptan las enmiendas que hemos presentado, y si se mantiene la moción tal como la han presentado, en los términos que la presenta el Partido Popular pues no estaríamos de acuerdo.

Nada más.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Limones. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia, senyors i senyores diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra i resta de públic aquí present.

Debaten un tema, la neteja dels torrentes, fonamental per a molta gent, més del que podeu imaginar, però volem començar

amb la intervenció que va fer la portaveu del Partit Popular en la seva interpel·lació al Govern, i ens va decebre, i molt, la seva intervenció, Sra. Sugrañes, pensàvem que les interpel·lacions servien per demanar informació al Govern, per fer preguntes o fins i tot per fer crítiques, però ens vam trobar tot el contrari, així com a la intervenció d'avui, és molt decebedor; hi va haver, igual que ha estat avui, una intervenció plena d'insults, plena de desqualificacions personals al conseller de Medi Ambient, al Sr. Vidal, i no hi va haver cap argument ni cap proposta amb peus, ni sense cap ni peus, ho trobem molt trist i molt decebedor.

Ens trobem una nova estratègia del Partit Popular que consisteix en riure's de tothom.

Per altra banda, nosaltres presentem propostes amb serietat i responsabilitat.

(Remor de veus)

Estam farts que alguns polítics hagin fet un maltractament dels torrentes fins ara i que ho tractin com a canals de ciment, nosaltres volem el contrari, com a canals de ciment, si no han escoltat bé, ho torn repetir, estam farts que alguns polítics hagin tractat els torrentes com a canals de ciment. I hem cercat estudis, hem cercat estudis tècnics i n'hem trobat un en concret,...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... l'Estudi d'avaluació de l'estat ecològic dels torrentes de les Illes Balears, en aquest informe, en aquest estudi es tracta, s'avalua l'estat ecològic dels torrentes, segons diu la Directiva marc de l'aigua europea i tracta els torrentes com a corredors ecològics i com a connectors d'espais naturals. A més, inclou aquest estudi recomanacions i en farem esment d'un parell, com per exemple, que es poden restaurar les riberes amb espècies autòctones per retenir els sediments i nutrients i tractar-los com a éssers vius; també es poden protegir les seves riberes de la contaminació de les activitats agrícoles.

Des de Podem som conscients d'aquesta importància que tenen els torrentes com a domini públic hidràulic i demanem un tracte i un respecte mediambiental i paisatgístic dels torrentes. Per això, hem presentat esmenes conjuntes amb la resta de partits del pacte, amb el PSIB, amb MÉS per Menorca i amb MÉS per Mallorca, i no entrarem en detalls que ja han estat explicats pels portaveus abans, per les meves companyes, però si que volem esmentar un parell de qüestions que trobem fonamentals.

En primer lloc, trobem que és molt important i fonamental aplicar criteris de bones pràctiques ambientals per a la conservació i el manteniment dels torrentes i respectar-ne la vegetació i els arbres en els marges, com per exemple emprar eines manuals en lloc d'emprar maquinària pesant. Hi ha estudis científics que avalen que aquestes pràctiques, aquestes bones pràctiques ambientals disminueixen els danys quan hi ha una inundació quan hi ha pluges intenses. A més, trobem que aquesta aplicació de bones pràctiques augmenta la qualitat del nostre paisatge, que tant ens agrada a nosaltres i als turistes que ens visiten.

En segon lloc, volem incidir, si volem revertir les polítiques “austericides” del Partit Popular, que hi ha hagut a l’anterior legislatura també en temes ambientals, demanem i exigim del Govern balear i del Govern estatal que s’augmenti el pressupost per al manteniment dels torrents amb criteris de respecte ambiental i paisatgístic.

I ja per concloure, seré molt breu, des de Podem ens afegim a l’opinió de molta gent que estima el nostre territori i que demana tractar els torrents amb respecte ambiental i paisatgístic, com a éssers vius que són. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Una de les coses que la ciutadania més crítica de la política és la incoherència, així, sembla increïble que el PP critiqui al conseller de Medi Ambient la manca de neteja dels torrents, sense mirar enrera i fer un exercici de sinceritat amb ells mateixos i reconèixer la seva poca implicació en aquest aspecte. Encara avui ressonen les paraules del Sr. Company: “*Ha llovido más de lo normal*”.

Tenim en compte el contingut de la moció que avui debatem, em sorgeixen dubtes que em fan demanar per què el PP no va fer aquesta creuada durant l’anterior legislatura, quan el Sr. Company va interrompre la roda de neteja, va malbaratar tots els doblers del conveni 2010-2014 en un sol any, el 2012 va fer net un total de 230,55 quilòmetres i va deixar la neteja amb un mínim significatiu durant el 2013, 2,26 quilòmetres, i 2014, 34 quilòmetres, i no fou capaç de renovar el conveni de cara amb el ministeri. Ep!, que hauria estat fàcil, ja que ambdues administracions estaven governades pel PP!

Partim de la base que necessitam tenir uns torrents nets per evitar i minimitzar els efectes de les pluges de tardor, fins aquí tots estam d’acord, crec que amb açò, evidentment, tots hi podem d’acord, ara bé, només fent net els torrents no en tenim prou, cal planificar, tenir fet el pla d’inundacions, ser constant, fer un urbanisme adequat a l’orografia. El CSIC ha estat prou clar amb aquest darrer element: els danys que causa l’urbanisme sobre el risc d’inundacions s’ha multiplicat en un 6% i n’és la principal causa. També expliquen que el fenomen de l’escorrentia es produeix perquè abans on hi havia terra ara hi ha asfalt i que tampoc no s’ha respectat aquesta orografia original per on sempre ha passat l’aigua.

Ara bé, tenint en compte les dades, aquestes no enganen, durant aquest 2017 s’han dut a terme 43 actuacions a 14 municipis que equivalen a uns 30 quilòmetres; s’ha fet feina als punts més conflictius afectats per les inundacions de finals de 2016 i principis de 2017; per cert, que encara s’esperen les ajudes promeses pel *Gobierno de España*.

Pel que fa a la resta d’any, i fins a la meitat de 2019, s’invertiran 2,4 milions de fons propis, ho torn dir, sense el

conveni amb el ministeri, perdut durant la passada legislatura i que tot i reclamar-lo no s’aconsegueix. Dubt molt, emperò, que el PP ens ajudi a recuperar-lo, vistes les darreres actuacions i vetos a la Mesa del Congrés. Aquesta inversió planificada per la conselleria permetrà condicionar un 10% de la xarxa de torrents cada any perquè en deu anys tots els torrents estiguin en condicions òptimes.

Però quins són els criteris que empra la Conselleria de Medi Ambient? Primer, planificació de la neteja atenint-se a la seguretat de les persones; així es prioritzen aquelles actuacions prop de nuclis urbans; aquesta planificació s’ha de fer a mitjà i llarg termini per poder mantenir un ritme constant en aquesta neteja. Segon, fer una feina sistemàtica i regular per anar aconseguint un estat òptim de tots els torrents, és a dir, una feina de formigueta constant. I, tercer, comptar amb els ajuntaments, que són els que millor poden identificar aquestes zones conflictives.

No podem caure en el parany de dimonitzar les pluges, necessàries per recarregar els nostres aquífers i beneficioses per al sector agrari. No ens podem oblidar que estem en prealerta de sequera i que el canvi climàtic està afavorint fenòmens climàtics extrems. Es pot afirmar sense cap por que els humans som els principals culpables de moltes de les desgràcies que vivim: escalfem el món, construïm allà on volem sense valorar-ne les conseqüències i després, ai!, ens sorprenem que es produeixin inundacions. L’aigua sempre passa per allà mateix, i li és ben igual que s’hagi construït, passarà i arrasarà; ja ho diu el refrany: “A la vora del riu no t’hi facis el niu”, perquè el foc té aturador però l’aigua, no.

En relació amb el retard en la licitació del contracte per a la neteja de torrents cal recordar que és a causa a una al·legació del Col·legi d’Enginyers Agrònoms, i que no ha estat admesa per la Junta Consultiva de contractació administrativa de l’Estat, adscrita al Ministeri d’Hisenda i Funció Pública. I què diu la resolució? “*Inadmitir por extemporáneo el recurso interpuesto por D.O.B.S. en representación del Colegio Oficial de Ingenieros Agrónomos de Levante contra los pliegos para la contratación de los servicios de limpieza, adecuación y mejora de diversos tramos de cauces de torrentes de las Islas Baleares*”. Caldria demanar els autèntics motius d’aquesta al·legació i de qui surt en realitat; retardar actuacions per obtenir un rèdit polític no sembla que es faci pensant en el bé comú, que és pel que hauria de servir la política.

Vaig acabant. Amb la redacció actual d’aquesta moció ens resulta impossible donar-li el nostre vot a favor, i és per açò que hem presentat les esmenes, positives, perquè la voluntat que es faci feina hi és, però sense caure en paranys ni mentides.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Per torn de fixació de posicions correspon ara parlar al Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES i té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que fa quasi un any, quan hi va haver les inundacions, cap de la majoria de discursos que s'han fet avui aquí no s'hauria fet avui, així de clar. Davant el mort hi ha una altra manera de plorar, una altra manera de plorar.

El tema de les inundacions a les Illes Balears, recents, van des de les del 89-90, les de 2000-2001, les de 2008-2009, i les de 2016-2017, les potents, les importants, les que han afectat d'una forma importantíssima una sèrie d'indrets de la majoria de les Illes. Tenim actualment queixes de tots els municipis. Crec que aqueixa moció que presenta..., o aqueixa proposició..., aqueixa interpel·lació que presenta..., aqueixa moció que presenta el PP és oportuna, és oportuna, perquè sota el nostre punt de vista -tampoc no s'enfadin els del PP i els que donen suport al Govern- sota el nostre punt de vista duim deu anys que només feim polítiques..., com diria jo?, de pegats, uns i els altres, polítiques de pegats. He hagut de sentir aquí per part del Sr. Portaveu de Podemos que ell és agent de Medi Ambient, és a dir, ell és un expert en aquest tema; dir que només volem fer sostres..., no sé si ho ha dit vostè o la Sra. Campomar, sostres de formigó, sostres de formació..., canals de formigó. És a dir, la ignorància de les coses d'allà on realment pateixen estic convençut que només poden dir això per ignorància.

Miri, jo li parlaré d'una zona, que és la zona més gran, humida, de les Illes Balears, la més gran; és la més gran perquè abans de rompre a la mar era també la que més rebia aigua, i fa 300 anys va rompre a la mar, o 350; abans era un niu de paludisme, i tot això, però allà arribaven els tres torrents més cabalosos que tenen les Illes Balears, que és el torrent de Sant Miquel, que s'ajunta després amb el torrent de Búger, que ve de Massanella el torrent de Búger, el torrent de Sant Miquel ve, quan plou, de 170, 180 metres cúbics d'aigua en un espai de 10, 12 hores, i que rebenten Ses Ufanès; i després ve el torrent de Muro, que arrenca a Montuïri, el torrent de Muro arrenca a Montuïri. I quan s'ajunta tot arriba al Parc Natural de S'Albufera. Molt bé.

L'any passat el conseller, quan hi va haver les inundacions, i la presidenta del Govern, varen anar i es varen situar amb els pagesos al torrent de Muro; record una foto al torrent de Muro. A part de pagar o no pagar, es varen comprometre a mirar d'arreglar la solució. Avui aquesta solució no està feta. I què li passa, al torrent de Muro?, al torrent de Muro no hi ha cap canal de formigó enlloc, en terra, tota l'aigua dreña; a més és dels torrents que drenen més de les Illes Balears. El torrent de Muro és un torrent *-experto-* que si tu el veus venir no t'arriba, s'envenca, és extraordinari, omple tota aquella zona d'aigua. El torrent de Sant Miquel, en canvi, amb la potència que du sí que el veus venir i passa ràpid, però així i tot s'envenca perquè canvien els nivells dels pous en qüestió de 45 minuts, i no hi ha enlloc formigó; només n'hi ha a un tros que és el tros de la resclosa, que és la unió del torrent de Sant Miquel i del torrent de Búger, i aquesta resclosa està feta de l'any 1962, l'any 1962, que és un tros on el torrent, de tenir 10 metres d'ample, passa a tenir-ne 2, i l'únic que es fa a un espai de 20 metres, de 20 metres, és una baixada molt forta perquè pugui agafar el cabal d'aigua per sortir de 20 metres.

Aquests tres torrents, que no han sofert cap modificació urbanística els darrers 150 anys, en aquests torrents no hi ha cap incidència urbanística els darrers 150 anys, són torrents que si plou de mala manera aquesta setmana que ve es tornaran a veure desbordats; a la zona de Muro hi tornaré veure el conseller i la presidenta amb els pagesos i les pageses de Muro i Sa Pobla que són allà.

Tenim un torrent que resulta que sabem que té molt poc rost, però tenim l'entrada a S'Albufera estreta i bruta a més no poder. Vostè sap què és un escurador? No ho sap, vostè, no ho sap, però vostè és valencià, o no?, vostè és valencià? Hi ha l'albufera; l'albufera de València, l'albufera de Mallorca i crec que també l'albufera de Menorca, però aquestes dues ho sé cert perquè hi sembraven arròs, i hi sembraven tabac, i hi pescaven anguiles, una de les coses que es feien en el segle XIX i fins més o menys l'any 1931-32, homes es posaven fins aquí d'aigua i amb pal i una cullera rodona escuraven i arrabassaven tot el jonquet i a la vegada tallaven la bova perquè d'ella en feien cadires, o també feien llençols o també feien jaquetes, però la seva feina més important era deixat escurats cada any tots els canals on arribaven els torrents. Supòs que aquesta gent, que no coneixia la modernitat com nosaltres, no feia cap atemptat mediambiental. Bé, idò això, això tan senzill, que és el que sol·licita El Pi, no es fa, no es fa.

Més diré. Jo un esbarzer dins un torrent no me molesta, un esbarzer no me molesta, perquè un esbarzer quan ve l'aigua s'ajeu, però avui el torrent de Sant Miquel, després de deu anys, té palmeres; no són d'aquí les palmeres, és que té *tela marinera*, eh?, té *tela marinera*. I després a llocs on mai no hi havia hagut un poll hi ha manats d'arbres de polls que tenen en aquest moment més de 30 centímetres de diàmetre, que no n'hi ha hagut mai, i n'hi ha devers 40 de junts, només que vengui un tronc tort de Gabellí, dins el terme de Campanet, cap al torrent de Sant Miquel, dins el terme de Búger, vostè veurà inundar-se tota aquella marjal d'allà.

El que demana El Pi és que siguem capaços de tenir un manteniment de torrents sense bregues ideològiques, sinó que pensem que al voltant dels torrents, i li parl de tres torrents que no han tengut cap incidència de transformació urbanística durant tota la vida, i és on encara tenim més pageses i pagesos al cent per cent cotitzant a la Seguretat Social, que no hagin d'estar tremolosos d'haver sembrat en aquests moments ja les patates per treure per a l'exportació i pensar que en desembre o gener els pot tornar a vesar l'aigua cap enrere, com va vesar l'any passat. I anirem allà i, ens sap greu.

Pensam que és imprescindible creure més en aquesta neteja, fer un concurs com toca i (...). Fa deu anys el que us parla era responsable, fa deu anys, i en manteniment de torrents hi havia més de 7,5 milions d'euros cada any. Jo quan dic que també hem d'arreglar l'entrada del torrent de Muro no és d'aquests 7,5 milions d'euros, perquè això ha de servir per arreglar síquies a Formentera, a Eivissa, a Mallorca, a Menorca, per tot, sinó que també fa falta per al conseller inversió perquè hi ha llocs que si no arreglam i eixamplam o pujam un poquet la paret del torrent de Muro, la que existeix, no n'hem de fer cap de nova, tornarem a haver d'anar als pagesos i les pageses que no han fet cap urbanització, cap ni una, que hauran perdut la collita.

Senyors i senyores, és qüestió de sentit comú, és qüestió de sentit comú.

A nosaltres també ens agradaria que si això fóssim capaços a part d'aquesta moció, El Pi ha presentat cada any una esmena als pressuposts de més doblers per a torrents perquè veim que això que teniu és insuficient, en canvi, haver de plorar una desgràcia tots els doblers del món no ho tapen, no ho tapen. Fins i tot jo els plantej una cosa, si hi hagués qualque qüestió urbanística que pensem que el que ens fa és un tap que ens pot provocar un desastre, un desastre, i ja no parl només que sigui agrícola el desastre, eh?, és a dir, de persones, d'accidents grossos, per què no ens plantejam algú que faci un pla especial de com llevam riera i tot això? És a dir, com ho fem?

És a dir, si trobam que hi ha un indret on a l'any cinquanta, a l'any setanta, a l'any vuitanta, a l'any noranta o a l'any 2000 es va fer una intervenció urbanística, ho dic perquè, és clar, quan sortim a la premsa diem, vostès, jo no ho dic mai, diem, és que com hi ha hagut una bogeria urbanística passa això per mor d'això; idò jo els plantej el següent, podria ser, podria ser que no hem estat previsors, però tenim un mapa d'avingudes d'aigua al llarg dels darrers 600 anys, o no? Podem planificar, tenim unes eines que no tenien les dones i els homes que eren a l'administració l'any trenta, ni molt manco.

Si hi ha qualque punt en concret jo els dic que mirin de treure'l, diguin quin és i haurem de posar doblers per tornar-lo enrere perquè segurament tot això estarà caducat de quan es va planificar, però no diguem només això i no actuem.

El Pi votarà a favor d'aquesta moció sense entrar en discussions que tanmateix tots els que ens sentiran, si ens senten que no sé si ens sentiran, saben que els problemes que teniem l'any passat en aquests llocs avui encara hi són.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Olga Ballester.

(Remor de veus)

Què? Ah!, no, perdó, perdó. Pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Ciudadanos constata la falta de planificación por parte de la Conselleria de Medio Ambiente, Agricultura y Pesca en la limpieza de los torrents, y lo constatamos porque las inundaciones y el desbordamiento de los torrents en el 2015 no nos dan la posibilidad de decir otra cosa, y lo constatamos porque las inundaciones y el desbordamiento de los torrents en 2016 tampoco nos dan la posibilidad de decir otra cosa. Y lo constatamos porque este govern del pacte cuando accedió al Gobierno era plenamente consciente de la insuficiente

inversión en limpieza de torrents de la legislatura anterior, y aún así han vivido de rentas de esos contratos que dejó preparados el Partido Popular para 2015 y 2016, sabiendo, porque ustedes mismos lo decían cuando eran oposición, que no era suficiente.

Según declaraciones del Sr. Vidal en el 2016 se limpiaron casi 60 kilómetros de tramos de torrents y sin embargo las inundaciones de carreteras, campos y núcleos urbanos fueron devastadoras este otoño. Ésta es la realidad. Habrá entonces que detectar errores y solucionarlos. Llama la atención que en este 2017, con las lluvias torrenciales ya encima, sólo se hayan limpiado treinta kilómetros. No se entiende esta falta de planificación por las gravísimas consecuencias que acarrear las lluvias torrenciales si no estamos preparados para ellas.

Se sabe, y el conseller me imagino que también, que no se actúa en todos los tramos conocidos y cartografiados y que quedan muchas zonas que también son áreas de riesgo potencial significativo de inundación que se encuentran sometidas a las crecidas estacionales de la red hidrográfica y que todavía no se está actuando sobre ellas y se deberían cartografiar. Todo ello lo llevan denunciando los alcaldes de Baleares reiteradamente desde el 2015, año tras años, sin obtener respuesta de la conselleria. Y también llama la atención que desde junio está pendiente cerrar el primer contrato de limpieza de torrents que elabora el Govern y que lleva un retraso considerable.

Por lo tanto, ya pasando al punto 2, sí, desde Ciudadanos vemos la necesidad de que el Govern elabore un plan de mantenimiento de torrents que sea real y que abarque todos los tramos de la red hidrográfica de Baleares que se encuentren en zonas de riesgo potencial significativo de inundación. Lo que no puede ocurrir es que teniendo la solución a un problema muy grave de riesgo para la ciudadanía y para la economía de nuestras islas cada año suframos el mismo problema únicamente por falta de planificación y gestión.

En Baleares tenemos más de treinta empresas que se dedican a la limpieza de torrents con un buen criterio ecológico. Tenemos técnicos altamente cualificados y experimentados para determinar y cartografiar donde se sitúan esas zonas altamente vulnerables y sólo falta voluntad política y una rigurosa planificación.

Está claro que la inversión para evitar o minimizar al máximo los riesgos humanos y materiales a la población frente a las lluvias torrenciales y posibles inundaciones no debería cuestionarse.

Por lo tanto, desde Ciudadanos apoyamos esta moción y desde aquí le decimos al conseller Vidal que nos tendrá apoyándole en los presupuestos para dotar ese plan de la partida que necesite. Necesitamos un plan riguroso, exhaustivo y completo de todas las Islas y que se convierta en una partida ya constante en los presupuestos, la población, la payesía y los acuíferos lo agradecerán.

En cuanto a las enmiendas, nosotros también apoyamos esta... nos parecen bien estas dos enmiendas, nos parecería bien que fueran de adición. Obviamente está claro que los torrents

tienen una función de equilibrio ecológico y de riqueza paisajística. El punto 2 no lo vemos incompatible con hacer un plan exhaustivo y real y que dejemos de poner parches en la limpieza de torrentes.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Correspon ara la intervenció del grup parlamentari proposant. Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies. A veure, quant a la moció, a la síntesi, la moció de substitució que ens han presentat és, podríem dir, és proposar instar el Govern que continuï fent una cosa que en absolut fa, proposar augmentar la dotació econòmica si és que hi ha possibilitat pressupostària, o sigui ja estan cercant l'escapatòria, i proposen finalment continuar exigint al Govern de l'Estat la signatura d'un conveni per repartir la despesa, o sigui continuar exigint.

Quasi bé quedam com estàvem, llevat del tema de l'exigència. Jo crec que ja estaria bé que aquesta aliança de fer veure fos més valenta, més resolutiva, més exigent amb un govern i amb un departament de medi ambient que ha fet la feina a mitges sense que desemboqui per ara en cap solució.

Aquí es mescla el Pla de risc d'inundacions que res no té a veure amb el Pla de neteja de torrents que el conseller deia que havia de planificar, va ser ell, el conseller precisament en la seva compareixença que va dir que s'havia de planificar, perquè en el d'inundació posava ben clar que es refereix... el Pla d'inundacions es refereix que solament tracta de 37,5 quilòmetres que es divideixen en 11 trams dels quals 10 són a Mallorca i 1 a Eivissa, o sigui Menorca no hi és ni se l'espera, o sigui en aquest pla d'inundacions, de risc d'inundacions, no hi són tots els trams. Per tant, no és el que es demana a la nostra moció, que és de neteja dels torrents.

Entenem que tenen molt més doblers ara i, per tant, és el moment de trobar solucions. Creiem que es necessita exactament el pla de planificació de neteja de torrents, tenen una gran recaptació d'ecotaxa que és pel que es necessitava i pel que es va plantejar aquest... aquest impost.

A la Sra. Limones, li vull dir que bé, que... tot el que ha dit ella era tot de projectes fets i reserves pressupostàries que ja li va deixar el Partit Popular.

Al Sr. Martínez, jo vaig preguntar i no se'm va respondre, i és curiós que ell, quan ha parlat de com s'havien de fer nets els torrents, precisament al concurs que se suposa que han de sortir... s'han de fer nets els torrents precisament el material pesant és el que ha de fer net els torrents, per tant, ja pot fer una demanda al conseller perquè tota la maquinària que aquí es posa de *suave nada de nada*.

Quant a la Sra. Campomar, idò què li he de dir?, que bé, que estam molt contents des del Partit Popular que l'única obsessió que tenen, bé, denominador comú de totes les forces

que tenim aquí assegurades és tot el dia parlar del Sr. Company, bé, idò això és per a nosaltres un molt bon senyal, senyal que vostès estan molt preocupats per aquest tema.

Bé, després també vull dir a la Sra. Font de MÉS per Menorca, idò bé, que les ajudes per a les entitats locals de les pluges...

(Remor de veus)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Baixin la veu, per favor.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

...del Govern estatal ja han arribat, ja tenim les ajudes aquí, que tan demandades eren, i quant al finançament idò el que els he de dir, que el que s'ha dit una vegada i una altra és que per al finançament es necessita un pacte d'estat, però un pacte d'estat vol dir en l'àmbit nacional, vol dir que senyors del PSOE no agafin i diguin *todo a Madrid*, sinó que el PSOE d'aquí que es posi d'acord amb el PSOE de Madrid i que, d'una vegada per totes, siguin tots els que agafin i ho aclareixin, no agafin i diguin "*el PSOE de Madrid*..."

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

...nosaltres ho demanem i el PSOE de Madrid ens gira l'esquena.

Sra. Armengol, faci la seva feina amb els seus i d'una vegada per totes, entre els dos PP i PSOE nacional ho aclarirem, si no és així no trobarem la solució.

Llavors, amb tot això el que nosaltres estam donant... és que nosaltres com a grup votarem en contra d'aquesta maniobra poc honesta i pel que entenem... entenem que és poc eficient, amb el fet que han presentat aquesta moció de substitució.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(Remor de veus)

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

No, li demana a la Sra. Sugrañes que ha dit que vol votar en contra de l'esmena, dic si ens l'accepta per poder-hi votar en contra, m'agradaria... volen votar?, molt bé.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Entenc que no accepta l'esmena, eh? Doncs... -guardin silenci, per favor- passam a la votació...

(Remor de veus)

Silenci!

Passam a la votació. Passam a la votació de la interpel·lació. Votam.

26 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció.

IV. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 7657/17, d'urbanisme de les Illes Balears, RGE núm. 10325/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, i RGE núm. 10549/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Doncs passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat de devolució presentades al Projecte de llei RGE núm. 7657/17, d'urbanisme de les Illes Balears, és la RGE núm. 10325/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, i la RGE núm. 2549/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Sr. Conseller de Territori, bé, el nostre grup parlamentari ha presentat aquesta esmena a la totalitat per quatre raons bàsiques que intentaré enumerar, encara que sigui breument.

La primera raó és una raó sobretot d'oportunitat, la veritat, per què? Perquè nosaltres consideram que si la voluntat de la majoria actual, la majoria política actual era introduir canvis a la normativa de sòl, la qual cosa no cal ni dir que ens sembla absolutament legítim, ens semblava que el procediment per fer aquests canvis... era molt millor fer-ho a través d'una modificació dels diversos articles i disposicions que es considerassin que s'havien de canviar que no fer-ho a través de la presentació d'un text nou de llei.

I vostès el que han fet és això, és presentar un text nou de llei que, en gran part, en una part molt considerable, no deixa de ser una repetició de la Llei del 2014, i això pensam que genera moltíssimes dificultats per als operadors jurídics, aquesta manera de procedir, perquè, per exemple, en el cas de Mallorca en què s'ha fet un reglament de la LOUS, de la Llei d'ordenació i ús del sòl, del 2014, resultarà que aquest reglament s'haurà de refer tot perquè estructuralment ja no serà compatible amb la nova llei d'urbanisme, la qual cosa ens sembla un absurd perquè l'esforç que s'ha fet per fer aquest reglament -i parlo només del reglament- és gran. Per tant, ens sembla que és molt més lògic tramitar una modificació

d'aquells preceptes que es considera que s'han de canviar que fer un text nou amb un altre ordre d'articles i això crea al final que els operadors jurídics caiguin un poc en la inseguretats o almanco a no dominar el tema.

Hem de pensar que les Illes Balears hem estat més de trenta anys sense tenir una llei del sòl, ens va dur molt... va costar molt a tothom, ara no vull personalitzar en ningú, va costar molt tenir una llei del sòl i el 2014 vàrem assolir aquest objectiu després de trenta anys de lluitar-hi. Per tant, que una norma que ens ha duit molta feina aconseguir en tres anys l'haguem de canviar en teoria de munt a baix o almanco amb un... l'haguem de substituir amb un text nou no ens sembla que sigui adequat i, ja dic, per això ens sembla que procedimentalment hagués estat molt més lògic fer el que fan... ara hi ha en aquest parlament la Llei de modificació de coordinació de policia local, i és el que han fet, han agafat tots aquells articles que consideraven que s'havien de canviar i han presentat la modificació dels articles, però no han fet un text nou de llei de coordinació de policia local. Idò pensam que aquí haurien d'haver fet exactament el mateix. Aquesta és la primera raó de la nostra esmena a la totalitat.

La segona raó, que s'inclou parcialment la regulació del sòl rústic. Com tots saben a la Llei del 2014 es varen deixar fora de la regulació algunes matèries que perfectament podrien ser objecte de la Llei del sòl, entre aquestes matèries hi havia el sòl rústic que des de l'any 1997 té una llei específica a les Illes Balears i es va considerar que s'havia de mantenir aquesta legislació específica del sòl rústic i no incloure-la dins la Llei del sòl.

Això es va fer el 2014 i s'ha fet en altres matèries, vull dir, en ordenació territorial que també seria perfectament plantejable que la normativa urbanística de les Illes Balears inclogués ordenació territorial i urbanisme, això seria perfectament plantejable, això tampoc no s'ha plantejat, sempre s'ha considerat que hi havia d'haver una normativa d'ordenació territorial, una normativa d'urbanisme, molt bé.

Vostès inclouen aquí al seu projecte de llei d'urbanisme una regulació un poc més ampla que la de la LOUS en relació amb els drets i deures dels propietaris del sòl rústic, per exemple, i a nosaltres ens pareix un error, perquè si en el fons volem mantenir la filosofia que la Llei d'urbanisme no entra en el sòl rústic perquè el sòl rústic és objecte d'una regulació específica, consideram que la Llei d'urbanisme no ha d'entrar, ha de deixar tots els aspectes del sòl rústic en aquesta normativa específica.

Però és que a més a més vostès fan una altra cosa amb la qual nosaltres discrepam molt, que és canviar el règim de, diguem-ho així, les edificacions inadequades en sòl rústic, és a dir, aquells habitatges, edificacions, construïts legalment, amb llicències urbanístiques que pels canvis posteriors normatius, normalment per un increment de la parcel·la mínima exigible, ja no estan en condició d'ordenat, adequat, perquè ja no compleixen la parcel·la mínima, resulta que fins ara aquests propietaris podien fer ampliacions; amb la seva norma el que pretenen és prohibir aquests petits propietaris poder fer ampliacions, encara que compleixin els paràmetres urbanístics, és a dir, l'ocupació màxima i l'edificabilitat màxima. Nosaltres

discrepam totalment d'aquesta situació, perquè al final estam perjudicant els petits, perquè els multimilionaris que es volien fer un xalet a sòl rústic ja se'l varen fer molt gran, ja varen acabar tota l'edificabilitat, sí, tota l'ocupació, i normalment això afecta les famílies més humils que es varen fer una petita caseta a sòl rústic, i nosaltres consideram que s'hauria de ponderar aquesta mesura de prohibir les ampliacions. Si un senyor fa vint anys a una parcel·la de 10.000 metres podia edificar, va obtenir la llicència i va fer el que va poder econòmicament en aquell moment i ara vol fer una habitació més, o vol fer un porxo, o vol fer..., no sé per què se li ha de prohibir, i fins ara no se li havia prohibit i vostès li volen prohibir fer-ho, fer aquesta ampliació, evidentment amb tota la legalitat. A mi em pareix bé que compleixin els paràmetres, l'estàndard d'ocupació, d'edificabilitat, d'altura, que siguin exigibles en aquest moment, però si ho compleixen no acab d'entendre per què vostès volen perseguir aquests petits propietaris.

Tercer motiu de la nostra esmena a la totalitat, que diria que és el motiu fonamental, és el tema del planejament. Vostès en aquest projecte de llei canvien la regla tradicional de com funcionava el planejament urbanístic, el pla general del municipis. Per a nosaltres quin és el problema de planificació urbanística més important que tenen les Illes Balears en aquest moment? Per a nosaltres el problema més important que tenen les Illes Balears en matèria de planificació és la cronificació del seu planejament, és la incapacitat de modernitzar-lo, de tenir-lo al dia, d'adaptar-lo a la immensitat de normes, lleis i plans que s'han dictat, que no hi ha manera que cap ajuntament tengui un pla actualitzat al cent per cent. Per a nosaltres aquest és el problema principal que tenen les Illes Balears en matèria de planificació urbanística, i veim que en aquesta qüestió no hi ha plantejament, hi ha molt poc plantejament; al contrari, quan vostès fan una previsió i diuen "no, no, ara el pla general el dividirem en dos, un que li direm pla general i un altre que li direm pla d'ordenació detallada", el que fan és dificultar encara més l'adaptació i la modernització dels plans a tot aquest caramull de normatives i etcètera que han sortit al llarg de la seva vigència. Per tant pensam que amb aquesta idea que vostès fan a la llei d'una doble planificació general el que farem és encara afegir al banyat, encara empitjorar el problema més greu que tenim en matèria de planificació. I convé no perdre de vista que en dret urbanístic l'element fonamental de tot és el pla, i aquesta idea està quedant cada vegada més en crisi, perquè com que no som capaços de fer plans, i no en som capaços, en part, perquè ens dediquem a fer lleis que impedeixen als ajuntaments tenir uns plans actualitzats, aleshores, clar, la peça fonamental de l'urbanisme pateix, entra en crisi, i per tant pensam que aquesta no és una bona idea. És una idea nova a les Illes Balears que crearà moltes més dificultats que solucions aportarà.

Vostès em diran "d'aquí a cinquanta anys"; és que jo crec que d'aquí a cinquanta anys no crec que haguem..., no hem estat capaços de tenir tres anys una llei del sòl; no vulguin saber el que durarà aquesta, però, clar, no tenc una visió molt optimista sobre la durabilitat de la present norma, amb la qual cosa, ja dic, no haurà servit absolutament per a res més que per crear noves dificultats per a aquells ajuntaments que es fiquen en aquesta missió gairebé impossible d'adaptació del seu pla general tota la normativa dictada.

I la quarta raó per la qual presentam aquesta esmena a la totalitat és que... fa referència a matèria de disciplina urbanística, i clar, el que diré ara és la idea fonamental de la disciplina urbanística del seu projecte de llei, perquè la idea fonamental és com reaccionam davant aquell senyor que no compleix la normativa urbanística i quina és la multa fonamental que li podem posar, a aquest senyor, i clar, normalment les multes -normalment vull tradicionalment, ja se m'entén, amb la llei de disciplina del 90, etc.-, les valoracions de les multes es feien sobre el cost d'execució material d'aquella edificació; si l'edificació valia, fer-la, 100.000 euros, se li posava una multa del 50 al 100% d'aquests 100.000 euros. Molt bé. Això era la idea tradicional, però vostès aquí diuen que la multa serà en funció de l'ús que s'implanta, de l'ús urbanístic que s'implanta. Clar, això genera moltíssimes dificultats pràctiques, perquè com es defineix quin ús s'està implantant? A una edificació a mig edificar que sigui paralitzada davant una ordre de l'administració competent, quin ús s'haurà implantat?; no se n'haurà implantat cap, encara, d'ús. Clar, és vera que vostès tenen un calaix de sastre per arreglar aquesta situació, que és que diuen "bé, i en cas que no se sigui capaç de definir l'ús, la multa serà del 50 al 100%". Però, clar, això pot provocar que les multes amb la nova llei d'urbanisme siguin més baixes que les multes amb la llei de 2014, quan vostès s'omplen de boca amb la intenció de ser més durs amb l'infractor. Per tant nosaltres pensam que és una peça fonamental de la disciplina urbanística que vostès reflecteixen a la llei, s'ha de modificar aquesta idea fonamental. Les multes no poden girar en funció de l'ús que s'implanta perquè en molts de casos, en moltíssims de casos, serà molt difícil definir l'ús que s'ha implantat, i si serà molt difícil definir quin ús s'ha implantat, aleshores poden acabar posant multes inferiors de les que teníem a la legislació de 2014, i nosaltres evidentment no estan en aquesta línia.

Nosaltres pensam que la llei de 2014 en matèria de disciplina urbanística ha estat molt positiva. Avui en dia... No, no me miri així, Sr. Conseller, avui en dia es fan moltes més demolicions a les Illes Balears gràcies a la llei de 2014 que no es feien amb la llei del 90, però moltes més, i no li dic ja amb el Reglament de disciplina dels anys setanta. Això és així. Les multes coercitives funcionen; l'Agència de disciplina urbanística se'n fa un..., allò que diuen, se'n cansa, de posar multes coercitives que obliguen a la demolició. Les bonificacions per la demolició voluntària que es varen incloure a la llei de 2014, que es mantenen en aquesta, han estat un incentiu molt important perquè s'aconsegueixi fer demolicions. Per tant les coses no estaven tan malament en matèria de disciplina urbanística, i els canvis que vostès fan ens poden dur a fer com els crancs, a recular, i evidentment pensam que en matèria de disciplina urbanística no podem recular, en tot cas hem d'anar més enllà. Com tot és millorable, però pensam que no és adequat.

Per tant, per raons que no pensam que el procediment de canviar absolutament tota la llei, en lloc de canviar els aspectes que no els agradassin, per entrar en una regulació de sòl rústic que no ens agrada i que no acaba de ser coherent amb el plantejament de mantenir una regulació específica, per dividir els plans generals i embullar encara més el panorama de la necessitat d'adaptació i modernització dels plans urbanístics municipals, i per aquest tema de disciplina urbanística hem

presentat aquesta esmena a la totalitat i ens agradaria, evidentment, que fos estimada i que es fes un replantejament d'aquestes figures i, per tant, tenguéssim una llei d'urbanisme que tengués durabilitat en el temps, perquè si a cada legislatura hem de fer una llei d'urbanisme no anirem pel bon camí.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Passam al torn d'intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Assistim avui a un nou capítol d'aquesta tècnica legislativa promoguda pel Govern la finalitat de la qual és, bàsicament, derogar tot allò que es va fer la legislatura passada i, de pas, complicar la vida als ciutadans. No fa molt va ser la llei relativa a la regulació del lloguer turístic, la que el Sr. Vicepresident del Govern va denominar, encertadament, la llei Frankenstein, i que ens va deixar moments memorables en aquest parlament, i ara toca la llei d'urbanisme.

La realitat, ho ha dit ben bé el portaveu que m'ha precedit, és que no fa falta una nova llei d'urbanisme i que l'única raó de ser d'aquesta projecte que avui ens ocupa és fonamental derogar la LOUS i, de pas, tota la normativa urbanística que es va aprovar la legislatura passada; essencialment perquè la LOUS és una llei que es va elaborar durant el Govern del Partit Popular, una llei que va ser aprovada la legislatura passada, i em referesc a aquest extrem i no dic feta exclusivament pel Govern del Partit Popular, perquè, en el cas de la LOUS, durant la seva tramitació parlamentària es va fer un esforç molt gros per consensuar aquest text: es varen acceptar nombroses esmenes de l'oposició, bàsicament per garantir l'estabilitat d'un text que regula una matèria complexa i que per això requereix d'una certa estabilitat.

Supòs que la idea que aquesta primera llei d'urbanisme de les Illes Balears, recordar que va ser la nostra la comunitat autònoma darrera que va tenir una llei d'aquestes característiques, el fet que aquesta llei d'urbanisme de les Illes Balears fos obra d'un govern del Partit Popular a qualcú li devia generar una espècie d'urticària, perquè, no figurant dins dels acords pel canvi la redacció d'una nova llei, escassament tres anys després d'haver-se aprovat i entrat en vigor, quan aquesta llei encara no havia pogut desplegar tots els seus efectes i les bondats i mancances d'aquesta no s'havien pogut encara percebre, ens trobam amb una nova regulació que en alguns aspectes ve a trasbalsar l'urbanisme tal i com el venim coneixent en aquestes illes.

No té sentit fer una llei en matèria d'urbanisme a Balears perquè la LOUS ofería una regulació completa que, d'una banda, permetia l'addició d'aquella regulació relativa al sòl rústic o a l'ordenació territorial, si així es volia fer, sens perjudici de poder esmenar aquells aspectes tècnics l'aplicació

pràctica dels quals pugui haver evidenciat que eren millorables, com succeeix amb qualsevol altre text legal. Pel contrari, un canvi de regulació tan integral com el que es presenta suposa la nova necessitat d'estudiar, la dificultat d'una necessària estabilitat en la regulació i això genera inseguretat jurídica.

Ens trobam, a més a més, davant d'un text, d'un projecte tècnicament molt deficient, fet a la correguda i que ara també voldran que es tramiti amb presses, en el cas que no prosperi aquesta esmena a la totalitat, i les presses vendran perquè se'ls aixeca la moratòria que varen acordar en el decret llei que també varen aprovar amb presses i sense cap seny el gener del 2016, un bunyol més com el que tenim aquí davant, ja que aquest decret llei que varen acordar el varen haver de rectificar dies després, quan s'adonaren que deixaven de regular tota una sèrie de matèries que havien derogat, tot per les presses de derogar i suspendre la normativa aprovada la legislatura passada.

Per què es justifica aquesta esmena a la totalitat que hem presentat? En primer lloc, perquè el projecte suposa una ruptura total amb els principis, la metodologia i els procediments que resultaven d'aplicació, ja des del text refós de la Llei del sòl del 76, tots prou interioritzats per part dels operadors urbanístics, després de molts anys d'aplicació, i que havien estat matisats i precisats i aclarits per una important doctrina i jurisprudència, cosa que facilita la resolució de problemes i conflictes quan se susciten en la pràctica.

Aquest canvi de model que vostès ara proposen és particularment visible en matèria de planejament on el text no fa cap nova aportació per resoldre el problema greu que tenim en aquestes illes, que és la manca d'adaptació i actualització dels plans municipals, sinó que, pel contrari, ve a complicar-ho més i afegeix noves figures que són del tot innecessàries.

Si l'urbanisme ja de per si és complicat i lent ara vostès el volen fer pràcticament inviable, ara l'ordenació urbanística, ja de per si molt complexa, necessitarà dues tipologies de planejament: el pla general i els plans d'ordenació detallada; un sistema que comporta molta més problemàtica i complexitat que no avantatges, i no només ho diem nosaltres, ho diuen pràcticament tots els tècnics que han anat fent al·legacions en el curs de la redacció d'aquest avantprojecte, abans de ser aprovat. Si tramitar un pla general actualment suposa ja diversos anys de complicada burocràcia, la seva novetat empitjorarà molt més la planificació i, fidels al seu *modus operandi*, compliquen encara més les coses i les fan inviables.

I què me'n diuen de la novetat que siguin societats privades de taxació les encarregades de fer les valoracions urbanístiques, tenint en compte estudis de mercat, segons vostès per tal d'objectivar aquesta valoració? Amb això demostren no saber res i confondre-ho tot. No és necessari recordar aquí el paper que aquestes societats varen tenir en la bombolla immobiliària per concloure que no són cap garantia d'objectivitat, sense oblidar que aquí parlem d'urbanisme i la finalitat d'establir els diferents valors dels àmbits del planejament respecte dels usos, ubicació i prioritització d'execució del planejament no té res a veure amb les valoracions que fan aquestes empreses. Per tant, la pretesa garantia de les societats de taxació no opera en el camp del planejament urbanístic, la seva metodologia és

inadequada, irrellevant i inútil, perquè està elaborada per a una altra finalitat, amb les regles del mercat hipotecari, amb les regles dels bancs, i de l'urbanisme entenem que se n'han d'encarregar els tècnics competents, els tècnics competents en urbanisme, i no aquestes societats de taxació.

En tercer lloc, el projecte incorpora determinats aspectes del règim aplicable al sòl rústic, fins ara definits per la Llei del sòl rústic, però també en deroga d'altres i manté la vigència de la resta de determinacions del que quedarà de la Llei del sòl rústic, amb la qual cosa es produeix una indesitjable ruptura del que fins ara és un cos normatiu únic que, a més, no plantejava problemes pràctics en la seva aplicació. I resulta curiós, perquè si hi havia un motiu que podia justificar fer una nova llei hagués estat fer un cos normatiu que compregués tota la regulació de la matèria, perquè, com bé s'ha dit, la LOUS va optar per només regular el sòl urbà i urbanitzable i deixar fora el sòl rústic. S'hagués pogut incorporar el sòl rústic, s'hagués pogut incorporar l'ordenació territorial, és una qüestió que vostès, durant la tramitació de la LOUS, varen criticar molt, però, en canvi, ara no ho fan. Vostès incorporen parcialment la regulació del sòl rústic, però en deixen una part fora, però continuen mantenint la LEN, continuen mantenint la Llei d'ordenació territorial i continua quedant a mitges la Llei del sòl rústic. I queda una part de la Llei del sòl rústic, que deroguen també quan deroguen aquella modificació que en va fer la Llei agrària, i suposam que encara tendrem més cosetes relatives al sòl rústic en una futura modificació de la Llei agrària; és a dir, disgregació normativa i per tant més inseguretats jurídiques.

Aquesta regulació parcial és un dels punts més criticables i demostra que els fins que suposadament pretén assolir la nova norma i que expliquen a la seva exposició de motius no són tals, ja que no només continua deixant fora del text gran part de la regulació del rústic, sinó que trossejar la seva regulació genera la dificultat addicional i innecessària per als operadors i, en general, per a qualsevol destinatari de la norma, a més d'una clara dificultat de coneixement de quina serà ara la regulació d'aquesta matèria.

A més a més, el text conté una sèrie d'errors i contradiccions que denoten que la regulació s'ha fet tenint en compte aspectes parcials, com si ho haguessin fet distintes persones i després s'hagués sumat tot, sense unes directrius clares sobre la globalitat d'aquest text, la qual cosa, novament, genera inseguretats jurídiques i desdium l'afirmació que el text pretén facilitar la comprensió dels operadors. I serveixi d'exemple la contradicció evident entre el concepte de sòl urbà que fixa l'article 19 i el que s'estableix a les disposicions transitòries onzena i dotzena del text.

A més a més, el projecte tampoc no és respectuós amb la distribució competencial que regeix en aquesta matèria i de manera del tot injustificada sostreu a favor dels consells insulars determinades competències tradicionalment atribuïdes als municipis, la qual cosa suposa una vulneració en alguns casos palmària de l'autonomia local que tenen constitucionalment reconeguda. En aquest sentit, la disciplina urbanística és una competència clarament municipal i només des d'una visió paternalista i de desconfiança cap als municipis es justifica

l'atribució de les competències als consells insulars quan es tracta d'infraaccions en sòl rústic protegit.

Així mateix, la regulació que es fa resulta ser excessivament reglamentista, de fet incorporen al text aspectes ara previstos en els reglaments de desenvolupament de la LOUS que va elaborar el Consell de Mallorca. Aquesta circumstància, a més d'eleva el rang de la regulació i fer, per això, encara més complicades i difícils les modificacions futures, limita el posterior desenvolupament normatiu que en aquesta matèria tenen els consells insulars, de conformitat amb l'establert a l'Estatut d'Autonomia. És el seu federalisme interior la seva màxima expressió.

La LOUS també suposava una regulació més neutre i objectiva, pròpia d'un text que és marcadament tècnic, pel contrari aquest nou text té un fort component polític ideològic que no compartim, de manera que mai un text que no neix del consens, sinó de la imposició ideològica, no pot ser bo per a la ciutadania. En particular, en aquesta creuada contra la normativa aprovada a la legislatura passada, el nou text deroga aspectes, però no aporta solucions a problemes reals; així, per exemple, l'article 26 regula els nuclis rurals com a una categoria de sòl rústic, això s'oposa a la regulació de la LOUS com a assentaments en el medi rural que eren sòl urbà. I l'única raó de tornar a la denominació antiga prové del rebuig visceral que tenen vostès a reconèixer aquests sòls com a urbans. Però, considerar els nuclis rural com a rústic suposa una incoherència important en la normativa urbanística i especialment en l'estatal, per exemple, fixi'ns en el que diu l'article 21.4 del text refós de la Llei del sòl, ja que es tracta d'assentaments i, per tant, de sòl que es trobaria en la situació bàsica de sòl urbanitzat; posant-ho com a sòl rústic no es vulnera directament la norma estatal, però sí de forma indirecta, ja que fa difícil fixar els deures dels propietaris si s'han d'implementar infraestructures o saber com queda aquest rústic a efectes de valoracions. I a més a més, la regulació que en fan deixa oberta total una problemàtica pràctica que, segur, serà font de conflictes.

També acaben amb les legalitzacions que tant criticaren, però no aporten cap solució ni cap alternativa a les urbanitzacions il·legals les quals són una realitat i un problema. Per començar, mesclen els nuclis rurals amb les urbanitzacions il·legals, quan res no tenen a veure, i a continuació preveuen per a aquests assentaments il·legals en sòl rústic un règim en el qual no poden fer gairebé res i cerquen, literalment, la congelació de l'assentament i amb això condemnen l'assentament a la seva absoluta degradació.

Però, a més, amb aquesta regulació el que fan realment és afavorir els incomplidors, els que han edificat sense complir les normes els quals ara quedaran blindats i, en aquest context, la previsió -i cit literalment- "d'actuacions oportunes per recuperar la identitat de la seva ubicació en el sòl rústic" ens resulta esperpèntica.

Tot això justifica, a parer nostre, l'esmena a la totalitat presentada per aquest grup parlamentari. Hi ha moltes més qüestions, com ara la defectuosa regulació que fa el text d'una matèria tan delicada com és la disciplina urbanística on, de nou, la solució al problema passa per endurir el règim, castigar i

obviar drets elementals dels ciutadans; o les contradiccions i imprecisions que el text conté, en les quals no entrarem, per ser més pròpia la seva anàlisi d'un debat de detall que no d'un de totalitat, com el que ara ens ocupa, però que, en tot cas, han quedat reflectides a les al·legacions que s'han presentat durant la tramitació del projecte i a les quals, per variar, no han fet massa atenció.

Però rectificar és de savis i vostès encara hi són a temps.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Intervenció del conseller, el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. L'alt valor natural de les nostres illes, la privilegiada situació geogràfica, el clima, la història, els costums, la nostra qualitat de vida fan de cada una de les Illes Balears un territori únic i atractiu per viure-hi sempre, o per passar-hi durant una època de la vida o simplement per gaudir-ne durant uns pocs dies a l'any. Aquest és l'èxit d'un model de convivència bé enmig de la Mediterrània, apreciat i reconegut per tothom, que aporta alhora, però, inherent a tota la seva fortalesa, a tot el seu potencial també la seva principal amenaça, vivim en territoris insulars, en espais finits on al llarg de la història les activitats humanes s'han ubicat sobre el territori i han donat resposta, així, a les necessitats de millora a cada moment. Activitats, però, i l'experiència ens ho ha demostrat, que ni hi poden caber totes les que voldrien ni totes poden ubicar-se on voldriem, si el que perseguim és, precisament, preservar tot allò que hem guanyat i del que tan orgullosos ens sentim.

Duem dècades jo diria que d'èxit, obligats, açò sí, a conèixer amb un difícil equilibri que no sempre hem abordat de la millor manera, l'equilibri entre el creixement econòmic i la protecció del territori, entre la riquesa econòmica i la qualitat de vida que volem, entre els excessos i la cohesió social. Determinades mesures desenvolupistes, la tolerància cap a una màxima productivitat malentesa o simplement plantejaments territorials urbanístics erronis també han comportat nefastes conseqüències que, en el millor dels casos, hem pogut corregir a un preu massa elevat.

L'evolució en la política urbanística i territorial de les nostres illes ens ha mostrat, i crec que ho hem assumit amb consens, cert consens social i polític, que la balança s'havia de reequilibrar i que aquest reequilibri havia de produir-se sempre en benefici del nostre territori, de la preservació del nostre entorn, perquè si no tenim cura del paisatge, tot el nostre paisatge, perdem valor de conjunt, també econòmic; perquè si no ordenam amb instruments efectius el creixement urbanístic devaluam la nostra qualitat de vida, i perquè si no dotam dels instruments vàlids per gestionar adequadament el territori amb efectivitat i agilitat, amb control i garanties de transparència,

perdem oportunitats, tant d'evitar el mal ús del territori, com de propiciar noves maneres més sostenibles d'actuar urbanísticament.

Aquesta necessitat de cercar l'equilibri entre creixement econòmic, la cohesió social i la protecció del nostre territori és la dicotomia amb la qual vivim i també amb la qual viuran els nostres fills; l'encertada gestió d'aquest equilibri és, i no ho hem d'oblidar mai, el preu que també hem de pagar per continuar fent de les nostres illes un lloc de referència internacional. I per açò necessitem aprofundir en un model que aposti per la preservació dels paisatges agraris i naturals, retornar a la ciutat mediterrània tradicional, una ciutat compacta enfront d'un model difús de creixement desordenat, complexa, amb mescla d'usos residencials, comercials, empresarials, culturals, i integrador tant a nivell social com també a nivell cultural.

I la llei urbanística de les Illes Balears aposta per aquest model, aquest ja és de per si el primer gran canvi, un model que, a més, ens ajudarà a fer una ciutat amb menys necessitats de desplaçament i una ciutat, si volen vostès, també menys contaminant, si li donam aquestes eines per reduir consum energètic i alhora apostar per les renovables; una ciutat sostenible no només amb l'aprofitament dels recursos i dels espais, sinó també sostenible socialment on la necessitat d'haver de trobar espais per a l'habitatge públic i al qual han de poder accedir tots els ciutadans que el necessiten.

Aquest plantejament de nou model que volem emparar i que volem utilitzar de cara al futur no és simplement ni teòric ni gratuït, respon a la realitat de les nostres illes i a les necessitats que hem detectat. Els pos un exemple, actualment, en aquests moments, el sòl vacant urbà i urbanitzable a les nostres illes té una capacitat per allotjar 144.000 nous habitatges, això són 364.000 habitants.

Per tant, estam davant d'una realitat que ens permet pensar que és suficient i ens marca clarament la direcció cap a la qual hem de treballar a l'hora de preservar precisament el sòl rústic sense necessitat d'ocupar-ne més, ni de plantejar noves reclassificacions, com també es pretenien. Un segon exemple clarificador, unes 2.000 persones estan en aquests moments en llista d'esperar per accedir a un habitatge de lloguer i tenim un parc d'habitatges públic mínim que estam obligats a incrementar si volem respondre a les necessitats reals dels ciutadans, i a açò tampoc no se li sabia donar resposta.

Per tant, l'equilibri que ara necessitem l'hem de cercar des de la perspectiva i comprensió de la nostra història urbanística, és cert, amb els seus pros i els seus contres, és cert, però amb la mirada posada en les problemàtiques d'aquest primer quart de segle XXI. Miram cap endavant, sempre. Un equilibri imprescindible construït sobre nous pilars fortament arrelats en els fonaments del nostre preuat territori amb la missió d'avançar sempre més en la millora de la qualitat de vida amb els que vivim.

Nou punts fonamentals d'aquesta llei. La primera, és que regula les línies bàsiques dels tres tipus de sòl, incloent-hi, per suposat, el sòl rústic, que jo diria sorprenentment no, deliberadament i de manera intencionada la LOUS va decidir

arraconar perquè fossin altres lleis les que resolguessin les necessitats que alguns tenien en torn al sòl rústic.

Segon. Introdueix nous mecanismes per facilitar i escurçar, i escurçar, la tramitació administrativa del planejament municipal. A partir d'ara el planejament urbanístic general, és cert, és una gran novetat, es dividirà en dues figures: el Pla general estructural, que regularà només, només, els aspectes més importants tot limitant el seu contingut a escala macro com ara les infraestructures, els sistemes, les dotacions de serveis i els usos globals, serà, per tant, un pla estructural amb una tramitació més àgil i més segura en la mesura que, i açò ningú no ho ha dit, comprometem els consells insulars des de l'aprovació inicial, des de l'aprovació inicial, que fixin quins són els canvis i quines són les modificacions que ha d'introduir el planejament. No esperam a darrera hora, no esperam vuit anys a l'aprovació, des del primer moment els consells insulars hauran de dir al seu informe quines són aquelles coses que no són correctes, precisament per no tenir sorpreses al final i haver de començar de nou.

També, açò era la part del Pla general estructural, la segona part és el Pla d'ordenació detallada el qual contindrà les determinacions més detallades, de caràcter més flexible en el temps, la forma urbana, les tipologies, els paràmetres urbanístics i els usos detallats. Aquests plans d'ordenació detallada seran el document actiu, amb flexibilitat per poder-se dividir i que els ajuntaments de més de 10.000 habitants aprovaran directament sense passar pels ajuntaments, precisament per garantir i per fer possible aquesta agilitat administrativa de la qual tots vostès han plantejat, però que ningú no ha estat capaç de donar una resposta. I aquí n'hi ha una que la posam damunt la taula, com ho podem fer per ser més ràpids? Si al començament els consells insulars ens informen els ajuntaments tenen més garanties, si fem modificacions puntuals de planejament que toquen espais concrets llavors que siguin els propis ajuntaments que ho decideixin sense haver de passar directament per una aprovació definitiva dels consells insulars.

Tercer pilar. S'aporta transparència i claredat per lluitar contra l'especulació, d'açò ningú no ha parlat, amb l'articulació d'instruments que garanteixin un control màxim dels processos des del punt de vista administratiu i econòmic, amb mesures correctores que impedeixin plusvàlues exagerades com a conseqüència de canvis de classificació o de qualificació, i també articulant els convenis de planejament urbanístic de manera que s'obligui a l'exposició pública i es publiqui la documentació completa, tant la valoració pericial com l'acreditació de societats de taxació i de professionals. Aportam llum i evitam que succeeixin situacions passades.

Quart. S'aposta fermament per la reutilització del sòl urbà, la llei prioritza la reutilització del sòl urbà, la part de ciutat construïda front el consum de nou territori i estableix, a més a més, mecanismes per fer-ho possible. Mesures de posada en el mercat de sòls vacants front de les demandes de nou sòl; mesures de renovació i regeneració de teixit urbà, especialment les referides a la reforma interior i de renovació urbanes; amb mesures edificatòries com la rehabilitació, i a més a més totes les actuacions urbanístiques hauran d'estar supeditades sempre a un control econòmic mitjançant tant la memòria de viabilitat

econòmica com l'informe de sostenibilitat econòmica amb el clar objectiu de garantir que no es llastrarà en el futur els comptes municipals, com tantes vegades hem pogut veure com a conseqüència de determinats convenis urbanístics que es firmaven i que ningú no coneixia.

Cinquè. Es donen més garantia per a la protecció dels sòls especialment protegits i resol per primera vegada, per primera vegada, la gran assignatura pendent de la disciplina urbanística amb actuacions que tampoc no deixen marge al dubte, queda bloquejada qualsevol possibilitat d'amnistia de les edificacions fora d'ordenació en el sòl rústic i s'impedeixen les reclassificacions dels assentaments en el medi rural com a assentaments en sòl urbà.

Sisena. Es resol per primera vegada amb contundència i amb claredat, diria jo, la gran assignatura pendent de la disciplina urbanística, tant per garantir el compliment de sancions i el restabliment de la legalitat quan aquesta s'hagi vulnerat com per actuar com a element preventiu i dissuasiu de comportaments irregulars. Al mateix temps es donen solucions a la problemàtica de la proximitat municipal, al compliment de la disciplina urbanística, una passa molt important que els ajuntaments, a més, valoren de manera positiva i ho fa atorgant la competència de disciplina urbanística en el sòl rústic protegit als consells insulars perquè siguin ells que a partir d'ara assumeixin la responsabilitat. S'han fet passes aquests darrers anys a favor de la disciplina urbanística, hi estic d'acord, Sr. Melià, però hem de ser conscients, és gràcies que hi ha consells insulars, governs insulars, consellers de Territori que es creuen realment la figura del consorci, que l'han treballada i han fet molts esforços per fer-la efectiva. Si aquestes peces no hi haguessin estat no hauríem avançat pràcticament. Per tant...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... sí, per tant, aquesta gestió, els resultats són fruit bàsicament d'una gestió, ens hem de mirar el Consell de Menorca i el Consell de Mallorca perquè a altres indrets encara no hi és, on realment hem pogut veure el que açò suposa.

Més, fixam dos procediments diferenciats, el sancionador i el de restitució de la legalitat i de la realitat física alterada, s'han acabat els embulls i les dreteres, establint una sanció concreta per a cada infracció acabant amb el sistema molt poc clar de sancions que la LOUS fins ara fixada i que ningú no era capaç de saber exactament com s'havia d'aplicar. Simplificant les execucions d'ordres de demolició que queden exemptes de llicència urbanística prèvia, açò tampoc no ho ha citat ningú. Es presenta el projecte i si l'ajuntament no diu res en un termini d'un mes s'inicia el termini per a l'execució. Es fixen multes coercitives continuades del 10% del valor de l'obra il·legal que es repetiran cada mes fins que l'infractor procedeixi a la demolició i a la restitució. S'amplia el termini per a l'execució subsidiària per part de l'administració fins als quinze anys. Es fixen responsabilitats per a les autoritats i càrrecs públics que amb coneixement de causa i tenint possibilitats per impedir-ho permetin la indisciplina urbanística. S'amplia també el possible destí dels ingressos rebuts per infraccions urbanístiques de manera que els municipis els puguin dedicar a qualsevol dels destins.

Setè. S'aborden processos controlats per resoldre problemes enquistats com són els nuclis rurals i els falsos urbans deixant clar que els nuclis rurals tendran sempre, sí, la classificació de rústics, però que podran regularitzar-se mitjançant el compliment de tota una sèrie d'exigències. Aquí hi ha un camí possible perfectament factible que queda marcat totalment a la llei i, a més a més, per als anomenats falsos urbans es dona un any als ajuntaments perquè decideixin sobre la seva classificació, per tant, amb oportunitat per a la seva regulació. Tot, açò sí, amb una advertència clara, mai no es generaran indemnitzacions per desclassificacions, i açò també queda fixat.

Vuitè. Fixam obligacions per garantir l'increment del parc d'habitatges públics com a resposta al repte que ens imposen les necessitats actuals de la nostra societat. La llei imposa mesures que ens permeten dotar les administracions d'instruments eficaços i fixar obligacions en la planificació urbanística adreçades a facilitar l'increment del parc d'habitatge públics. Així els plans generals preservaran com a mínim el 30% d'edificabilitat residencial a habitatges amb algun tipus de protecció pública; es podrà augmentar la densitat d'habitatges tant en urbà com en urbanitzable per destinar-los... només quan es destinin a habitatges amb algun tipus de protecció pública, i cada administració haurà de tenir un registre amb tot el patrimoni de sòl públic i l'haurà de destinar, a més a més, a habitatges de protecció oficial.

I finalment el novè pilar, el novè punt important que toca aquesta llei, és que també es deroguen determinats aspectes de la Llei agrària, i ho fa per tal de recuperar el principi transversal d'ordenació territorial com a plantejament que conjuga l'activitat humana per damunt del territori, especialment en rústic, un concepte desbaratat per la LOUS, que no s'hauria d'haver perdut mai, i així els pos alguns exemples. Els ajuntaments recuperen la potestat de decisió sobre tota l'ordenació urbanística de tot el seu territori; ja no serà possible que l'administració agrària pugui exonerar del compliment de les condicions que estableix el planejament urbanístic; i vostè es preocupa per si perden o no capacitat competencial els ajuntaments, i van decidir que seria el conseller d'Agricultura qui decidiria saltar-se o no la normativa urbanística a un habitatge en sòl rústic?

(Alguns aplaudiments)

Segon... Qui no se'n deu assabentar deu ser el Sr. Company, que ni tan sols ha decidit assistir a aquest debat...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Segon...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mercadal, per favor...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

...els agroturismes, tots els agroturismes, tots, s'hauran de regir per les condicions que estableix la Llei turística, com sempre havia estat, i no a través d'una doble llei amb condicions

diferents i que la gent es pugui adaptar segons el que li interessi, per una via o per una altra tenir la seva autorització. Les instal·lacions a infraestructures relacionades amb l'activitat eqüestre, a més a més, o amb la venda directa de productes a determinades àrees, tornen a estar, com havien d'haver estat sempre, subjectes a instruments d'ordenació territorial. S'impedeixen noves exoneracions per permetre les segregacions de parcel·les per davall de la unitat mínima de cultiu, possibilitat que va obrir la Llei agrària inexplicablement, si el que feien era fomentar l'activitat agrària.

I acab ja, senyores i senyors diputats. La llei que avui defensam és una oportunitat per seguir avançant en un model més sostenible; és una llei innovadora, completa, que afronta i dona solucions a problemàtiques enquistades des de fa anys i que respon als reptes que de present i de futur ens marquen; és una llei que en el seu esperit i en els seus instruments concrets articula mesures que ens han de servir per equilibrar amb més cura que mai el creixement econòmic i la protecció del nostre territori, si el que perseguim és que segueixi essent un bé valuós que el faci únic a tot el món; és una llei que incorpora, com no pot ser d'una altra manera, la perspectiva social i l'urbanisme, i l'ordenació territorial, perquè sense cohesió social tampoc no hi ha futur; i és una llei valenta, una llei que per primera vegada planta clara a la indisciplina urbanística amb regles clares de joc, sense escapatòries per a les il·legalitats, ja no hi haurà més amnisties per als habitatges il·legals en sòl rústic, ja no hi haurà possibilitat d'especulació i beneficis desproporcionats amb els canvis de classificació, de qualificació o canvi d'ús, ja no hi haurà construccions al camp que escapin a les regles de planejament urbanístic per camins ambigus o qüestionables.

La llei que avui defensam és una llei que neix del consens, de la mà de molts de professionals independents, procedents de diferents àmbits, que són els que han configurat l'esquelet principal d'aquesta norma i els seus punts vitals bàsics; 60 professionals, vuit mesos de debat, vuit mesos de debat, vuit taules de debat, i propostes que creïem que eren encertades per abordar el present immediat i el futur amb garanties. La participació i el consens volem que formin part d'aquesta norma. És una norma que s'ha d'anar construint peça a peça, amb debats profunds sobre cada un dels aspectes. S'obrirà ara l'espai propi dins ponència, i nosaltres els convidam a plantejar totes aquestes divergències en el debat de ponència, a fer possible reforçar encara més aquesta llei, i a cercar acords que facin, que siguin i que permetin, evidentment, una llei que no sigui des d'un punt de vista estricta, com es va plantejar la passada, sinó que cerqui un ampli consens, que és el que perseguim.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller. Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta, com totes les lleis d'urbanisme, és una llei bàsicament de procediment. Clar, quan surt el conseller i es posa a fer un discurs teòric de grans conceptes, bé, escolti, qui dirà si hi ha un model equilibrat, si hi ha un model de preservació serà el Pla territorial, o serà el Pla general, però la llei el que diu és com farà el pla general, no quin fons tindrà aquest pla general; bàsicament això és així. I, clar, dur el debat en aquests termes acaba creant equívocs, però no estam parlant d'això, no estam parlant del model; això seria un debat de directrius d'ordenació territorial, si fos un debat que s'hagués de fer en aquesta seu. Clar!, clar que sí!, això és bàsicament així. Em traurà un exemple..., a veure, bàsicament, en general, en general, això és d'aquesta manera.

Per tant aquesta llei urbanística no aposta per un nou model, no aposta per un nou model. No aposta per cap model, perquè segurament no és la llei urbanística que ha d'apostar per cap model. Vostès modifiquin les directrius i apostaran per un model, perquè el model de creixement està reflectit a les directrius, que marca un percentatge de creixement a les diverses poblacions, que diu si els creixements es poden fer aferrats als nuclis urbans o a una altra banda... Això és el que fan les directrius. Em pareix molt bé, no és que jo ara ho discuteixi, però... Sí, no, és que estan equivocant el debat, no és aquest, no és aquest l'instrument per fixar un model, aquesta és una llei bàsicament de procediment.

I el procediment és absolutament incert, el que vostès diuen. Vostès diuen que guanyaran agilitat. Com guanyaran agilitat?, multiplicant per 2?; on abans hi havia un pla ara n'hi haurà dos, això és guanyar agilitat?, fent una cosa en què no hi ha experiència? Sí, Sr. Conseller!, no faci això; fent una cosa en què no hi ha experiència? Si amb una experiència de trenta anys ens costa moltíssim adaptar un pla general a unes normes subsidiàries, imagina't amb una cosa nova, que no hi haurà cap tècnic que sàpiga com funciona. Així guanyarem agilitat? Permeti'm que tenguim molts de dubtes; bé, som absolutament escèptic sobre això.

Després aquí, clar, jo no tenc temps, però vostè ha dit tantes coses... moltes de les quals ja hi són, perquè, clar, em diu que els convenis urbanístics estaran a informació pública; ja hi han de sortir, a informació pública, els convenis urbanístics; quina novetat és aquesta? Em diu que hi ha dos procediments, sancionador i de restabliment de la legalitat urbanística; bé!, eh!, hem descobert Amèrica, avui. És que tot això ja hi era, ja hi era; això va trenta anys que hi és. Per tant, clar, hi ha tant...

Ens diu que s'amplia a quinze anys. No, perquè no es diu, s'amplia a quinze anys. Clar, diuen unes coses que són molt delicades. Vostès estan establint un límit a la capacitat de fer demolicions, límit temporal que no existia fins ara normativament, i que hi ha jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que diu que no hi ha límit. És vera que hi ha una altra línia jurisprudencial que diu que són quinze anys. Una vegada feta l'ordre de demolició, l'administració quant de temps té?; idò hi ha una línia jurisprudencial que diu que no hi ha temps, que passats vint-i-cinc anys et puc fer la demolició que t'he ordenat, i vostès la posen en quinze anys, que jo no ho he discutit ni he fet cap

esmena parcial perquè em sembla que és un tema de seguretat jurídica, però vostès no estan ampliant.

Per tant, no poden venir aquí a dir: "hem ampliat això", no, vostès han donat seguretat jurídica, si ho vol dir en aquests termes em semblaria bé, però no pot dir que han ampliat cap procediment, el contrari, en tot cas l'han limitat. Ho dic perquè per ventura als seus socis no els agraden tant aquestes idees amb les quals jo sí que puc estar d'acord.

Em diu que la disciplina urbanística només funciona pels consells, jo sincerament, Sr. Conseller,... no, no, vostè m'ha dit que si això ha funcionat és pels consells, per l'Agència de Disciplina, que és vera que..., jo he estat el primer en la meua intervenció que he dit que fan una bona feina, jo no he dit..., però no només hi ha l'Agència de Disciplina, i no només hi ha els consells, si hi ha moltes més demolicions avui en dia en gran part és perquè la llei del 2014 va donar procediments i solucions i eines perquè això fos així, i les va donar a tothom, als consells i als ajuntaments, i moltes demolicions es fan per la disciplina que exerceixen els ajuntaments, perquè vostè ha fet de menys els ajuntaments en la seva intervenció. Que, per cert, molt de consens, però quan va sortir el projecte de llei d'urbanisme vostès varen parlar un quart d'hora abans que sortís el projecte de llei amb la FELIB, això es el seu concepte de consens.

El consens és amb els nostres tècnics, amb els que nosaltres ens hem posat per fer la llei, però amb la resta dels mortals el consens no existeix. Podríem parlar... jo podria parlar segregacions en sòl rústic, vostès estan fent un règim més permissiu en segregacions en sòl rústic perquè on la llei del 1997 deia que s'havien de complir dos conceptes, unitat urbanística i unitat mínima de conreu, vostès diuen que se n'ha de complir un dels dos perquè han canviat la "i" per la "o".

Per tant, en moltes coses vostès estan reculant i més enllà del seu gran discurs i de les grans paraules i de les grans intencions, que jo les grans intencions crec que les tenen, hi ha moltes coses a la seva regulació que no funcionaran i que provocaran un fracàs i sobretot vostès haurien d'haver modificat la LOUS i no fer una nova llei i no provocar que cada legislatura, cada govern de diferent color polític faci una nova llei perquè no hi haurà recorregut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, li he de reconèixer que la seva intervenció, francament, m'ha sorprès. Jo esperava que vostè reflexionàs en detall respecte de les qüestions que les dues esmenes a la totalitat li estàvem plantejant i en canvi ha dedicat més de la meitat de la seva intervenció a fer-nos un discurs grandiloqüent introductori a una defensa a ultrança de la llei que avui es presenta.

Ens ha parlat de model de ciutat, sostenibilitat, fins i tot ens ha parlat prou d'habitatge, hi ha hagut un moment en què sabíem molt bé exactament en quin debat estàvem, si a la llei d'habitatge o a la llei d'urbanisme, ens ha parlat de paisatge, però no ens ha parlat de quin és el contingut bàsic d'aquesta llei que avui ens ocupa i que com el Sr. Melià acaba de dir és una llei essencialment tècnica i de procediment.

Ens ha dit i ens ha criticat que aquesta llei introdueix per primera vegada les línies bàsiques dels tres tipus de sòl i ens ha criticat que la LOUS no ho fes. A mi em sembla molt bé això, però ho facin bé. Si vostès volen regular el rústic en aquesta llei, regulin tot el rústic, però no fragmentin la regulació del rústic. Això és el que li he dit i vostè ni tan sols s'ha molestat a contestar.

Vostè insisteix en la idea que aquesta llei facilitarà les coses, agilitarà i acabarà amb un problema endèmic d'aquestes illes que després de tots els anys que duim fent urbanisme no hem estat capaços d'agilitar. A data d'avui encara hi ha municipis que no tenen planejament, encara hi ha molts de municipis -encara hi ha molts de municipis- que no estan ni tan sols adaptats als instruments territorials superiors i no ho han fet amb un model que està amplament instaurant, interioritzat.

Sens dubte duplicar -duplicar- procediments, posar més procediments, més tràmits, més informes no facilitarà aquesta tasca, Sr. Conseller, la dificultarà.

Aquest model que han copiat dels valencians, que no es fa a cap altra banda, no funciona, no tindrà aquests resultats per molt que vostès ho repeteixin i es pensin que això és així.

No entenem la defensa que vostè ha fet respecte de la intervenció dels consells insulars en determinades matèries menyspreant de la manera com ho ha fet els municipis.

Tampoc no entenem que vostè digui que es dona solució a problemes que estan enquistats quan precisament jo en la meua primera intervenció n'hi he citat un parell que són allà, que la LOUS va intentar esmenar; tal vegada ho hagués pogut fer d'una altra manera, amb un altre plantejament, però almanco va intentar donar solucions a problemes reals que estaven allà enquistats. Vostès tornen enrere, posen una altra vegada els ulls en contra d'aquests temes i es mantindran allà.

I el que també em sorprèn és que moltes de les qüestions que vostè ha plantejat aquí com a noves en defensa del projecte que avui presenten, ja estan incorporades a la LOUS. No sé si s'ha adonat, Sr. Conseller, que més del 55% dels articles que conformen la Llei d'urbanisme són articles de la LOUS que no han estat modificats, tan dolenta no deu ser la LOUS.

La resta d'articles, jo li diré què han fet, la resta d'articles són articles de la LOUS que han modificat, i en alguns casos li he de reconèixer que per a bé, efectivament la LOUS era millorable, a la pràctica l'aplicació de la LOUS ha demostrat que hi havia aspectes que valia la pena modificar i rectificar, res a dir, però n'hi ha d'altres que vostès els han modificat per empitjorar, per embolicar i per introduir confusió en una matèria que necessita claredat i estabilitat. I després hi ha tota

una sèrie d'articles que són absolutament nous, que l'únic que fan és trasbalsar un model que estava perfectament instaurant.

I després, el que vostè ha fet, Sr. Conseller, és dir mentides també, dir mentides i generar titulars que no són certs, com ara aquest que no es generaran mai més indemnitzacions per les desclassificacions, perquè la regulació a què vostè es referia no té res a veure amb aquelles altres situacions que vostès mateixos varen generar al 2008 quan varen desclassificar sòls urbans i que ens ha dut a aquesta comunitat a haver d'assolir indemnitzacions multimilionàries, que la LOUS va intentar -intentar- reconduir, va intentar resoldre amb una disposició addicional sisena, que vostès varen suspendre de pressa i correnos el 2016, amb el decret llei que varen fer, i que ens ha dut a tenir, ara per ara, tres sentències que condemnen aquesta comunitat a pagar més de 35 milions d'euros en principal als quals hem d'afegir els interessos des de l'any 2009.

Nosaltres vàrem intentar donar una solució a aquest problema a la LOUS. Vostès, com sempre, l'únic que fan és derogar, derogar i tornar posar el problema damunt la taula, havent d'assumir indemnitzacions milionàries, però no diguin mentides perquè aquesta situació a la qual vostè s'ha referit que no es generaran indemnitzacions per desclassificacions res no té a veure amb aquesta realitat.

I sí, deroguen tot el que es va fer en la legislatura passada, tota la normativa urbanística continguda a la Llei agrària i tampoc no hi donen una solució, tampoc no donen una regulació alternativa.

I no em parli, finalment i ràpidament, de consens, Sr. Conseller. No ha llegit les al·legacions que li han fet durant la tramitació d'aquest projecte de llei? No ha llegit les al·legacions que han fet tècnics qualificats, competents i amb llarga experiència en matèria d'urbanisme en aquestes illes? Perquè són demolidores, i quantes n'han tengut en compte?, quantes se n'han reflectit al text final?, molt poques, Sr. Conseller. Per tant, no em parli de consens.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Té la paraula el Sr. Conseller per tancar.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Hi ha una qüestió de fons que ni tan sols han plantejat i crec que és molt important i a més a més quan a la primera reflexió, la primera intervenció la portaveu del Partit Popular feia aquesta referència que al final derogaven tot això perquè era una llei del PP i que només per ser la llei del PP ja era argument suficient com per derogar les coses i que per açò havíem derogat la Llei turística, i ara ho fèiem amb la LOUS i que aquí devora hi havia un plantejament que en canvi... en canvi el que fèiem ara nosaltres anava en

contra de la ... o a favor de la falta d'estructura del cos jurídic i ha fet tota aquesta reflexió.

La legislatura passada va succeir un fet que en matèria urbanística encara no havíem vist mai, no ho havíem vist mai, i és el fet que la planificació territorial, l'ordenació territorial té un component transversal que fa que sigui des d'aquesta visió des d'on es decideixin quines activitats i on s'han de posar aquestes activitats damunt del territori. Açò... vostè és una experta, se suposa que ha de tenir coneixement d'aquestes coses, sap que a qualsevol banda la legislació urbanística va en aquest sentit, hi ha una visió de conjunt que fa la planificació territorial. Vostès van rompre aquest principi, i van decidir que bastava tenir una visió parcial per, des d'allà, ordenar qualsevol activitat, i ho van fer així, i van decidir, per exemple, que com que allò turístic és el més important del món, la Llei general turística podrà passar per damunt qualsevol altra i decidir que si ve un arquitecte de reconegut prestigi i vol fer un hotel en sòl rústic el pot fer, independentment del que digui qualsevol altra llei, i van decidir agafar aquest camí.

Va venir després el Sr. Company i va dir "jo faré una llei agrària", i com que allò agrari és el més important del món puc decidir què?, legalitzar totes les coses que estiguin mal fetes independentment del que digui la planificació territorial, i rompem un principi, rompem el principi fonamental del que representa la visió de conjunt i malmetem el sòl rústic, i malmetem el nostre territori, perquè sense visió de conjunt l'únic que feim és afavorir interessos particulars. I açò és el que van fer vostès amb la Llei agrària, amb la LOUS en bona part, i també amb la Llei general turística. I el que hem fet ara amb la derogació de la Llei general turística, el que hem fet ara amb les actuacions en matèria agrària, i el que hem fet ara des de la Llei d'urbanisme és precisament tornar a posar les coses on tocava, que era, des de la planificació territorial, decidir on s'han d'implantar les activitats humanes, de quina manera, quantes i on, i açò és el que hem fet nosaltres, precisament.

I no ens hem quedat només aquí, perquè vostès ens diuen "tenim un model que fins ara existeix, que està implantat i que a més a més resulta que -ho reconeixen tots- no funciona", no funciona des del punt de vista de l'agilitat administrativa. Els planejaments tarden, és cert, vuit, deu, dotze, catorze anys. És cert, el que tenim fins ara no funciona, i jo els he de demanar quina proposta han fet vostès; l'única que he sentit ha estat que continuem com estàvem fins ara, i per tant ens seguim resignant al fet que els planejaments hagin d'estar catorze anys. És la seva proposta. Nosaltres els en feim una altra i els deim que en lloc que resulti que una modificació puntual d'un pla general hagi d'estar el mateix temps que necessita una revisió sencera de pla general, pràcticament, fem una cosa, que aquestes les puguin aprovar directament, les puguin aprovar directament els ajuntaments, i que mentrestant les estructurals facin aquestes passes, però amb una diferència, Sr. Melià, amb una diferència, i és que amb l'aprovació inicial els consells insulars hagin d'emetre informe que sigui... Home, clar que sí, clar que sí...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Melià, per favor...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

...emetre informe que faci que els ajuntaments sàpiguen, a l'aprovació provisional tots els entrebancs que els posaran els consells quan arribin aquí. El que feim és que ens volem avançar als problemes, i crec que és raonable, açò, Sr. Melià, i crec que és raonable.

És més, amb la feina que hem fet amb els diferents tècnics la gent reconeix... No, açò no ho feim, Sr. Melià, no ens vengui a dir que feim açò perquè no ho feim, perquè no funcionam d'aquesta manera, en aquesta comunitat autònoma, i vostè ho sap perfectament. Per tant regulam... regulam d'una manera diferent, que persegueix la facilitat administrativa, i és cert, i ja els dic, si en tenen una altra, si en tenen una altra, escolta, a debatre-la, faltaria més; l'hem demanada fins ara, però tampoc no l'hem rebuda.

Respecte de la part de disciplina -vaig acabant que tampoc no em vull...- respecte de la part de la disciplina urbanística, jo vull que m'entengui quan deia que els consells insulars, com que s'han cregut açò en aquests darrers anys, açò de la disciplina està funcionant gràcies al seu compromís. Em referia a açò. I si no li ho diré d'una altra manera: quan els consells insulars han estat en mans del Partit Popular, en matèria de disciplina urbanística en el sòl rústic, (...), quantes demolicions han vist?, cap, cap. Per tant, sí, els consells insulars, els consellers o les conselleres que s'han cregut açò han fet feina, han feina, i gràcies a açò, gràcies a aquest compromís avui podem dir que estam millor que estàvem abans, però hem de continuar fent passes, i aquesta llei crec que aclareix termes i ajuda els consells insulars, els consorcis de disciplina precisament a poder actuar i poder abordar encara si volen vostès amb més claredat.

I sí, que el sòl rústic protegit sigui responsabilitat, la disciplina urbanística, sigui responsabilitat dels consorcis o dels consells insulars, per als ajuntaments petits, si som honests, hem fet una passa cap endavant en la lluita contra la indisciplina urbanística, hem fet una passa cap endavant que és bona, que és bona, i que per tant en aquest sentit jo els deman que donin suport a plantejaments que són passes importants que van en el sentit de fer possible la lluita contra la indisciplina urbanística.

I acab ja amb una darrera reflexió: metodologia per a la confecció d'aquesta llei; com ho vam fer? És cert, vam partir de la LOUS, ens vam mirar tota aquella part de l'articulat que no havia tingut esmenes, en què hi havia hagut una certa unanimitat, i ens van posar a fer feina sobre tot el que ja hi havia un cert consens; vam crear vuit mesos temàtiques, vuit mesos temàtiques; van venir 60 professionals, una vintena -em corregiran si ho dic malament- una vintena d'ells procedents de la FELIB, d'ajuntaments, precisament perquè toquen cada dia el planejament i eren els que ens podien dir on açò anava bé o on açò no anava malament i quines propostes de millora hi podia haver, i ens vam passar vuit mesos discutint -jo no hi era, el director general amb els tècnics- fent tota aquesta feina, per detectar el que podien suposar eines que ens ajudessin a solucionar tota aquesta part d'aquí devora.

Hem fet el procés, hem acabat. Tenim ara 200 articles; d'aquests 200 articles n'hi ha més d'un 50% en què no hi ha hagut cap grup parlamentari que hagi presentat cap esmena, més de la meitat, no està malament; a la LOUS, quan es va aprovar, n'hi havia només un 17%, només hi havia un 17%; per tant hem fet passes cap endavant, tenim més del 50%. De les esmenes que han presentat, la voluntat, en la mesura d'allò possible, en la mesura d'allò possible, serà cercar acords per fer possible que aquest ventall encara sigui més ample. Ho volem fer així i aquest és el nostre compromís, i per açò acab demanant-los una cosa, i és que retirin l'esmena a la totalitat. Tenim les esmenes presentades, moltes d'elles són factibles, partim ja amb un 50% d'acord; per tant acabem de fer les passes en la mesura d'allò possible. Aquest és el plantejament que feim nosaltres com a govern, estam convençuts que aquesta llei, quan ens hi vam posar, i arran de totes aquestes taules de treball amb els tècnics ens van sortir moltes més coses de les que ens pensàvem, tantes que ens van obligar a acabar de fer un redactat final, perquè no era aquesta la idea inicial, però les propostes tècniques dels ajuntaments, dels tècnics, dels col·legis professionals, dels constructors, dels promotors, sortien en aquest sentit, amb la idea de retocar coses, i per tant demanava un nou treball. Segurament ho hem fet de manera diferent de com ho van fer la passada, però hi ha hagut aquesta voluntat, i els deman per tant açò, que la retirin i que tinguem la capacitat en ponència de poder arribar a acords.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Intervencions en torn a favor de les esmenes?

Intervencions en torn en contra? Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Intentarem agradar al Sr. Font.

Parlem avui d'urbanisme. Crec que el Sr. Conseller ja ha ofert les explicacions tècniques i procedimentals que evidentment, havent pactat amb ell també moltes de les..., la redacció de les esmenes, evidentment les compartim àmpliament. Aquesta és una llei molt tècnica, evidentment. Jo parlaré de la qüestió més política; ja durant la tramitació de la llei tendrem temps a la ponència de debatre concretament detalls de la llei. Però ara parlem d'urbanisme, i he realitzat una petita enquesta ciutadana..., per demanar, bé, amb què relacionava la gent urbanisme, i el que ha sortit ha estat una família de paraules vinculades a la corrupció, a polítics comprats, a regidors d'urbanisme, a la construcció desmesurada, a constructors amb sobres, a prostíbuls, a incendis, a màfies internacionals i a destrucció del nostre territori i principalment del nostre litoral.

(Se sent una veu de fons, remor de veus i algunes rialles)

I quan vam començar a treballar aquesta llei, el primer que vam pensar i que em va venir a la memòria va ser una novel·la del nostre Rafael Chirbes, valencià, *Crematori*, de la qual després es va fer una sèrie excel·lent, que recoman a tothom que hi dediqui unes hores per entendre la millor descripció de l'urbanisme del nostre país en els darrers anys. La novel·la inclou tota aquesta enumeració de perversitats que he dit abans, *El Cultural* parlava d'una novel·la excel·lent, la millor de Chirbes, una de les millors de la literatura espanyola en el que va de segle. La novel·la és del 2007, on eren vostès en el 2007? Treballaven a una promotora immobiliària, es van comprar un pis, un Audi, eren a una regidoria, a una conselleria, la d'urbanisme, la de territori?

El Sr. Font, ara que ha marxat, a quin partit era vostè en aquella època, Sr. Font, encara se'n recorda?

Els diputats i diputades del Grups Partit Popular i El Pi són justament els dos que han presentat esmenes a la totalitat, volen tornar a aquella època? Qui redactava les seves lleis en matèria urbanística? A ningú no se li va ocórrer legislar per evitar compatibilitat entre ser promotor urbanístic i regidor d'urbanisme a un ajuntament? Qui redactava aquestes lleis i els seus reglaments?

Crec que hem anat confirmant sospites, els advocats de les concessionàries d'autopistes redactaven les lleis d'infraestructures; els advocats de les elèctriques, evidentment, tot aquell que feia referència als seus interessos; els advocats de les telefòniques, evidentment, les qüestions de telefonia, i els advocats de les grans constructores d'obra pública, doncs les lleis d'urbanisme. I és clar, tot molt legal.

A una de les preguntes de control del Govern del dia d'avui, parlaven vostès de respectar la llei, on eren vostès durant les irregularitats urbanístiques en el cas Andratx, Can Domenge, Son Oms? Són exemples vinculats a la corrupció urbanística que tenen noms propis de partits polítics, Partit Popular i Unió Mallorquina, i és curiós que siguin vostès els hereus d'aquells mateixos partits els protagonistes d'aquesta dècada daurada de la corrupció els que presentin avui les esmenes a la totalitat d'una llei d'urbanisme d'un govern progressista.

Recordem que la trama d'Unió Mallorquina exigia comissions del 10% als promotors per a concessions de terreny públic i a dia d'avui Balears, amb un total de 18, és la comunitat autònoma que presenta un major nombre de procediments per delictes de corrupció, la segueix la comunitat valenciana del mestre Chirbes, amb 15. A nivell nacional, el 76% de les 104 sentències dictades el 2016 per delictes de corrupció van ser condemnatòries, segons el repositori de dades de procediments per corrupció del Consell General del Poder Judicial. Entendran l'alarma social i la nostra alarma en enfrontar-nos a una llei d'urbanisme.

En els últims 12 mesos es va dictar l'acte de judici oral contra 659 persones que van ser o seran portades a judici per delictes com suborn, prevaricació urbanística, és a dir, delictes contra l'ordenació del territori, urbanisme, medi ambient i patrimoni històric; prevaricació administrativa, tràfic d'influències i malbaratament, ja no parlem de fa deu anys, parlem de l'any passat. Destaquem que això no passa per tot, hi

ha comunitats on no hi ha aquest problema, Cantàbria i Navarra no tenen cap persona encausada per aquest tipus de delictes, és a dir, la corrupció no passa per tot.

Entendran les nostres alarmes a l'hora d'afrontar aquesta llei i entendran també la nostra perspectiva, que aquesta llei continuï pel camí iniciat amb el Decret Llei de mesures urgents en matèria urbanística, que ja va deixar sense efecte els aspectes més urbanitzadors de les lleis del sòl, turística i agrària, aprovades la legislatura anterior.

Què pretenem? Doncs no volem més amnisties a infractors, no volem més pressió sobre el territori i no permetrem la possibilitat de crear una nova bombolla immobiliària que ens conduiria a reviure una nova època de crisi i corrupció. Entenem que aquesta llei és bona, en general, millora la LOUS de Company, que tenia grans llacunes, massa forats per on podia treure el cap l'urbanisme insostenible, un port de descàrrega massiva d'actuacions especulatives i *pelotazos*.

Entenem que és un bon avanç, innovador en el seu plantejament de la disciplina urbanística. Per destacar alguna qüestió, esmentaré la no caducitat de la restitució del mitjà natural en sòl rústic general, la llei en vigor ho preveu solament per al sòl rústic protegit. Però una il·legalitat que altera el territori no té per què prescriure, prescriuran multes i d'altres, però sempre quedarà pendent restituir el territori a l'estat previ. Aquesta regularització d'allò il·legal a canvi d'una prestació econòmica, com marcava la llei en vigor, que, a més, no resultava massa elevada, entre el 15 i el 25% del valor de l'edificació, casa difícilment amb el sistema de defensa de la legalitat urbanística i, a més, transmet un missatge proper al que amb doblers i digui el que digui la llei res no està prohibit.

I avui el Partit Popular i El Pi pretenen mantenir, perquè no hi ha cap proposta alternativa, pretenen mantenir aquesta lògica que en matèria urbanística res no quedi prohibit.

Quins han estat els únics que han protestat per aquesta llei? Els hotelers, una vegada més, queixant-se de la promoció de l'execució substitutòria, o determinats promotors que entenen que, com vostès han dit i seguint el seu argumentari, que l'activitat del planejament urbanístic és un horror, és complicadíssima, etc., s'han de fer molts estudis diversos, la complexitat dels instruments compliquen terriblement l'elaboració i l'aprovació dels planejaments, a més dels costos que això comporta.

El conseller Pons ens ha fet un diagnòstic de situació que compartim en part, ha parlat d'un èxit del model, si bé després ha establert les diferents dicotomies del que ha suposat aquest model. No compartim evidentment que hagi estat un model d'èxit, ni equilibrat; no coincidim amb la perspectiva des de la qual afrontam la realitat actual, però sí que esperam que en aquesta llei el nostre horitzó, el punt final al qual desitjam que arribi aquesta societat més equilibrada i més protectora, doncs sí que sigui coincident.

Volem també incidir, i així hem presentat una esmena, en els falsos urbans que han d'aclarir d'una vegada per sempre com han de quedar i entenem que no ha de dependre de cada ajuntament que sigui així. Els falsos urbans més flagrants han

de passar a ser rústics i computar com a creixement, si és que hi ha creixement en aquest municipi.

I una darrera qüestió essencial per a nosaltres és l'exoneració de paràmetres urbanístics per modernitzar hotels. No hi estam en contra, Sr. Conseller, no hi estam en contra, és important mantenir l'activitat econòmica que generi ocupació durant la nostra temporada baixa turística, però el que no volem que sigui és una legalització de tot l'existent, sense més; no seria tolerable que per posar un ascensor o unes plaques solars aquests establiments es puguin legalitzar, les millores han de ser una mica més intenses, per impedir que sempre guanyin els mateixos, els que tants pics es van botar la llei en el seu moment.

I acabaré amb una frase de Chirbes, que feia referència a "aquestes persones que van decidir en el seu moment canviar les ombres dels tarongers per les ombres dels gratacels".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Bé, supòs que no és cap sorpresa que des de MÉS per Mallorca donarem suport a la tramitació del projecte de llei i, per tant, votarem en contra de les esmenes a la totalitat.

Un dels temes que s'ha comentat, l'oportunitat de fer o no una llei nova o modificar la vigent és un tema quasi més de debat de tècnica jurídica que no de contingut polític, en aquest cas creiem que el nombre de modificacions introduïdes creiem que justifica i recomanava aquest sistema que no una llei que modificàs la majoria d'articles d'una llei vigent.

MÉS per Mallorca valoram positivament el projecte de llei presentat pel govern, creiem que té mesures positives per a un urbanisme més sostenible i més social. El Sr. Melià ens deia que era una llei eminentment tècnica, és vera, i la Sra. Perelló ens deia que tenia ideologia; doncs, evidentment, les dues coses, és una llei eminentment tècnica i és una llei que també conté ideologia, evidentment la dels grups que governen.

I també creiem que és necessari, evidentment conté la derogació d'aquelles previsions més desenvolupistes de les Lleis del sòl i agrària, suspeses pel Decret Llei del 2016 i que era un compromís també d'aquests grups derogar.

Entre les mesures que valoram positivament hi ha els canvis en matèria de responsabilitat davant la disciplina urbanística o el fet que el sòl rústic protegit depengui dels consells insulars. És cert que la Llei del sòl va introduir unes mesures que ajudaven la disciplina i que es mantenen evidentment amb aquesta llei, però també s'ha de reconèixer, en el cas de Mallorca, la feina important i imprescindible que fa l'Agència

de Disciplina Urbanística o l'Agència de Defensa de la Legalitat Territorial, que crec que se li va canviar el nom, crec que fa una feina important i també ha participat en la redacció d'aquesta llei. Per tant, entenem que els canvis, tot i que es puguin discutir matisacions en el tràmit parlamentari, crec que els canvis que s'introdueixen en matèria de disciplina són bons.

D'altra banda, des d'un aspecte més social, s'amplien els supòsits de reserva d'habitatges de protecció pública, es generalitza la reserva del 30%, que en alguns casos només era del 10, a la llei actual.

Un dels objectius que creiem que ha de ser d'aquesta llei i que ja ho és, és aprofundir en llevar cert estigma que hi ha respecte dels habitatges de protecció pública, dins el marc de les polítiques que creiem que hem d'anar impulsant en matèria d'habitatge i en què hem anat fent passes, la llei d'urbanisme torna ser una aposta clara en aquest sentit.

El projecte de llei també preveu més garanties contra l'especulació amb les actuacions urbanístiques, condicions més estrictes per als convenis urbanístics i més controls sobre les plusvàlues, amb l'objectiu d'evitar els beneficis desproporcionats.

D'altra banda, s'ha fet molt d'esment als canvis que es preveuen amb la tramitació dels plans generals, evidentment la separació en dos plans, un pla general i l'ordenació detallada, que no és duplicar, evidentment no és duplicar perquè no tenen el mateix contingut, el contingut se separa en dos documents, per tant no té sentit parlar de doble feina. És possible que funcioni i és possible que no, és vera, és un canvi nou, no sabem com anirà, el que està clar és que el que hi ha ara mateix no funciona. I compartesc el que ha dit el conseller, vull dir, aquí tothom es queixa que no funciona, en el cas de Mallorca han passat dotze anys des de l'aprovació del Pla territorial, dotze anys, línies i línies de subvenció del consell insular perquè els municipis s'adaptassin, tramitacions llarguïssimes, i a dia d'avui, si no m'he descomptat, hi ha set municipis adaptats al Pla territorial de Mallorca, 7 de 53, qualche cosa evidentment no funciona. Hi ha grups que diuen que si serà pitjor, jo crec que pitjor no pot ser, el 87% dels municipis sense adaptar al Pla territorial pitjor no pot ser.

I un canvi significatiu en l'ordre de la tramitació en el moment que es realitza l'informe, això almanco pensam que reconeixien que és un avanç important. Per als que tenen experiència en la tramitació de modificacions puntuals o de planejaments, aquest canvi de l'ordre de l'informe preceptiu dels consells insulars, determinant això, sí que em sorprèn, Sr. Melià, pensava que tenia més experiència en aquest tema, sé que la té, però em sorprèn que no reconegui que és un fet essencial.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Servirà, evidentment que servirà. La resta, la separació, ho haurem de comprovar amb el temps, aquest fet, el canvi en l'ordre de la tramitació segur que servirà.

Durant el període d'esmenes per part del nostre grup n'hem presentades, la gran majoria pactades en conjunt, unes 29

esmenes, compartides amb el Partit Socialista i Podem, que tenen com a objectiu essencial donar major claredat a algunes parts del text o aprofundir en alguns aspectes; per exemple, donar una major claredat i reordenar l'apartat de conservació d'edificacions, introduir un article específic, separat per les ordres d'execució, que són temes més, com deia, de claredat. I d'altres aprofundir en alguns aspectes com ara alguna de les excepcions en què es mantenia la reserva d'habitatges de protecció pública i aprofundir, per tant, en aquest aspecte més social de la llei, i contribuir a la normalització, com deia abans, d'aquest tipus d'habitatge.

Sí que trobam necessari, i per això també hem presentat una esmena en aquest sentit, en aquest cas, en solitari, que la llei faci una passa més en qüestió de sostenibilitat, es tracta, un poc, de recuperar la filosofia de la disposició addicional dotzena de les Directrius d'Ordenació Territorial que, a l'any 99 i amb les circumstàncies evidentment que hi va haver en aquell moment, d'enfrontament entre el consell insular i el...

(Remor de veus)

... -ja, fa bellumes-, sí, ara recordava aquell episodi d'espionatge des d'aquesta tribuna del president Matas al consell insular, arran de les Directrius d'Ordenació Territorial, que ara esmentava; la qüestió, però, és que amb aquella disposició addicional dotzena es desclassificava, amb tota una sèrie d'excepcions, però es desclassificaven urbanitzables no desenvolupats, dins els terminis establerts, d'ús residencial turístic o mixt. Ara, devuit anys després, i molts d'ajuntaments, la gran majoria d'ajuntaments sense adaptar a les DOT, a Mallorca concretament continuen existint moltes taques d'urbanitzables dels anys vuitanta i noranta que no s'han desenvolupat i que poden hipotecar la sostenibilitat futura. Per posar un exemple, segurament el més exagerat, a Lluçmajor, un polígon industrial, la delimitació de l'urbà són 600.000 metres quadrats, urbans dels quals a dia d'avui estan ocupats la meitat i envoltant aquest sòl urbà, 2 milions de metres quadrats, unes 270 quarterades, de sòl urbanitzable no programat, delimitat en els anys vuitanta, un autèntic disbarat a dia d'avui, però que va passar el filtre de les DOT perquè no era d'ús residencial o turístic.

Creiem que cal una reflexió en aquest sentit i que els plans territorials i els planejaments municipals puguin fer un planejament de sòl realment necessari, sense aquestes hipoteques i des d'aquesta llei podem donar una empenta. Mantenir a dia d'avui aquests urbanitzables congelats, milions de metres quadrats, delimitats en els anys vuitanta i noranta, amb el perill que en el futur es puguin desenvolupar, va contra la sostenibilitat i la contenció que creiem que hem de perseguir.

En definitiva, i no m'allargaré més, per acabar nosaltres donarem suport a la tramitació d'aquesta llei, és una llei necessària, més sostenible, més social i volem que surti del tràmit parlamentari encara més sostenible i més social.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Hola a tothom, una altra vegada. Bé, jo la veritat, no em vull allargar gaire explicant què ens agrada d'aquesta llei perquè pens que entre la intervenció del conseller i la intervenció del Sr. Reus, doncs, d'alguna manera ja han assenyalat quins són aquests punts, aquests punts. I parlant de punts, i anem al moll de l'os, l'urbanisme és un punt negre, és un punt negre, ens distingeix com a comunitat autònoma, ens distingeix per dolent com a comunitat autònoma. Per tant, tots els esforços que fem per mirar de redreçar i per mirar d'extirpar aquest punt negre per a nosaltres són benvinguts.

Jo resumiria el que a nosaltres més ens interessa o més ens motiva d'aquesta llei, és que no podem acceptar l'urbanisme de fet. Vostès, els dos esmenants a la totalitat, ho han dit de diverses maneres, miren cap a una altra banda, ignoren la realitat, no donen solucions, etc., i pot ser sí que no donem solucions a segons quines situacions indesitjables des del punt de vista urbanístic, i ho fem amb plena consciència perquè volem donar un missatge o nosaltres entenem que aquesta llei vol donar un missatge molt clar de tolerància zero a aquest urbanisme de fet, amb el fet que al final aconseguiràs legalitzar i aconseguiràs sortir-te amb la teva, i cal donar un missatge. Per tant, bé, vostès diuen que no donam solucions i pot ser el que feim precisament és donar aquest missatge que per a segons quines actuacions realment no hi ha solució o no hi ha viabilitat possible.

Crec que l'element principal, ja s'ha comentat molt aquí, és el de l'agilitat dels plans generals. Jo estic totalment d'acord amb què els ha dit el conseller en la seva segona intervenció, bé, diguin quina solució tenen vostès? Perquè, clar, Sr. Melià, que vostè digui, escolti!, ara ja teníem experiència a fer tota... a fer aquests plans generals, si en lloc de dotze anys tal vegada hem aconseguit reduir-ho a vuit anys, però que vostè estarà d'acord amb mi que l'actual procediment d'aprovació dels plans generals és des del punt de vista del temps necessari totalment oneros i totalment ineficaç. Aleshores, vostès critiquen aquesta mesura que ara es proposa i diuen que serà ineficaç, que serà ineficient, doncs, a mi m'agradaria que vostès possessin sobre la taula una solució. Jo crec que la solució que proposa el Govern i pel que jo m'he informat va en la línia de les solucions que s'implanten a altres llocs que pateixen el mateix problema, hi ha moltíssims municipis que els costa Déu i ajuda adaptar els seus plans generals a les noves directrius i als nous plans territorials. Per tant, cal trobar una solució i el Govern ha tengut la valentia de plantejar-nos una solució i a falta de solució millor nosaltres donarem suport a una alternativa al que tenim ara, perquè el que tenim ara no ens agrada.

Els he dit que no els cansaria molt en quins són els elements que ens agraden, he volgut assenyalar aquest perquè em sembla que pot ser és el més simbòlic i anirà, per tant, directament a

replicar els arguments que vostès han presentat en les seves intervencions.

Sobre que és una llei recent respecte de la de 2014 i que hagués estat millor una modificació parcial. Amb això estic totalment d'acord amb el Sr. Reus que aquest és un debat de tècnica legislativa, el preàmbul de la llei ho explica, hi ha uns criteris de tècnica legislativa a partir d'una modificació d'un determinat percentatge d'articles de la llei es considera millor fer una llei nova i, bé, a mi em sembla una objecció menor. Vostè mateix ha dit, si això ja era així, si això ja és així, bé, idò escolti, si ja era així idò perfecte, no canviaran tantes coses, en molts d'aspectes evidentment hi ha una continuïtat, tndrem un embolcall nou, una llei nova amb la seva sistemàtica que, més aviat, crec que ajuda a entendre el fet de disposar d'una llei nova amb la seva sistemàtica, amb la seva coherència i les incoherències que tenguí, doncs, les hem de solucionar en el tràmit parlamentari, doncs, crec que més aviat precisament el que aconseguim és el contrari que és major claredat i major aplicabilitat.

Respecte del tema del sòl rústic que estarà regulat en dues lleis. Jo entenc la seva crítica, també entenc el posicionament del Govern, el posicionament del Govern és: hi ha uns elements generals de línies bàsiques del sòl rústic que han d'estar en una llei comuna d'urbanisme i queda vigent, continua operant la Llei del sòl rústic, que la idea és que és una llei sectorial que conté les especificitats del sòl rústic. Si hi ha alguna cosa que regulam ara que vostè consideri que ha d'anar a la Llei del sòl rústic doncs perfectament via esmena parcial podem modificar la Llei del sòl rústic, si fa falta, és a dir, quedarà fora de la Llei d'urbanisme, però podem estar canviant, si cal modificant la Llei del sòl rústic, perquè hi hagi una harmonia entre el que regula la Llei d'urbanisme, que conté els elements generals bàsics del sòl rústic, i la Llei sectorial del sòl rústic.

Vostè s'ha allargat molt, Sr. Melià, amb el tema de l'ampliació de les edificacions que han quedat en situació d'inadequació quan ha parlat d'aquest tema, tema perfectament solucionable via esmena parcial, no crec que justifiqui presentar una esmena a la totalitat. Respecte dels dos instruments del planejament general, no m'allargaré més, ja ho he dit a la meva introducció.

Respecte de la disciplina vostè ha criticat que el cost de la multa es faci sobre l'ús, no?, jo crec que aquí el que... en lloc de sobre el cost d'edificació material. Jo crec que aquí el Govern el que intenta fer precisament és, perquè a algú no li surti a compte pagar la multa, intentar fixar-la més en relació al valor, més en relació al valor que no pas al preu. Crec que com intent, ja veurem evidentment presenta les seves dificultats tècniques, com a intent nosaltres hi estam d'acord perquè creim que a ningú no li ha de poder sortir a compte fer una il·legalitat urbanística.

Respecte dels comentaris del Partit Popular, també ha fet referència al poc temps que duia en vigor la LOUS, ja ho he replicat. Lloa el text refós la Llei del sòl de l'any 76 i diu concretament que són uns principis ja interioritzats per part dels operadors urbanístics, la qual cosa fa recomanable garantir una certa continuïtat. Home, des de l'any 76 una certa continuïtat crec que l'hem garantida, el que no podem fer és

deixar-nos quedar petrificats amb aquests principis i no poder-los adequar a la realitat del temps i a la realitat de l'espai, que és el nostre.

Respecte de la divisió de la LOUS en el sòl rústic, vostè hi ha fet referència i jo també, per tant, no insistiré.

Contra la divisió del Pla general dels instruments vostè també ha dit que no és eficaç ni és eficient, li diré el mateix que li he dit al Sr. Melià, diguin quina és la seva solució, si a vostè li sembla satisfactòria la situació actual. Crec que hi ha actualment al planejament general, el planejament general ha de fer front a elements d'un nivell de detall molt diferent, i això és un dels elements que dificulta que els plans generals es facin amb rapidesa i crec que estam intentant donar una solució. M'agradaria, doncs bé, si no hi estan d'acord que com a mínim diguin quina solució hi tenen.

Ara li diré una cosa, Sra. Perelló, he estat d'acord amb vostè en una cosa, una cosa que a nosaltres no ens agrada d'aquesta llei, que és massa reglamentista, és veritat, és un tema que es pot resoldre a través de les esmenes parcials també, no em sembla un motiu per presentar una esmena a la totalitat.

Per acabar, vostè ha assenyalat, i m'he sentit molt al·ludit, un aspecte esperpèntic, m'he sentit al·ludit perquè jo hi estic totalment d'acord, deu ser que també som esperpèntic, aquell article que fa referència a la necessitat en les construccions il·legals a sòl rústic que quan es restableixi o quan s'hagin de legalitzar s'hagi de preservar la identitat de l'entorn rural. Jo no hi veig cap element esperpèntic aquí, em sembla totalment esperpèntic, totalment raonable perquè pot ser és que això és un d'aquests elements ideològics que vostè tant critica d'aquesta llei. A mi em fa molta gràcia perquè, clar, sembla que vostès només fan lleis... tot el que fan vostès és tècnic i el que fem la gent d'esquerres és radical. Vostès tenen aquesta divisió i d'aquí no en surten i em sembla que, evidentment, de lleis ideològiques vostès n'han fet moltíssimes, hem tengut aquí discussions, precisament vostès ens critiquen que intentem canviar unes lleis que vostès varen fer i ens diuen que és ideològic, home, clar, és ideològic igual que la seva també era ideològica.

A mi, sincerament, el que em sembla esperpèntic és que estiguem tirant en cara a un govern que les lleis que fa són ideològiques o polítiques, només faltaria.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. El PP i El Pi volen que retornem el projecte de llei al Govern, tot i que sembla que no els acaba d'agradar tampoc la llei de 2014 que ve a substituir; un terç de la llei es manté, i el PP l'esmena, aquest terç, corregeix la feina

del Sr. Company per rebaixar les sancions als infractors, faltaria més. El Sr. Melià troba confusa la llei de 2014, la LOUS, si més no en l'apartat de disciplina; considera que és difícil nedar entre el seu articulat i que el projecte de llei d'urbanisme ho millora; ho ha dit en un destacat fòrum sobre la qüestió.

Les esmenes qüestionen que (...) dins la regulació de sòl rústic però es deixi vigent una part de la Llei 6/1997; només es mantenen alguns paràmetres i aspectes reglamentaris de la llei, més propis d'un PDI. Quan es reglamenti, la llei es podrà derogar. La LOUS també va modificar la Llei de sòl rústic -cometes- en matèria d'intervenció en l'ús del sòl i de disciplina, i a través de la transitòria desena, incorporació a l'ordenació d'edificacions existents en sòl rústic; llei d'amnistia. I l'article 26, que ja s'ha citat aquí, d'edificacions sobre assentaments en el medi rural, que legalitza i converteix en urbans. Tot açò sense entrar a la Llei 2/2012, de mesures urgents, també del Sr. Company, que és tota una tocata i fuga cap a la indisciplina generalitzada en rústic. El PP critica una cosa que el Sr. Company ha fet més que ningú: no m'estranya que no assisteixi al debat, que exerceixi sempre de "portamut".

El Pi troba -cometes- molt més lògic plantejar la modificació parcial de la Llei 2/2014 que la seva substitució total, però el projecte de llei modifica dos terços de la LOUS. En aquests casos la normativa obliga a presentar un text sencer. No és diarrea legislativa, Sr. Melià, sinó imperatiu legal. A El Pi li sobra el nou sistema de planejament, però entenem que és imprescindible; bastaria ell tot sol per justificar la llei. A més, de fer cas a El Pi, tindríem tres lleis vigents: sòl rústic, LOUS, i una tercera de modificació de la LOUS, segons (...) el Sr. Melià -cometes- és la pitjor opció.

La Llei d'urbanisme ajudarà els ajuntaments a fer el planejament urbanístic d'una manera més àgil i eficient, més clara i entenedora, més enllà de l'argot i dels procediments administratius tradicionals on solen nedar tan a gust els anomenats operadors urbanístics, que massa vegades suren gràcies als flotadors dels gabinets urbanístics, jurídics, que solen inflar els maneguts sempre amb la manxa de la confusió normativa. Ajudarà la llei a fer complir la legalitat, a prevenir la indisciplina, a dissuadir l'infractor. La llei vol ajudar els ajuntaments, donar-los eines per fer possible les oportunitats de les persones que actuen des del respecte a la norma, i a perseguir amb més eficàcia i rigor les infraccions, que s'emparen massa vegades en una certa tradició de sensació d'impunitat. Ajudarà la llei a acabar, esperem, amb l'aprofitament d'escaletes prefabricades en els planejaments i procediments, amb l'ús patrocinat del clàssic "feta la llei, feta la trampa", l'abús de confiança (...) els acords, onerosos o no, (...) de la plaça major.

La corrupció i les corrupteles solen acompanyar les societats on se sol donar el valor mercantil, bé perquè és escàs o bé perquè les expectatives de negoci són molt elevades. Sabem del valor del sòl de les nostres illes; tenim debats sobre els preus dels habitatges i dels lloguers, polèmiques sobre lloguers d'estades turístiques i la saturació. On hem de posar les energies renovables?, com he protegir els fràgils territoris immaculats? Hi ha veus interessades a presentar la regulació urbanística com una innocent partida de Monopoly; volen fer

veure que es tracta d'ordenar el territori d'acord amb unes necessitats teòriques, nascudes de càlculs objectius de probabilitats, formulacions estadístiques i dades incontestables, però Déu no juga als daus, i els planificadors urbanístics tampoc. Hem de protegir les aspiracions legítimes a poder treballar -sòl industrial, comercial, d'ús turístic i agrari-, a poder viure avui -sòl urbà-, a poder viure en el futur -sòl urbanitzable-, i a poder conviure -places, carrers, zones verdes, àmbits de relació social on construir i mantenir la identitat que compartim. Darrere la suposada partida de Monopoly hi ha la pervivència de models territorials, de recursos naturals, del paisatge. Els nostres hereus no han de pagar d'impost generacional de successions el preu de la cobdícia d'avui.

No es tracta només de castigar qui ho fa malament, sinó sobretot de protegir qui actua legalment; l'infractor perjudica l'interès general i els interessos particulars legítims i legals. Però no hem d'actuar només contra el ciutadà infractor i les conseqüències de les seves actuacions, hem d'actuar també contra els servidors públics que per acció o per omissió en són còmplices necessaris, des del consentiment o alteració premeditada de procediments, terminis i expedients, fins qui és capaç d'afirmar d'un company de grup que no té llicència però té permís, com ha passat.

El Pi planteja reticències sobre exigències de certes responsabilitats als polítics. Entenc que (...), presenta reticències sobre les exigències de certes responsabilitats als polítics. Entenc que només són divergències d'interpretació del principi jurídic de culpabilitat; així les ha presentades. La llei vol ser rigorosa amb els infractors i per tant també ha de ser-ho amb tots aquells que demostren manca de zel, deixadesa o complicitat de l'administració, negligència greu. És el millor reconeixement que poden fer a tants d'alcaldes i regidors que es regeixen per la defensa de l'interès general. La llei no els assenyala sinó que els protegeix, ajuda a destapar el llençol davall el qual els ciutadans i les ciutadanes acaben pensant que tots són, som, iguals.

El PP acusa el projecte de llei de vulnerar la seguretat jurídica. La notícia seria que no ho fes. La LOUS, la Llei agrària i la Delgado de turisme deuen ser tres catedrals consagrades al culte de la seguretat jurídica; a la carta, és clar: sofisticades activitats complementàries en sòl rústics, com massatges no terapèutics; bovers amb *jacuzzi* per a vaques; hotels en ANEI obra d'un arquitecte de reconegut prestigi, de reconegut prestigi a la seu del PP, és clar; i processos d'amnistia i reconversions d'assentaments en el medi rural, il·legals, amb zones urbanes amb els serveis públics a pagar a escot entre tots els ciutadans que han actuat d'acord amb la llei. *"La amnistia de Bauzá permite legalizar 1.479 proyectos en rústico"*.

L'obsessió del PP contra les lleis territorials del Govern és tan gran que la Sra. Prohens, que sempre està a la que salta, va saltar a la primera: va acusar la futura llei d'inconstitucional; i, posats a saltar, també la va acusar de confiscadora. La Sra. Prohens *cuando salta es que salta de verdad*. Salta amb tanta seguretat jurídica que amb tal de poder acusar el Govern és capaç de fer el salt fins i tot al Sr. Company, acusar-lo de confiscador. *"Prohens rechaza la nueva ley del suelo por inconstitucional y confiscatoria"*. No salti, Sra. Prohens;

l'article confiscador, el 114.2, és còpia gairebé literal de l'article 114.4 de la llei Company, i vostè no l'ha esmentat, aquest article. Ni ha llegit la llei vigent, que va votar, ni el projecte de llei, ni les esmenes que vostè ha firmat. Ha saltat una altra vegada a una piscina sense aigua; deu ser una d'aquestes piscines que el Sr. Company sol dir que són safareigs.

(Remor de veus i algun aplaudiment)

Ara entenc que el Sr. Company estigui tan callat; fins i tot la portaveu adjunta li fa el salt.

(Més remor de veus)

El PP diu..., és portaveu titular, perdoni, però li fa el salt igual, amb més motiu li fa el salt. El PP diu que ho hem donat temps perquè la LOUS -cometes- desplegués els seus efectes i per tant que aquests efectes poguessin haver estat contrastats. Estic convençut que els més de 1.500 propietaris d'edificacions il·legals en sòl rústic legalitzades els ha ben contrastat, aquests efectes; ja ha desplegat prou efectes, la llei, prou efectes especials marca de la casa del Sr. Company, contrastat mestre dels jocs de mans urbanístics. Tenim un magatzem agrícola, hala hop!, un hotel rural; un estable per a cavalls, hala hop!, un camp de polo...

Afirma el PP que el projecte de llei vulnera la -cometes- confiança dels ciutadans en el fet que el contingut no serà modificat de forma arbitrària; allò que pretén, precisament, és acabar amb l'arbitrarietat. El còctel format per la LOUS i els apartats territorials de les lleis agrària i de turisme, interpretades pels tres tenors, Bauzá, Delgado i Company, *tanto monta, monta tanto*, canta molt; és un molotov contra el territori i el paisatge, contra la seguretat jurídica i l'interès general. Si en entrar en la regulació parcial del sòl rústic el projecte de llei genera, segons el PP, una -cometes- indesitjable ruptura del que fins ara era un cos normatiu únic, què deu ser la fragmentació perpetrada pel PP, tres lleis?, una bomba de dispersió?, una bomba raïm, que escampa edificacions i prebendes de manera arbitrària?

El PP i El Pi qüestionen el nou sistema de planejament, que divideix, no multiplica, divideix, l'actual pla en dos instruments. És cert que és un canvi important; com qualsevol canvi genera prevenció. Els tècnics hauran d'aprendre nous hàbits, procediments i rutines, i també els professionals liberals, arquitectes i advocats urbanistes. La incertesa és comprensible, però el nou sistema aportarà eficiència i agilitat a futurs canvis. I més transparència i claredat, què, com, quan i on es pot fer o no una edificació o una dotació urbanística, quins drets i deures ha de complir, què s'ha d'aportar a canvi de comú -doblers, sòl per fer habitatge públic o equipaments, dotacions de serveis o d'infraestructures, espais públics, zones verdes, etc. És a dir, la transacció transparent entre l'interès privat legítim i l'interès general. Claredat. I que ningú no malmeti el bé comú per aconseguir un guany privat il·legítim, o que no s'arruïni, o que no arruïni l'ajuntament. Darrere l'urbanisme hi ha sempre guany o pèrdua; fins ara massa vegades guany privat desmesurat i càrregues públiques excessives. El projecte de llei presta una especial atenció a regular aquesta relació, cosa que tampoc no ha esmentat ningú. Es tracta de trobar l'equilibri

entre el benefici privat raonable, les aportacions econòmiques i materials al bé comú i el cost de mantenim després d'infraestructures i serveis. Tots coneixem urbanitzacions que han generat generosos beneficis privats i enormes maldecaps públics, també esquelets d'urbanitzacions fracassades i carcasses d'edificis a mig fer.

Ens solem capficar amb el sòl rústic i ens oblidam de la ciutat construïda que necessita atenció i gestió, d'açò se n'ocupa la llei de manera preferent i sembla que tothom se n'oblida, i formes de sostenibilitat econòmica i memòries d'habitabilitat i ningú no ho ha esmenat, més de la meitat dels articles, com recordava el conseller, no tenen una sola esmena, és bon començament almanco.

Sempre se'ns oblida que urbanisme és sobretot gestió, per rehabilitar espais públics i edificacions, per aportar sòl, per a habitatges públics i equipaments, infraestructures, per aportar sòl on són i quan fa falta a la iniciativa privada, vet aquí unes grans aportacions de la llei, instruments de gestió, eficients i transparents per als ajuntaments, aporta instruments, no resol, qui resol són els ajuntaments.

Només per açò, Sr. Melià, vostè capeja, ja paga la pena el canvi.

Si, com afirma El Pi, cometes, el gran problema a nivell de planejament de la immensa majoria de municipis és la cronificació dels seus planejaments, què hem de fer? Seguir per via d'hereus amb la cronificació actual a la immensa majoria de municipis? L'Ajuntament de Manacor fa més de 37 anys que mareja la perdiu, hi ha actualitzacions que es troben encallades de fa més de vint anys, la mitjana és de vuit anys, es podran, esperem, amb la nova llei, reduir fins a tres anys. El nou sistema significarà un important esforç inicial per part dels tècnics, els regidors i els alcaldes, és cert, Sr. Melià, i també per als arquitectes i els advocats urbanistes, serà un esforç.

Però superant la redacció inicial dels plans tot serà llavors molt més àgil, més clar i transparent, donem-li una oportunitat al que venim d'un fracàs; el canvi d'ús d'una parcel·la, per fer, posem, una escola, deixarà de ser etern, s'acabaran les anades i vingudes entre ajuntaments i consell. Ja ho hem dit, no duplicam el planejament, es divideix en dos, d'acord amb el que apunta també la legislació estatal, nivell estructural per una banda, la resta de detall per una altra.

Val la pena provar-ho, Sr. Melià, d'altres comunitats han emprès el mateix camí. Estaria bé que, per una vegada, poguéssim ser pioners en alguna positiva en tost de seguir destacant per la destrucció del territori i la incapacitat de fer acomplir les normes. En tot cas, la norma només afecta els ajuntaments que comencin a tramitar de bell nou, qui ja començat i vulgui podrà seguir el procediment tradicional.

Al Sr. Melià li preocupa molt la disciplina urbanística, se'n debat molt ara de disciplina, i si tant es debat és perquè hi ha una indisciplina rampant. Les aportacions del Sr. Melià són constructives, troba que si fem girar els tipus d'infractors al voltant de l'urbanístic només no serem eficaços, entenc que, de vegades, per dificultats de la inspecció açò pot acabar rebaixant les sancions, ho ha explicat, ho haurem de discutir, però ús i

canvi d'ús són molt importants, tant si s'acompleix amb la parcel·la mínima vigent com si no.

I amb la proliferació del lloguer turístic encara ho és més, si hem d'afinar, afinarem en penència, per açò hi és.

També el preocupa l'aplicació del principi de culpabilitat, tindrem temps de cercar vies de convergència, coneixem les seves preocupacions i discrepàncies, les ha expressades en públic d'una manera raonada, com també ha manifestat que el projecte de llei millora el sistema de disciplina vigent *made in Company*, que troba confús. I la distinció entre obra, edificació i ús urbanístic, cometes, pot millorar molt el combat d'aquestes situacions, i açò és una peça clau de la futura llei per acabar amb la indisciplina.

El Sr. Melià sol dir que si hi ha molts missers és perquè hi ha molts criteris, la llei no vol deixar sense feina els advocats, però vol ser tan clara i precisa com sigui possible. Ja sabem qui sol guanyar, endemés dels missers quan hi ha confusió, aquells a qui les esmenes del PP volen afavorir. El PP no es conforma només amb atenuar les sancions del projecte de llei sinó que vol rebaixar fins i tot les que estableix la LOUS. Radiografia de les intencions del PP, mantenir el model *Company* però amb algunes sancions encara més baixes, que l'infractor continuï impune, que puguin ser bravejant al casino del poble o en el consell d'administració i que qui acompleixi la norma continuï essent considerat un beneit, sempre tan amic el PP dels seus amics, ideologia, Sra. Perelló.

El PP acusa la llei de no respectar l'autonomia municipal, si en moltes qüestions no va més enllà és perquè ha de respectar aquesta autonomia, però autonomia no pot ser sinònim d'inacció, perquè ja sabem què hi ha darrera massa vegades, la falta d'adaptació a normatives que obligarien els ajuntaments a ser més restrictius, a abandonar el deixar fer, deixar passar, que tant agrada al PP. Açò sol ser sinònim de destrucció de paisatge i de territori i d'especulació tant en sòl rústic com en urbà, en sòl residencial, però també en sòl industrial i comercial.

La llei no vol perseguir els ajuntaments, sinó que els brinda instruments de gestió per ordenar i planejar en defensa de l'interès general i aporta recursos per prevenir la indisciplina i acabar amb la impunitat per lluitar contra els infractors. Amb la llei d'urbanisme guanyarem en transparència, eficiència i agilitat, avançarem en l'equilibri entre el benefici privat legítim i la gestió pública d'infraestructures i serveis, amb llums i taquígrafs, amb igualtat d'oportunitats.

Des prosperar les esmenes, notariem els efectes especials de les lleis *made in Company* sobre el territori i el paisatge, el camp qui pugui, qui vulgui, en sòl rústic. Hem de donar una oportunitat a l'urbanisme, hem de donar eines als ajuntaments per acabar amb el desgavell al camp i per fer de les ciutats espais de convivència on les oportunitats d'accedir a l'habitatge siguin la primera prioritat, per a la igualtat d'oportunitats, el creixement econòmic equilibrat i l'equitat, en benefici de tots, avui i demà.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Rèpliques dels grups parlamentaris que han intervengut a favor de les esmenes. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, president. Un alt responsable d'un col·legi professional, ja que no es fien de jo i jo dec tenir una visió erràtica del seu projecte, diu en el diari: "*Se nos dijo que se apostaba por la simplificación administrativa y, tras analizarlo, lo que nos hemos encontrado es con mayor administrativización*". Això és el que diuen els col·legis professionals, això ho diu el diari, no m'ho he inventat, li he llegit textualment, Sr. Conseller. A veure si m'explic, perquè es veu que em costa molt fer-me entendre.

El problema de la planificació urbanística no és tramitar una modificació puntual, Sr. Borràs, el problema no rau en canviar un terreny que és comercial i fer-lo escolar, aquest no és el problema de la planificació urbanística; és vera que això pot durar un any i mig i hauria de durar vuit mesos? D'acord, però aquest no és el problema de fons, el problema de fons és Manacor, el problema de fons és tenir municipis que no tenen encara pla o que tenen un pla de 50 anys, això és el problema, això és el problema. Però és que hem de definir bé el problema, perquè vostès em parlen, diuen: tenim un problema, i no troben cap solució; però és que la solució que vostès plantegen és per al canvi d'ús, és a dir, vostès poden millorar on hi ha un problema molt menor, però no afronten el problema major, que és l'adaptació i modernització, en general, d'aquests plans municipals.

Els informes del consell insular, Sr. Reus, tots, vostè ha estat batle, a què vostè enviava els tècnics abans de fer una modificació puntual a parlar amb els tècnics del consell? Això era l'informe, no era un informe formal, però això tots ho fem. Per això li dic, no és cap gran novetat, és una novetat formal, però no és una norma material, tots els tècnics -no, i vostè és batle i ho ha viscut en les seves propis carns el que li explic, no m'estic inventant res-, tots els tècnics anaven al consell insular: sí, sí, ens han dit que ho facem així, que ho facem aixà, que ho facem..., i quan arribava al consell insular: deficiències.

Comissió Balear de Medi Ambient: deficiències; amb tots els colors polítics, en això no personific en ningú. On queden aturats els processos de canvi de planificació, en seu municipal? No, no queden en seu municipal, hi queden quan van a la Comissió Balear de Medi Ambient i quan van a la Comissió Insular d'Urbanisme.

La Llei del 2014 va fer una cosa positiva, que als municipis de més de 10.000 habitants els va donar una via més ràpida, va fer un canvi, aquest canvi quasi no l'hem paït, fa dos anys que el tenim aquest canvi. S'han fet coses, aquest canvi era positiu, de fet, la llei el manté, la qual cosa em sembla molt bé, no ho crític que ho mantengui, però s'han fet coses i s'han posat algunes solucions. El problema és que les solucions passarien per un problema que vostès tenen amb la Llei d'impacte ambiental, perquè vostès, també varen ficar la seva llei

d'impacte ambiental, cosa que ja venia de la normativa anterior, que en determinats canvis de planificació no hi hagués avaluació d'impacte ambiental, estigués exonerada, i vostès tenen problemes amb l'Estat i un recurs d'inconstitucionalitat per aquesta qüestió.

Per tant, és que és molt difícil millorar la situació, però què vol que li digui? Nosaltres, entre empitjorar i quedar-nos com estam, ens estimam més quedar com estam. Vostès diuen: és impossible empitjorar. No, no és impossible, hi ha una llei, que aquesta sí que s'acompleix per tot, tot i que no ha sortit mai en el butlletí oficial, que es diu la llei de Murphy, eh, idò la llei de Murphy diu que el que pot empitjorar acabarà empitjorant, i no passin pena que això de la planificació acabarà empitjorant. Perquè vostès diuen: no, és que dividim el pla general en dos. No, hi haurà dues tramitacions i dos informes i dues sol·licituds d'informe a organismes, etc., això són les tramitacions administratives, per tant, tot es farà molt més etern i no haurem afrontat el problema principal, que és Manacor, que és el problema principal.

Jo, amb les modificacions puntuals, sincerament, em preocupen relativament poc, i és on, tal vegada, amb el seu sistema, es produirà una millora important, però no en el problema principal.

Bé, el Sr. Jarabo..., tanmateix no ens... el Sr. Jarabo no s'ha assabentat que aquí no... -a part que ara ni tan sols ens escolta-, no s'ha assabentat que aquí no veníem a parlar d'urbanisme, veníem a parlar de l'esmena a la totalitat del projecte de llei d'urbanisme, que és un poc diferent, perquè, és clar, aquí ens ha parlat de tot menys del que tractàvem en aquesta ocasió.

Sr. Borràs, la Llei del 2014 és perfecta? No, la Llei del 2014 no és perfecta, i nosaltres no hem dit mai que sigui perfecta, és molt millorable. I vostès fan coses que milloren, nosaltres no hem dit el contrari, ara bé, no importa fer tota una nova llei d'urbanisme per modificar les coses que necessiten una millora important. I no hi ha cap imperatiu legal d'haver-ho de fer com ho han fet vostès, perquè vostè ha donat a entendre que això era un imperatiu legal...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Melià, per favor, vagi acabant.

EL SR. MELIÀ I QUES:

..., no, no ho és.

Per tant, vostè, Sr. Borràs, ha dit moltes coses, en aquest moment jo no crec que hi hagi una indisciplina alarmant, n'hi haguda històricament, però amb voluntat, amb voluntat, li reconec, amb voluntat, i amb bons instruments de la Llei del 2014, aquesta indisciplina minva, i això és positiu.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Sí, jo també seré breu ja en aquest torn, i seguiré un poquet l'ordre d'intervencions.

Sr. Jarabo, el seu discurs ha estat tremendament previsible i terriblement *cansino*, vostè és molt repetitiu ja, estam un poquet cansats, no dedicaré ni un segon més a la seva primera part d'intervenció.

(Remor de veus)

El que sí m'ha quedat molt clar és una reflexió que vostè ha fet respecte d'aquesta llei que avui ens ocupa, ha dit: és una bona llei, en general és una bona llei. Però de la seva intervenció posterior m'ha quedat clar que vostè no s'ha assabentat de què va aquesta llei.

(Remor de veus)

Si s'hagués, efectivament, si se l'hagués llegida, si se l'hagués estudiada només una mica, si hagués mirat totes les al·legacions que s'han fet, tota la documentació que dóna cos a aquest projecte una vegada ja aprovat, segur que no hagués fet la intervenció que ha fet.

Respecte del Sr. Reus, li diré que m'ha sorprès de la seva intervenció que consideri una fita d'aquest projecte que derogui el que varen suspendre els decrets lleis 1 i 2/2016, em sembla increïble que consideri una fita que en aquesta comunitat autònoma haguem mantingut suspès d'aplicació durant gairebé dos anys una part important de la normativa aprovada la legislatura passada en una cosa que jo, com a jurista, no havia vist mai en la meua vida, perquè les coses o tenen vigència o es deroguen, però que se suspèn la seva aplicació mentre jo em pens què faig, és la primera vegada que ho veig.

(Alguns aplaudiments)

I que la solució a aquesta reflexió de gairebé dos anys sigui una simple derogatòria a aquest projecte, i a vostè li sembli una cosa mencionable em sembla francament increïble.

Respecte del tema del planejament, li contestaré a vostè i també a tota la resta de portaveus que han intervingut, vostès estan encantats amb aquesta nova fórmula que sembla que han descobert, i vostès el que sembla és que ignoren com es tramita el planejament a la pràctica; és a dir, tenc la impressió que els que han redactat aquesta llei i els que avui la defensen aquí amb molta vehemència són urbanistes de saló, urbanistes de saló que de la pràctica en coneixen molt poc.

(Alguns aplaudiments)

Vostès haurien de saber que en la tramitació d'un pla, a part de la purament administrativa i de naturalesa urbanística, intervenen altres administracions i moltes, molts tràmits de caràcter sectorial, que són els que a la pràctica realment endarrereixen i són els que generen problemes perquè es pugui aprovar el pla en uns terminis raonables. Però el que vostès fan aquí per intentar donar solució a aquest problema que, efectivament, és real, és empitjorar la tramitació administrativa

pròpiament urbanística, com? Doncs, fent dos plans, sí, duplicant les coses, són dos plans, sí, em diran: amb determinacions diferents; però són dos plans, dos documents a tramitar, que es poden tramitar paral·lelament o no, i que, per tant, des d'aquest punt de vista, no tendrem planejaments en aquells casos que es posin en marxa amb aquest sistema, no ja en 14 anys, en 20 anys no tendrem el planejament. Per tant, de solucionar el problema, gens ni mica, sinó empitjorar-lo.

El que em sembla increïble també, Sr. Borràs, és que em digui que, amb una certa alegria, diu: bé, hem trobat una possible solució, vostès no aporten solucions, i crec que val la pena provar-ho; però és que aquests experiments a la pràctica, en una matèria com la que ens ocupa, pot tenir conseqüències molt negatives a la pràctica, molt negatives, no és com posar en pràctica segons quins tipus de sistemes, que si no ens funcionen, bé, ja anirem a canviar-lo, és que això és una maquinària que quan es posa en marxa..., i ha dit: bé, els tècnics hauran d'estudiar, hauran de canviar el xip, perdoni, és que això és una maquinària molt complicada que tindrà unes repercussions negatives si no funciona, si no funciona.

I la veritat, aquestes novetats, sense cap tipus d'aval que les suporti, em sembla molt perillós, almanco en aquesta comunitat autònoma.

Quant al tema de la disciplina, no m'hi estendré massa, s'ha parlat ja sobre aquest tema, sí que m'ha sorprès el debat que han fet molts portaveus els quals han obviat per complet que aquí ens trobam en un debat de totalitat i han entrat en un debat dels més propi de defensa d'esmenes parcials, nosaltres no hem entrat en aquest tema, ja hi entrarem en el seu moment, i per això em sembla totalment fora de context que vostè, Sr. Borràs, em citi una esmena puntual que nosaltres hem presentat en matèria de disciplina en relació amb l'import d'una sanció i l'hagi volguda generalitzar i arribi a conclusions que no tenen absolutament res a veure amb el que vostè ha dit. Perquè jo he dit també a la meua primera intervenció que la LOUS, precisament perquè du tres anys en aplicació, s'ha revelat que en alguns aspectes mereix ser millorada, no hem fet aquí una defensa a ultrança del cent per cent de la regulació contingut a la LOUS, consideram que hi ha hagut aspectes que són millorables; fins i tot li he dit que hi ha aspectes que en aquest text que aquí s'ha dut o que aquí ara debatem s'han millorat de la LOUS i hi estam totalment d'acord, i nosaltres no els hem esmenat.

I és mentida, Sr. Borràs, que nosaltres esmenem articles que s'hagin mantingut de la LOUS, tal com estaven aprovats a la LOUS, puntualment, la quantia, la quantia, però per un motiu que es podrà explicar en el seu moment, perquè no és el seu lloc en el debat de totalitat.

En definitiva, molt de discurs grandiloqüent, molt de discurs buit, molt poc centrat en el que avui era objecte de debat i molta ceguesa davant aquest problema que aquí ens ocupa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Contrarèpliques dels grups que han intervingut en contra de les esmenes. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

No, no faré ús de la paraula, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Molt breument, Sr. Melià, el Sr. Melià descrivia bàsicament el problema, evidentment, a la majoria... no com deia la Sra. Perelló, que el gran nombre d'informes sectorials, sí, hi ha un gran nombre d'informes sectorials que poden provocar la nul·litat del planejament si no es demanen tots, però el gran problema és el que deia el Sr. Melià, la Comissió de Medi Ambient i consell insular, i el gran problema del consell insular són aquests informes verbals, que és que vostè ho ha descrit perfectament. Vull dir, evidentment, has de fer una modificació puntual, has de fer un planejament, te'n vas, però, i vostè que es dedica a això sap que un informe verbal no és el mateix que un informe escrit, no és el mateix, i, si no, demani preu d'un informe verbal o d'un informe escrit, segur que vostè no els cobra al mateix preu, un informe verbal que un informe escrit. Per tant, les coses quan es posen per escrit...

Evidentment, i tampoc no vull criticar ningú, però cadascú fa la seva feina i aquests informes, evidentment, aquesta orientació que es pot donar després, a l'hora de plasmar-ho, és aquí, com vostè deia, sorgeixen les deficiències. A posta aquest informe per escrit en el moment... aquest informe... -ara no em surt, preceptiu, preceptiu, ara no em sortia, gràcies-, aquest informe preceptiu en aquest moment procedimental creiem que és oportú i reiteram que la divisió d'aquest pla en dos instruments no ens sembla que ho compliqui, sinó que pot ajudar a agilitar-ho.

Jo, Sra. Perelló, n'he tramitats, de..., com a regidor d'urbanisme i com a batle, mitja dotzena de modificacions puntuals i la meitat d'un planejament perquè desafortunadament en quatre anys no vàrem poder fer l'aprovació definitiva, però un avanç, una aprovació inicial i preparar una aprovació provisional, però, desgraciadament, no hi vàrem arribar.

Jo crec que pot ajudar, aquesta divisió consideram que pot tenir, pot ajudar a separar els conflictes perquè també -i això ho hem parlat entre... amb el director general i amb la resta de grups- la gran part dels problemes que sorgeixen d'esmenes, de..., les problemàtiques són diferents, no?, les problemàtiques que poden posar des d'una Comissió balear de medi ambient a un consell insular poden anar més enfocades, solen anar més enfocades a les determinacions generals estructurals, mentre que el gran volum d'esmenes per part dels particulars són més,

tenen afecte més en la concreció d'alçades, intensitats, i això i, per tant, creim que separar aquests dos aspectes pot ajudar, no sabem evidentment con anirà, però creim que pitjor no pot anar i creim que pot ajudar a agilitar aquesta tramitació.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

No intervindrè, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, molt breument, Sr. President. Sr. Melià, vostè ha citat l'opinió d'un col·legi professional sense dir quin, estaria bé saber-ho, evidentment no és el Col·legi d'Arquitectes, açò ho sabem, i hi ha molts de col·legis d'arquitectes que...

(Remor de veus)

...el d'aparelladors, molt bé, idò miri, els arquitectes pensen una cosa i els d'aparelladors en pensen una de distinta, però els aparelladors no són precisament els que fan plans generals habitualment, no?, hi col·laboren, però no són els que se'n responsabilitzen bàsicament. I evidentment al Col·legi d'Arquitectes no són urbanistes de saló, que diu la Sra. Perelló. Nosaltres podem ser urbanistes de saló, però hi ha gent que ha convertit l'urbanisme en un saló de l'oest, de l'oest, i precisament açò és el que pretén evitar aquesta llei, que l'urbanisme estigui en mans de persones amb poques responsabilitats.

Sí, és cert, és un risc, estam d'acord, és un risc que el Govern i els partits que li donam suport, els grups que li donam suport estiguem disposats a acceptar el canvi de sistema de planejament, un canvi de sistema de planejament a més, però, que les normatives estatals comencen a anar cap aquí, hi ha altres comunitats que també ho estan fent. En tot cas, qui va cridar allò de *virgencita, virgencita que me quede como estoy* estava molt malament i va preferir quedar com estava, nosaltres no volem quedar com estam en el tema de planejament, sinó que preferim canviar per millorar perquè és possible millorar.

Evidentment, no resoldrem el problema de Manacor, 37 anys sense pla general, fa falta alguna cosa més, tot i que la llei apunta algunes mesures per obligar, per forçar, per impulsar que els ajuntaments facin planejament i s'adaptin a les normes... Vostè, ja sé que vostè troba que no funcionaran, però... així com estem Manacor dur 37 anys així com estam,

intentem que no arribi als 40, que comenci a planificar de veritat en benefici de tots, de l'interès general... perquè evidentment amb la falta de planificació moltes vegades, massa vegades s'encobreix coses que són contràries a l'interès general i és una cosa que intentem evitar.

Tindrem temps durant el treball en ponència d'atracar posicions, amb El Pi sobretot hi ha algunes coses en les quals podem convergir. Evidentment el Partit Popular considera que nosaltres feim ideologia en fer aquestes lleis, també tindrem temps de contrastar la nostra ideologia amb la ideologia del Partit Popular a l'hora de les esmenes parcials, Sra. Perelló, però en tot cas les esmenes parcials, ja sé que és un debat de totalitat, però hi ha esmenes parcials que apunten a allò que pretén... que pretén anar un grup polític i val la pena destacar-les perquè evidentment assenyalen quines són les intencions de fons que hi ha darrere els arguments de les de totalitat. Darrere els arguments d'El Pi hi ha voluntat de millorar la llei tot i que no creu en el nou sistema de planejament, darrere la posició del PP... es vol tornar a l'estat de coses que eren... fins fa dos anys i per continuar amb les lleis *made in* Sr. Company, bé estam provant noves oportunitats perquè tinguem uns instruments en mans dels ajuntaments que siguin més eficients a l'hora de planificar i de fer unes ciutats més equitatives i un sòl rústic més ben mantingut i protegit.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia. No passin pena que farem via, Ciutadans s'abstindrà en aquest debat de totalitat i ho farà perquè, baldament entengui les raons per les quals els grups parlamentaris d'El Pi i el Popular demanen la retirada de la llei, també creu la pretensió del Govern d'elaborar una nova llei, una llei d'urbanisme de nova planta on s'integri bona part de la normativa dispersa en aquests moments en diversos textos legals mereix ser atesa.

Som davant una matèria molt complexa que afecta un bon nombre d'administracions i d'àmbits professionals, d'aquí que ens sembli lloable aquest interès del Govern per cercar el màxim consens possible en l'elaboració de la llei, al marge, com és lògic, que moltes de les opinions de les diferents administracions i entitats consultades no hagin estat, basta veure les al·legacions, recollides finalment al projecte de llei.

L'objectiu d'aquesta feina, segons indica la mateixa exposició de motius, és fer d'aquesta llei bàsica una llei perdurable, confiem que així sigui, perquè, tal i com se'ls retreu amb tota la raó a les dues esmenes de devolució, senyors del Govern, vostès no han donat aquesta mateixa oportunitat de perdurar a la Llei d'ordenació i ús del sòl.

Ara bé, de la mateixa manera que creiem que la iniciativa governamental mereix ser atesa, també estam convençuts que ha de ser esmenada, i en això li prenc la paraula, vostè abans ha dit, imagín que en nom que donen suport al Govern, que aquest procés, aquest tràmit parlamentari que ara seguirà aquest projecte de llei ha de ser un tràmit on tot això sigui millorable. De fet tots els grups representats en aquesta cambra hi han presentat esmenes, per tant, aquest consens s'hauria de poder prorrogar, si és que hi ha estat abans, durant el tràmit parlamentari.

Si n'és el cas, ja els puc dir que tot d'una que canviï el color governamental aquesta llei d'urbanisme serà carn d'arxiu, i tornarem ser on érem.

En aquest sentit no hi hauríem perdut res si el Govern hagués demanat, per exemple, un informe previ al Consell Consultiu, jo crec que moltes d'aquestes qüestions, que a més tenen per ventura concomitàncies amb la llei d'urbanisme, haurien pogut d'alguna manera tenir un suport suplementari.

En tot cas, més enllà d'aquests emperons ja indicats, voldriem posar l'accent en altres aspectes del projecte de llei que també ens semblen millorables, per exemple aquest dret de tempteig i retracte que, tal i com està plantejat al text, comporta una prerrogativa que afecta lleis... que afecta, perdó, drets i llibertats dels ciutadans i d'una manera que pot ser arbitrària i que per tant ens sembla discutible o bé de manera molt més general, no entrarem ara en esmenes concretes, l'afany intervencionista que presideix molts de fragments d'aquest projecte de llei.

Fixin-se que no m'estic referint a l'afany regulador, el que s'espera d'una llei evidentment és que reguli, però l'intervencionisme és una altra cosa i, curiosament, aquest text, aquest afany intervencionista s'acaba traslluint també al llenguatge, si revisen el text veuran que més d'una vegada hi apareix el sintagma "intervenir al mercat del sòl", "intervenir", no "regular"; de fet, moltes de les esmenes que nosaltres hem fet també van en la línia d'evitar justament aquest ús.

Regular, supòs que tots hi estarem d'acord, és necessari, entre d'altres raons perquè la mala praxis a l'àmbit urbanístic ha estat un dels factors que han afavorit l'extensió de la corrupció en aquesta terra i no només en aquesta terra, sinó al conjunt de tot l'Estat.

Per tant, insistesc, som partidaris d'aquesta regulació, però tampoc no volem que aquesta regulació pugui derivar en una limitació i invasió d'altres normatives, normatives estatals, normatives europees i aquesta també és una mala pràctica que de tant en tant aquest govern té i que els tribunals després, d'alguna manera, li retreuen i li tiren en cara.

En fi, confiem -ja per acabar- que durant la ponència aquest text millori prou com perquè l'afany de tenir una llei perdurable pugui fer-se efectivament realitat, com a mínim això és el que nosaltres desitjam.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay.

Doncs atès que les dues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei es voten conjuntament...

(Remor de veus)

Passam a la votació. Votam.

22 vots a favor; 31 en contra i 3 abstencions.

Com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
